

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ιστορία της NICAP

σοβιετικοί και UFO

Ουασιγκτων:

ναι υπάρχει ζωή στο διαστημα

φακελλος ελλας:

UFO στη Θεσσαλονικη

ανθρωποειδη:

τα πλάσματα του Γκοφσταουν

οι μυστικοί φακελλοι του F.B.I.

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΕΥΧΟΣ 2, ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ 50

ΧΡΥΣΗ
ΤΟΜΗ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ UFO ΔΙΣΚΟΙ

στο κατώφλι της κοσμικής επαφής

ΧΡΟΝΟΣ Α, ΤΟΜΟΣ 1ος, ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1979, ΤΙΜΗ ΔΡΧ 50 —
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: Πανεπιστημίου 56 ΑΘΗΝΑ τ.τ. 142 ΕΚ-
ΔΟΣΕΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» Τηλ. 36.00.059 — ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΣΥΝΤΑ-
ΞΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ 52.37.331 (8 π.μ — 1.30 μ.μ).

Το περιοδικό μας συνεργάζεται με τα μεγαλύτερα και σοβαρότερα περιοδικά UFOλογίας του κόσμου. Η συνεργασία δεν είναι μονάχα του επιπέδου της άμεσης ενημέρωσης πάνω στις εξελίξεις του θέματος της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας, αλλά κάτι πολύ πιο «οργανικό». Οι αντιπρόσωποι-συνεργάτες μας, σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού, αποτελούν έναν άμεσο, προσωπικό κρίκο σύνδεσης και η ελληνική παρουσία σύντομα θα γίνει πλατύτερη γνωστή.

Παρουσιάζουμε μερικά από τα περιοδικά αυτά:

- FLYING SAUCER REVIEW (Αγγλία)
- UFO RESEARCH REVIEW (Αγγλία)
- INTERPLANETARY NEWS (Αγγλία)
- UFO INVESTIGATOR (ΗΠΑ)
- BUFORA JOURNAL (Αγγλία)
- UFO REPORT (ΗΠΑ)
- ANCIENT ASTRONAUTS (ΗΠΑ)
- CANADIAN UFO REPORT (Καναδάς)
- S.B.D.E.S.D.V. (Βραζιλία)
- AUSTRALIAN UFO BULLETIN (Αυστραλία)
- MUFON UFO JOURNAL (ΗΠΑ)
- UFO NACHRICHTEN (Δυτ. Γερμανία)
- UFO-NUT (Δανία)
- UFO NEWS (Ιαπωνία)

Επίσης συνεργαζόμαστε με όρισμένες από τις μεγαλύτερες οργανώσεις έρευνας των UFO:

- NICAP (NATIONAL INVESTIGATION COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA)
- APPRO (AERIAL PHENOMENA RESEARCH)
- BUFORA (BRITISH UFO RESEARCH ASSOCIATION)
- ISTRA (INTERPLANETARY SPACE TRAVEL RESEARCH ASSOCIATION)

Με τις οργανώσεις αυτές έχουμε συνεχή επαφή (ή δική μας εκπροσώπηση ανήκει στην ομάδα «ΦΑΕΘΩΝ»), και ανταλλάσσουμε πληροφορίες πάνω στην πορεία των κοινών έρευνών.

Αντιπρόσωποι-συνεργάτες του περιοδικού μας στο εξωτερικό είναι: Αγγλία κ. Ν. Κόκκινος. Στις ΗΠΑ και στη Γαλλία, ο κ. Γιώργος Κοκορέλος. Στην Ιταλία, ο κ. Δημήτρης Αρνέλλος.

Φροντίσαμε πολύ για να δημιουργήσουμε αυτές τις διασυνδέσεις ώστε τώρα πια να είμαστε σε θέση να πούμε, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι **βρισκόμαστε πράγματι στην πρώτη γραμμή της ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνεργασίες με ξένα περιοδικά και αντιπρόσωποι σε ξένες χώρες.....	2
Η «στενή επαφή» μας.....	3
Η κυβέρνηση των ΗΠΑ παραδέχεται την ύπαρξη ζωής στο διάστημα.....	4
Συνέντευξη....μέ τον Κλώντ Ποέ.....	7
Νέο Γκάλλοπ για τα UFO.....	10
Η Γαλλία αρχίζει υπεύθυνα την έρευνα των UFO.....	11
Κυνήγι Ιπταμένων Δίσκων στη λίμνη Τιτικάκα.....	11
Ιστορία της NICAP.....	14
Σχολιάζοντας την επικαιρότητα: οι διαφωνίες που συμφωνούν.....	19
Μυστικά υπόγεια δωμάτια κάτω από το Εμπάιρ Στέιτ Μπήλντινγκ.....	21
Βιβλιοπαρουσίαση.....	23
Οι Σοβιετικοί, το Διάστημα και οι Ιπτάμενοι δίσκοι.....	24
Πληροφορίες για UFO από τα αρχεία του FBI.....	30
Τα πλάσματα του Γκόφφσταουν.....	34
Τό κύμα εμφανίσεων UFO του 1978-1979.....	38
Ιπτάμενοι δίσκοι πάνω από την Πάφο (2η συνέχεια).....	40
Ομάδα ΦΑΕΘΩΝ: UFO στη Θεσσαλονίκη.....	46

«UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ» ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΥΦΟΛΟΓΙΑΣ. Χρόνος ίδρυσης 1979. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ» (Χρήστος Δ. Λάζος — Σπύρος Αλεβιζόπουλος). ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 56 ΑΘΗΝΑ τ.τ. 142 Τηλ. 36.00.059, 3ος όροφος γρ. 19. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χρήστος Δ. Λάζος. Δημητράκοπούλου 65-67 Κουκάκι Τηλ. 92.32.998. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Δημήτρης Κουτσούκης Άρριανού 29 Παγκράτι, Τηλ. 730.252. ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΩΝ & ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Μιχάλης Σπανός Βουλγαροκτόνου 28 ΑΘΗΝΑ Τηλ. 64.39.353. ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελευθέρος Μαυρομιχάλη 127 Τηλ. 64.37.675. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Χρήστος Δ. Λάζος Τηλ. 36.03.198. ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Σπύρος Αλεβιζόπουλος Πανεπιστημίου 56 Αθήνα τ.τ. 142. ΜΟΝΤΑΖ: Άλεκος Βεντούρης Τηλ. 65.21.458.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Δ. Λάζος
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ: «ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ»

«Ποτέ μου δεν φαντάστηκα ότι όσο ζούσα θα κυκλοφορούσε ελληνικό περιοδικό για ιπτάμενους δίσκους», μου τηλεφώνησε ένθουσιώδης άναγνώστης με συγκινημένη φωνή. Και κατάφερε να με παρασύρει.

Όταν κυκλοφορείς ένα νέο περιοδικό κι αρχίζουν τα τηλεφωνήματα παθαίνεις κάτι παράξενο: αίσθάνεσαι ντροπαλότητα, πού αυξάνει όσο τα τηλεφωνήματα γίνονται συχνότερα ή ο τόνος της φωνής πιο συναισθηματικός. Είναι μιά εμπειρία πού σε γεμίζει με ιδιαίτερη ικανοποίηση τέτοια πού μόνο ή άπροσχημάτιστη και ένθουσιώδης στάση ενός ανθρώπου σου δημιουργεί. Και άσφαλώς αυτά τα σχόλια, κυρίως αυτά, είναι τα άναγκαία όταν κυκλοφορεί τό παρθετικό τεύχος όποιουδήποτε έντυπου.

Φίλοι άναγνώστες όλοι οί συνεργάτες τού έντυπου αυτού σας εύχαριστούν πού τούς δώσατε αυτή τήν αυθόρμητη και πηγαία έκφραση τής ικανοποίησής σας. Σας εύχαριστούν, πού δίχως νά φτάνουμε σέ ύπερβολές ήταν πολύ καλή, περισσότερη ίσως άπ' ότι περιμέναμε. Αυτό δείχνει τήν άλλαγή τού καιρού στή νοοτροπία. Κι άς χλευάζουν, άς κατηγορούν, άς μιλάνε για άποπροσανατολισμούς. Στή διάρκεια τής έκδοσης τού άλλου καταξιωμένου περιοδικού μας, τών «ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ» πού ενημερώνει τό ελληνικό κοινό εδώ και 5 χρόνια πάνω σέ πληθος θεμάτων, έχουν καταλάβει ότι σάν μιλάς αληθινά, μέ άποδείξεις κι όχι άρλουμπολογίες ή άσάφειες, τότε μόνο πείθεις.

Είμαστε σκαπανείς και στό χώρο αυτό, τής Ούφολογίας. Έτσι άφού άνοιξαμε τό δρόμο στό χώρο τής έπιστημονικής έκλαίκευμένης έρευνας τώρα δημιουργούμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για τήν ενημέρωση τού κόσμου πάνω σ' ένα θέμα πού άποτελεί δίκαιο μαχαίρι για όσους τ' αγγίζουν. Γιατί ή άλήθεια συμπλέει μέ τήν έσκεμμένη σπημένη άπάτη. Τα στοιχεία παραποιούνται, αναπλάθονται, διασύρονται. όνόματα γνωστά διακωμωδούνται και πάει λέγοντας. Πιστεύω όμως ότι ή έπιλογή μας είναι σωστή. Σκοπεύουμε νά προχωρήσουμε, όταν τό επιτρέψουν οί συνθήκες σ' ένα Έθνικό Κέντρο Μελέτης UFO σέ στενή συνεργασία μέ τις αρχές. Τώρα συγκεντρώνουμε τις δυνάμεις μας.

Γνωρίζουμε τα τρωτά και τις αδυναμίες τού πρώτου τεύχους. Έδη πολλά έχουν θελτιωθεί και θα συνεχίσουμε τήν άνασυγκρότηση τής ύλης — πού για μένα είναι ή βασικότερη δυσκολία μέ τήν όποία έχουμε νά πολεμήσουμε. Ευχαριστούμε όλους όσους μάς βοήθησαν μέ τις ύποδείξεις και τις συμβουλές τους. Πρόκειται νά συμβούν μεγάλες άνακατατάξεις στό χώρο τής ούφολογίας σέ παγκόσμια κλίμακα, σ' άναμονή γεγονότων πού κάποιοι γνωρίζουν αλλά δεν άνακοινώνουν άκόμα δημόσια. Άκόμα προσπαθούμε νά άποκτήσουμε στοιχεία τής άλλης πλευράς, τών άνατολικών όπου τα γεγονότα αυτά άντιμετωπίζονται μέ αντίστοιχη σοβαρότητα, σοβαρότητα δίχως ψευτοεπιστημονικές αναλύσεις.

Δεν πρέπει νά μάς διαφύγει ή θετική προσφορά τής νέας τηλεοπτικής σειράς «Άναφορά UFO» τής ΕΡΤ. Τό πρώτο έπεισόδιο συνάρπασε όσους τό είδαν ενώ ικανοποίησε τούς έρευνητές τού θέματος και τούς πιο ειδικούς. Είναι κι αυτό γνώρισμα τών καιρών. Είμαι σίγουρος ότι όλα αυτά σημαδεύουν τό μεγάλο στόχο: τήν έπαφή μέ τούς φίλους και άδελφούς άπ' τό Διάστημα. Γνωρίζω ότι πολλοί μέ θεωρούν άντιτιθέμενο γενικά στό θέμα αλλά σφάλουν. Άπορρίπτω τις έπιπόλαιες κι έπιφανειακές δηλώσεις πού δεν στηρίζονται πουθενά. Ψάχνω κι εγώ για τούς άγνωστους έπισκεπτες μέ όση σοβαρότητα μου επιτρέπεται δίχως φαντασιώσεις κι αυτό είναι όλο. Πιστεύω στό άποτελεσματα τής υπεύθυνης έρευνας χωρίς νά είμαι ενάντιος. Όταν όμως δώ ιπτάμενο δίσκο κι έρθω σέ «στενή έπαφή» τότε θα γίνω φανατικός όπαδός τους, και θέβαια θα σας τό πώ. Πρός τό παρόν τόσο εγώ όσο και ό συνεκδότης τού περιοδικού κ. Σπύρος Άλεβιζόπουλος συμβάλλουμε στήν προσπάθεια διερεύνησης τού σπουδαιότερου γεγονότος τού αιώνα μας: τής έπαφής μέ άλλους εξωγήινους πολιτισμούς.

Χρήστος Δ. Λάζος

Για πρώτη φορά στην ιστορία αναφέρεται επίσημα ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ πιστεύει πως υπάρχει πράγματι εύφυής ζωή στο διάστημα. Και, ακόμα, ότι έχει εκπονήσει ένα πρόγραμμα που θα έχει σαν αποτέλεσμα να κάνει τις ΗΠΑ το πρώτο έθνος που θα έρθει σε επαφή με τους διαστημικούς πολιτισμούς.

Μία ομάδα επιστημόνων, η οποία αποτελείται από 12 από τους πιο σπουδαίους της χώρας, σχεδιάζουν πολύ πιο ευαίσθητα μηχανήματα απ'αυτά που υπάρχουν τώρα, με τα οποία θα συλλάβουν σήματα απ'τό έξω διάστημα. Σύντομα δε θα σταλεί ένα υπόμνημα στον Πρόεδρο για το πώς ακριβώς θα επιτευχθεί ο σκοπός αυτός και πόσο θα κοστίσει.

Ο Τζων Μπίλλιγκαμ, που είναι επικεφαλής της ερευνητικής αυτής ομάδας προέρχεται από το τμήματος Βιο-τεχνολογίας του Κέντρου Έρευνών Έμς της NASA.

«Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία», λέει ο δόκτωρ Μπίλλιγκαμ, «ότι είναι διάχυτη η εύφυής ζωή — πολύ πιο ανεπτυγμένη μάλιστα και συνθετη απ'ό,τι είναι η δική μας — στο έξω διάστημα. Και θέλουμε να εγείνουμε το πρώτο κράτος που θα ανακαλύψει σίγουρες αποδείξεις για την εξωγήινη ζωή και που θα έρθει σε επαφή μαζί της. Όταν πραγματοποιήσουμε αυτή την επαφή, πολύ πιθανώς μέσα στα επόμενα 15 χρόνια, θα είναι το μεγαλύτερο άλμα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Οι προηγμένοι αυτοί πολιτισμοί θα μπορούσαν να μάς βοηθήσουν να λύσουμε προβλήματα όπως είναι οι ασθένειες, η μόλυνση, η διατροφή, η έλλειψη ενεργειακών πηγών και οι καταστροφές της φύσης.

»Και με τη χρηματοδότηση της μελέτης αυτής, η κυβέρνηση των ΗΠΑ δηλώνει την πίστη της στην ύπαρξη εύφυσής ζωής εκεί έξω.

»Έχουμε τώρα στη διάθεσή μας πειστικά στοιχεία για το ότι η ζωή δημιουργήθηκε από απλά χημικά υλικά στην ατμόσφαιρά μας — υδρογόνο, μεθάνιο, αμμωνία, διοξείδιο του άνθρακα και νερό — όταν σχηματίστηκε ο πλανήτης μας, πριν από 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια.

»Έτσι κάθε πλανήτης, που σχηματίστηκε πριν από τη Γη και έχει αυτά τα βασικά στοιχεία για τη δημιουργία ζωής στην ατμόσφαιρά του, είναι πολύ πιθανό να κατοικείται από εύφυη όντα, πολύ πιο προηγμένα από μάς.

»Πιστεύουμε ότι μερικοί πλανή-

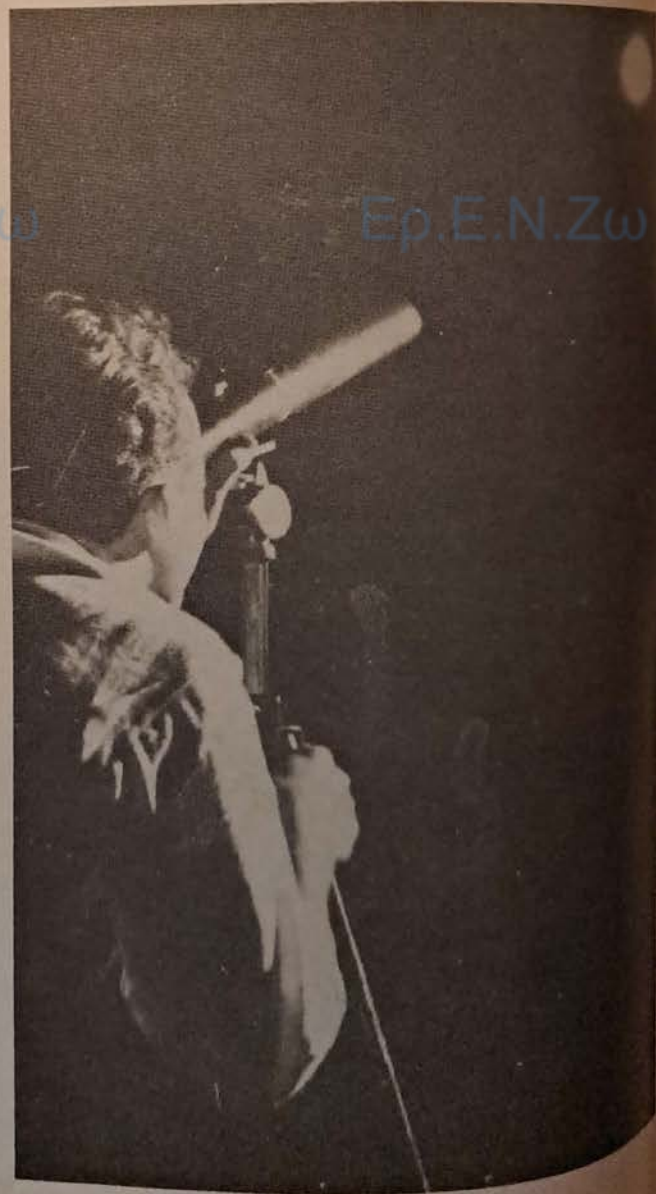
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΗΠΑ ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΖΩΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

τες είναι κατά δισεκατομμύρια χρόνια μεγαλύτεροι της Γης — κι έτσι οι πολιτισμοί τους θα προπορεύονται κατά δισεκατομμύρια χρόνια των δικών μας. Είναι μία σκέψη που σταματά το μυαλό μας, αλλά είμαι σίγουρος πως υπάρχουν διαστημικοί πολιτισμοί τόσο προηγμένοι, ώστε ο δικός μας θα μοιάζει, σε μία σύγκριση μαζί τους, με τη Λίθινη Έποχή.

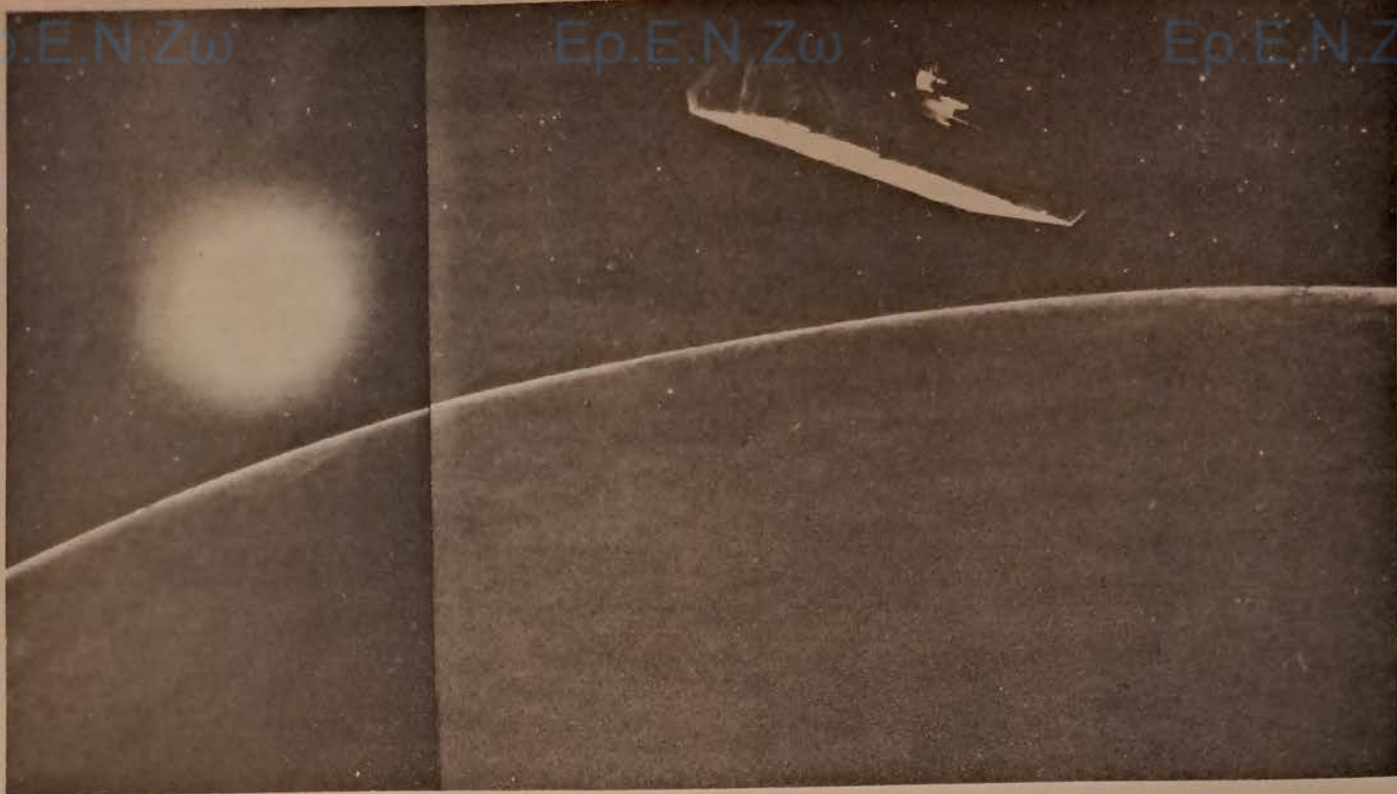
»Τα σώματα των εξωγήινων θα έχουν διατηρήσει όρισμένα ανθρώπινα χαρακτηριστικά και θα έχουν αποβάλει άλλα, γιατί σε μία περίοδο δισεκατομμυρίων ετών η εξέ-

λιξη απορρίπτει τμήματα του σώματος δεν είναι πια χρήσιμα. Για παράδειγμα, οι άνθρωποι δεν έχουν πια μακριά δάχτυλα ποδιών γιατί δεν κρεμιούνται πια απ'τα κλαδιά των δέντρων.

»Είμαι σίγουρος ότι οι εξωγήινοι θα έχουν μεγάλο εγκέφαλο και θα στέκονται όρθιοι, γιατί αυτά είναι χρήσιμα χαρακτηριστικά, που έχουμε διατηρήσει κι εμείς οι άνθρωποι. Είναι όμως πιθανό να έχουν σχεδόν εξαφανιστεί τα πόδια σ'αυτά τα προηγμένα όντα. Πιθανότατα, θα έχουν στη διάθεση τους άπιστευτα συστήματα μεταφοράς

Ο Βίνς Καντόνε, έρασι-τέχνης αστρονόμος του Χέμπστεντ (Ν. Υόρκης) ανήκει στους πολλούς εκείνους Αμερικανούς που έχουν «άφουγκραστεί» σήματα απ' το διάστημα.

Μεγάλη βοήθεια για τη λήψη και την έρμηνεία σημάτων από το διάστημα θ'

αποτελούν τέτοια «νησιά του ούρανού» σε τροχιά γύρω απ' τον πλανήτη μας.

— με ενεργειακές πηγές άγνωστες στους ανθρώπους, που θα έχουν μειώσει την εξάρτησή τους από τα πόδια».

Η επίσημη κυβερνητική δήλωση απέκτησε πρόσφατα μία ακόμα μεγαλύτερη χροιά άμεσης ανάγκης, όταν τον Μάρτη του 1976 αποκαλύφθηκε ότι ένας δορυφόρος, σε τροχιά γύρω από τη γή, κατέγραφε «σήματα», που έφταναν από ένα αντικείμενο το οποίο βρισκόταν στον άστερισμό του Σκορπιού. Η αποκάλυψη έγινε στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης, στο Καίμπριτζ, και θεωρήθηκε αρκετά σημαντική πηγή για να προκαλέσει μία άμεση συνάντηση επιστημόνων εκεί.

Έχουν άραγε τα σήματα αυτά μία εύφυη πηγή προέλευσης; Αύτη ήταν η ερώτηση που υπήρχε στο νου όλων όταν έγινε η σύσκεψη. Το σίγουρο πάντως ήταν ότι: τα σήματα είχαν τη μορφή εξαιρετικά ισχυρών έκπομπών ενέργειας ακτίνων Χ, που συνέβαινε κατά ποικίλους τρόπους, αλλά με κάποιο σύστημα, ή έτσι τουλάχιστον φαινόταν. Τα όργανα του T.I.M., που υπήρχαν πάνω στον δορυφόρο κατέγραφαν τα σήματα και τα μετέδιδαν πίσω σ' αυτό.

Οι έκπομπές των ακτίνων Χ φαί-

νονταν να κατευθύνονται προς όλες τις διευθύνσεις και μερικές απ' αυτές αποτελούσαν μία απελευθέρωση ενέργειας από μία σχετικά μικρή περιοχή — ενέργεια που ήταν ένα εκατομμύριο φορές περισσότερη από την ενέργεια που εκπέμπει ο ήλιος. Κατά το παρελθόν είχαν βρεθεί οκτώ τουλάχιστον πηγές έκπομπής ακτίνων Χ, σε διάφορα μέρη του ούρανού, αλλά καμία — εκτός απ' αυτήν του Σκορπιού — δεν έδινε τόσο γρήγορα και πολύπλοκα σήματα.

Τό αντικείμενο αυτό, με τη μεγάλη ταχύτητα στις έκπομπές του, «έστελνε» ακτίνες Χ που είχαν ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Αν και η έκπομπή ποίκιλλε σε ένταση, οι ακτίνες αυτές φανέρωναν μία μάλλον ενιαία συχνότητα απελευθέρωσης ενέργειας. Κι όταν συνέβαινε μία πολύ έντονη έκπομπή, υπήρχε μία παύση 5-10 λεπτών προτού ν' αρχίσει η επόμενη. Όταν όμως η έκπομπή ήταν ασθενική, ακολουθούσαν από μία άλλη μέσα σε λίγα μόνο δευτερόλεπτα. Σ' ολόκληρο τον κόσμο, οι ραδιοαστρονόμοι ήταν σ' επιφυλακή για να συλλάβουν τα μυστηριώδη σήματα απ' τον Σκορπίο.

Έτσι, για άλλη μιά φορά, αλλά τώρα με μεγαλύτερη έμφαση παρά

ποτέ, τα παράξενα αυτά σήματα ακούγονταν από το έξω διάστημα, ενισχύοντας την πιθανότητα ότι κάποιος άλλος πολιτισμός προσπαθεί να μάς πει κάτι εδώ στη Γή. Κάθε μέρα, και κάποιος ακόμα επιστήμονας ή αστρονόμος πυκνώνει τις τάξεις εκείνων που πιστεύουν ακράδαντα ότι έχουν συλληφθεί σήματα επαφής από το έξω διάστημα και έχουν καταγραφεί από τη γιγαινιαία αντένα σχήματος δίσκου, που λειτουργεί το Πανεπιστήμιο Κορνέλλ, στο Άρεσίμπο του Πουέρτο Ρίκο.

Γιά αρκετούς μήνες, σε ημερίσιες έγγραφες διάρκειας τριών ω-

ρών, τόσο οι Βρετανοί όσο και οι Αμερικανοί αστρονόμοι ακούν τα ραδιοσήματα αυτά. Ένας αστρονόμος τα αποκαλεί σαν «την πιο γοητευτική ανακάλυψη των τελευταίων 50 χρόνων». Ιδιαίτερα οι Βρετανοί πιστεύουν πως έχουν προσδιορίσει 4 τουλάχιστον από τα σημεία εκείνα του διαστήματος από τα οποία πιστεύουν ότι εκπέμπονται τα σήματα. Μία πηγή βρίσκεται ανάμεσα στα άστρα του Γαλαξία μας Βέγας και Άλταϊρ και εντοπίστηκε από τα όργανα του Κορνέλ στο Άρσεϊμπο. Πάντως οι Βρετανοί δεν έδωσαν άλλες λεπτομέρειες για τις υπόλοιπες τρεις πηγές. Μία θεωρία είναι ότι οι αστρονόμοι πιστεύουν πως τα σήματα αυτά ίσως να είναι «σηματοδότες ναυσιπλοΐας», ή τμήματα ενός γενικότερου δικτύου επικοινωνίας, που συνδέει αρκετούς προηγμένους ουράνιους πολιτισμούς.

Ο δόκτωρ Φράνκ Ντρέηκ, διευθυντής του Ίνστιτούτου Άστεροσκοπείου του Άρσεϊμπο, λέει ότι οι παρατηρήσεις του έχουν επιβεβαιώσει τις αναφορές των σημάτων που έχουν γίνει από Βρετανούς και άλλους επιστήμονες σ'ολόκληρο τον κόσμο. Ορισμένα χαρακτηριστικά των σημάτων που δόθηκαν σε πρόσφατες αναφορές είναι και τα εξής: Συμβαίνουν κατά διαλείμματα 1,3 δευτερολέπτων και με εξαιρετική κανονικότητα, ή οποία είναι πιο ακριβής κι από ένα εξαιρετικά προηγμένο μετρητή χρόνου. Όταν η γη κινείται προς το μέρος των έκπομπών, φαίνονται να βρίσκονται πλησιέστερα απ'ό,τι ήταν ή γη απομακρύνεται απ'αυτές. Αυτό ίσως τελικά να επιτρέψει στους ραδιοαστρονόμους να προσδιορίσουν αν η πηγή βρίσκεται πράγματι σε τροχιά γύρω από κάποιο άστρο. Η τόσο μεγάλη ακρίβεια στα διαστήματα των έκπομπών αυξάνει την πιθανότητα να είναι χρήσιμοι στη διαστημοπλοΐα, όπως ακριβώς οι ραδιοεκπομπές είναι χρήσιμες στα πλοία και σ'αεροπλάνα για τα ηλεκτρονικά όργανα ναυσιπλοΐας τους.

«Η πρώτη μας σκέψη», λέει ο σέρ Μάρτιν Ράιλ, του Πανεπιστημίου Καίμπριτζ της Άγγλιας, όπου έγιναν και οι πρώτες παρατηρήσεις, «ήταν ότι επρόκειτο για άλλα εύφωτα όντα, που προσπαθούσαν να 'ρθουν σε επαφή μαζί μας. Αυτό δεν μπορούμε να το αποκλείσουμε καθόλου».

Ανάμεσα στους Αμερικανούς επιστήμονες, ο δόκτωρ Φίλιπ Μόρρι-

σιον, του Τεχνολογικού Ίνστιτούτου της Μασαχουσέτης, είναι ένας απ'τους πιο διακεκριμένους φυσικούς, που πιστεύουν ότι υπάρχει εύφωτη ζωή στο έξω διάστημα. «Το συμπέρασμα αυτό είναι αναπόφευκτο», λέει ο Μόρρισον. «Υπάρχουν 250.000.000 άστρα σαν τον ήλιο μας, μέσα στο δικό μας Γαλαξία. Φαίνεται απίθανο μονάχα ένα απ'αυτά — το δικό μας — να έχει έναν πλανήτη με ζωή».

Ο Μόρρισον υπογραμμίζει ότι ένας πλανήτης θα πρέπει να έχει μία ιστορία εκατομμυρίων ετών για να εξελιχθούν πάνω του μορφές ζωής, αλλά σε συνθήκες θέβαια περιβάλλοντος που να είναι σχετικά σταθερές. Είναι πιθανό, πιστεύει, ότι τουλάχιστον λίγοι από τους 100.000.000 παρόμοιους με τη γη πλανήτες, που υπάρχουν στο Σύμπαν, να έχουν συνθήκες παρόμοιες με τις δικές μας. Πάντως υπολογίζει ότι ο πλησιέστερος πολιτισμός σε μας βρίσκεται πάνω από 60 τρισεκατομμύρια μίλια μακριά. Επίσης αποκλείει την πιθανότητα της ύπαρξης εύφωτης ζωής κάπου μέσα στο ηλιακό μας σύστημα. Ισχυρίζεται όμως ότι είναι σχεδόν ότι ορισμένοι πολιτισμοί παρόμοιοι με τον δικό μας, υπάρχουν κάπου μέσα στον Γαλαξία μας.

Εξήντα τρισεκατομμύρια μίλια είναι μία πολύ μεγάλη απόσταση. Αντιστοιχεί σε 10 έτη φωτός. Εφόσον η ταχύτητα του φωτός είναι 186.000 μίλια το δευτερόλεπτο, θα χρειάζονταν 10 χρόνια να διασχίσει κανείς μία τέτοια απόσταση.

Ο δόκτωρ Μόρρισον έχει αρκετές ακόμα ενδιαφέρουσες απόψεις σχετικά με το έρώτημα της ύπαρξης εύφωτης ζωής στο έξω διάστημα. Για παράδειγμα, λέει ότι είναι δύσκολο να πούμε πως θα είναι οι άνθρωποι του διαστήματος. «Δεν θα είναι θέβαια 50 πόδια ψηλοί ή κάτι τέτοιο. Ίσως να έχουν ένα ύψος λίγων ποδιών, αλλά όμως δεν θά'χουν κατ'ανάγκη και πέντε δάχτυλα σε κάθε χέρι, όπως έχουμε μείς. Μπορούμε πάντως να πούμε ότι είναι παρόμοιοι με μας, ή ότι τουλάχιστον θα είναι παρόμοιοι με μας εκείνοι με τους οποίους θα έρθουμε σ'επαφή. Αν υπάρχουν πολιτισμοί που δεν έχουν καμιά απολύτως ομοιότητα με μας, δεν θα μάθουμε ποτέ γι'αυτούς».

Έχουν επίσης γίνει κι ορισμένες συζητήσεις για σχέδια να στείλουμε «άγγελιαφόρους» σ'αυτούς τους μακρινούς πλανήτες, που έχουν ανεπτυγμένους πολιτισμούς.

Πάντως οι επιστημονικοί κύκλοι δεν πολυπιστεύουν — όπως λέγεται — πως τα UFO είναι τέτοιοι άγγελιαφόροι. Η άποψη αυτή υποστηρίζει ότι οι αποστάσεις ανάμεσα στ'άστρα είναι τόσο μεγάλες ώστε το ταξίδι, ακόμα και με ταχύτητες που να πλησιάζουν την ταχύτητα του φωτός, να χρειάζεται χρονικά διαστήματα πολύ μεγαλύτερα από τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής.

Παρόλα αυτά, ορισμένοι πιστεύουν στην πιθανότητα των διαστηκών ταξιδιών των UFO. Τέτοια σκάφη ίσως να μεταφέρουν κομπιούτερς σαν τον ανθρώπινο εγκέφαλο (από άποψη δυνατοτήτων παρατήρησης και εκτίμησης των στοιχείων).

Ο δόκτωρ Ρόναλντ Μπρέηγουελλ, του Πανεπιστημίου Στάνφορντ, έχει εκφράσει τη γνώμη ότι ένας υπερπολιτισμός του έξω διαστήματος θα μπορούσε να κατασκευάσει ένα σμήνος από «αυτόματους άγγελιαφόρους» και να τους στείλει γι'ανίχνευση σε άλλα πλανητικά συστήματα. (Στο κάτω κάτω δεν κάναμε κι εμείς τό ίδιο με τους δορυφόρους μας Σαρβέγιον.)

Κάθε αυτόματοποιημένος άγγελιαφόρος θα ήταν σχεδιασμένος να κυρίζει σε τροχιά γύρω από ένα καθορισμένο άστρο, μέχρις ότου ν'ακούσει ραδιοσήματα από κάποιο πολιτισμό. Τότε ο αυτόματος αυτός μεταφορέας θα προσπαθούσε να επικοινωνήσει ή να μεταδώσει τις πληροφορίες στη βάση.

Ο δόκτωρ Μπρέηγουελλ έχει προτείνει επανειλημμένα να ερευνησουμε για σήματα από έναν τέτοιο άγγελιαφόρο μέσα στο δικό μας ηλιακό σύστημα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ...

Λάβρου Ο. Βράϊαντ

ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ

Ο Άστρονόμος Κλώντ Ποέ, διευθυντής της Ομάδας Μελέτης Διαστημικών Φαινομένων.

Η Γαλλία είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο που ίδρυσε επίσημα ένα Κέντρο Έρευνών για τη μελέτη των UFO. Το Κέντρο βρίσκεται στην Τουλούζη και σήμερα εργάζονται σ' αυτό κάπου 40 επιστήμονες, με επικεφαλής τον γνωστό διεθνώς αστροφυσικό Δρ Κλώντ Ποέ. Στο Κέντρο αυτό συνεργάζονται έξοχα καταρτισμένοι ψυχολόγοι, αστρονόμοι, μετεωρολόγοι και φυσικοί, ερευνώντας — χωρίς φανατισμό ή προκατάληψη — 15.000 μαρτυρίες για εμφανίσεις ιπτάμενων αντικειμένων με παράξενη συμπεριφορά, δηλαδή συμπεριφορά που δεν μπορεί πάντα να εξηγηθεί, να ερμηνευτεί με τους ισχύοντες νόμους της αεροναυτικής. Γι' αυτές ακριβώς τις περιπτώσεις οι επιστήμονες του Κέντρου ακολουθούν μία ξεχωριστή ερευνητική μέθοδο με σκοπό τον έντοπισμό στοιχείων που θα οδηγήσουν στην εξήγηση ενός σπάνιου φυσικού φαινομένου ή στον έντοπισμό — δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα — ενός αντικειμένου αγνώστου προέλευσης....

Είναι λοιπόν αλήθεια πως σε καμιά άλλη χώρα στον κόσμο δεν υπάρχει όργανο ανάλογο με την «Ομάδα Μελέτης Διαστημικών Φαινομένων Άγνωστης Προέλευσης» της οποίας ήγείσθε;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Δε νομίζω. Από τις επαφές που έχουμε με ξένους συναδέλφους μας φαίνεται πως το μόνο κέντρο που η δραστηριότητά του καλύπτεται επίσημα από την

Πολιτεία είναι το δικό μας. Πρόκειται εδώ για ένα ίδρυμα επιστημονικό, που βρίσκεται σε άμεση σχέση με το Έθνικό Κέντρο Διαστημικών Μελετών.

— Πώς γίνεται η Γαλλία να είναι η μοναδική στον κόσμο χώρα που παίρνει μία τέτοια πρωτοβουλία;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Για το ερώτημά σας αυτό, που θα έπρεπε μάλλον προς

τις άλλες χώρες να απευθύνεται, δεν έχω απάντηση. Ξένοι πάντως επιστήμονες, μηχανικοί, αστρονόμοι, μου έχουν πει, πως για τις χώρες τους, κάτι τέτοιο θα ήταν αδιανόητο.

Κανένας δεν θα το δεχόταν. Στη Γαλλία τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το σκέφτηκαν αλλιώς. Νομίζω πως στη Γαλλία αντιμετώπισαν το θέμα από τη θετική του πλευρά. Σκέφτηκαν πως το πρόβλημα πρέ-

Ερ.Ε.Ν.Ζω. πει να εξεταστεί αντικειμενικά, με ήρεμια, και πώς δεν χρειάζεται να σπαζοκεφαλιάζουμε επειδή έχουμε να κάνουμε με UFO. Τέτοια είναι η ψυχολογία του Γάλλου. Πιστεύω πώς αν υπάρχει μία χώρα όπου η ιδέα είναι δυνατόν να γίνει πραγματικότητα, αυτή είναι η Γαλλία.

— Ασχολείσθε από χρόνια με τα UFO; Τι σας έκανε να συγκεντρώσετε σ'αυτά το ενδιαφέρον σας;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Δυό κυρίως λόγοι. Ο πρώτος είναι πώς είχα συλλέξει μαρτυρίες ανθρώπων αξιόπιστων, που είχαν όλοι τους παρατηρήσει «κάτι», και που ξέροντας πώς ενδιαφέρομαι για την αεροναυτική και την αστρονομία μου το ανέφεραν. Ζητώντας μου συνάμα να αναγνωρίσω εκείνο που είχαν δει. Εγώ ανέλυα σε βάθος όλες τις παρατηρήσεις.

— Τα φαινόμενα αυτά, σύμφωνα με τις σημερινές γνωσιολογικές μας δυνατότητες, θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ανεξήγητα;

Ερ.Ε.Ν.Ζω. ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Ήταν ολότελα ανεξήγητα. Στη Γαλλία είχαμε κάπου 15.000 τέτοιες μαρτυρίες. Μία μεγάλη όρατη μάζα για παράδειγμα που μετακινείται σε μικρό ύψος και αντίθετα με τη φορά του ανέμου, είναι για τη μετεωρολογία φαινόμενο ανεξήγητο. Αυτό, θα μπορούσε να είναι κάποιο όχημα γνωστό στους ειδήμονες της αεροναυτικής. Όμως αν το σχήμα ή η τροχιά του «άντικειμένου» είναι τέτοια που δεν μπορεί να ερμηνευτεί με τους νόμους της αεροναυτικής, τότε δεν ξέρουμε τι να υποθέσουμε. Τρία πράγματα είναι δυνατόν να συμβαίνουν: Ο αυτόπτης μάρτυρας ή λέει ψέματα ή όνειρεύτηκε ξύπνιος. Το τρίτο που μάς μένει είναι να υποθέσουμε πώς πρόκειται για φαινόμενο άγνωστης προέλευσης.

— Ποιός είναι ο άλλος λόγος που σας έκανε να ενδιαφερθείτε για τα UFO;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Το 1969, εργάστηκα στο πρόγραμμα του Σκάυλαμπ με τους Αμερικανούς. Ήταν ένα πείραμα διεξαγωγής αστρονομικών παρατηρήσεων στο Διάστημα. Το όλο έγχείρημα είχε οργανωθεί και διευθυνόταν από το Πανεπιστήμιο του Σικάγου. Με φιλικές συζητήσεις, έμεις που εργαζόμαστε εκεί, κουβεντιάζαμε μεταξύ μας για τα φαινόμενα αυτά. Μού πρότειναν

να συναντήσω τον Δρ Άλλεν Χάουκεν, που την εποχή εκείνη κατείχε την έδρα της αστρονομίας στο Πανεπιστήμιο που σας ανέφερα. Εκείνος μου έδειξε τους φακέλους του αρχείου του με πληροφορίες για τα UFO: έμπιστευτικές έγγραφες εκθέσεις της Αμερικανικής Αεροπορίας κ.ά.

— Πόσες ήταν οι μαρτυρίες που είχε συλλέξει μέχρι τη στιγμή εκείνη;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Ήταν χιλιάδες. Συρτάρια ολόκληρα. Είχα μπροστά μου έναν αστρονόμο με κύρος ά-

Ποιός είστε κύριε Κλώντ Ποέ;

Είμαι μηχανολόγος, καθηγητής της αστρονομίας. Ασχολούμαι με την αεροναυπηγική. Είμαι πιλότος κι έχω διδάξει τη ναυπηγική. Ενδιαφέρομαι για τα UFO — για ό,τι υπάρχει στον ουρανό — τόσο από άποψη αεροναυπηγικής όσο και μετεωρολογίας και αστρονομίας.

Για έξι χρόνια δούλεψα σαν αεροναυπηγός και μετά στο Κέντρο Έρευνών, στο εργαστήριο Ατμοσφαιρικής Φυσικής, για άλλα πέντε χρόνια. Έδώ και δώδεκα χρόνια άνηκω στο Κέντρο Διαστημικών Έρευνών, στο οποίο διευθύνω το τμήμα αστρονομίας: ασχολήθηκα με το τμήμα Μετεωρολογικών Πειραμάτων και τελικά ανέλαβα τη διεύθυνση του Τεχνικού Τμήματος.

Είχα την ευκαιρία να εργαστώ στη NASA (στο πρόγραμμα Σκάυλαμπ) και σε σοβιετικά προγράμματα. Πρόσφατα ασχολήθηκα επίσης με τα γαλλικά και γενικότερα ευρωπαϊκά διαστημικά πειράματα.

Τώρα διευθύνω την Ομάδα Διαστημικών Φαινομένων. Στο κέντρο της απασχολούνται σαράντα περίπου άτομα, που παράλληλα μ'αυτό εργάζονται και σε άλλα προγράμματα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω. διαφιλονίκητο. Εκείνος με έπεισε πώς όρισμένες από τις μαρτυρίες αυτές άξιζε να ερευνηθούν επιστημονικά. Μετά την επιστροφή μου στη Γαλλία, άρχισα κι εγώ να ενδιαφέρομαι για το θέμα και ζητήσα από το Στρατό και τη Χωροφυλακή, να μου αναφέρουν αν είχαν, μαρτυρίες για UFO.

Το 1954, το αρχηγείο Αεροπορίας είχε πάρει εντολή να συγκεντρώνει πληροφορίες. Σχηματίστηκε ένα μικρό αρχείο με κάπου 60 περιπτώσεις.

Το 1958 το αρχηγείο Αεροπο-

ρίας έπαψε να συγκεντρώνει παρόμοιες μαρτυρίες. Γιατί;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Το φαινόμενο δεν ενδιέφερε την εθνική άμυνα, στο μέτρο που δεν είχε να κάνει με κάποιον επιθετικό αντίπαλο. Τα αρχεία δεν παρείχαν αρκετές λεπτομέρειες και οι μέθοδοι της έρευνας δεν ήταν αρκετά σαφείς για μία βαθύτερη μελέτη. Η χωροφυλακή όμως έκανε κάποιες έρευνες, είτε γιατί οι πολίτες άφηγούνταν στους χωροφύλακες τις παρατηρήσεις τους, είτε γιατί οι ίδιοι οι χωροφύλακες ήταν κάποτε μάρτυρες αυτών των φαινομένων.

— Τι ακριβώς κάνουν οι επιστήμονες του Κέντρου Έρευνών στην Τουλούζη;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Κατ'αρχήν συγκεντρώνουμε τις πληροφορίες τις σχετικές με τα UFO. Ο αριθμός τους άλλωστε είναι εντυπωσιακός. Από το τέλος του 1974, τα σώματα της χωροφυλακής κάνουν συστηματικές έρευνες, όταν έχουν να κάνουν με υπόθεση που αφορά την εμφάνιση UFO. Μας στέλνουν την αναφορά τους σε πολλά αντίτυπα. Ένα απ'αυτά έρχεται σε μένα. Έχω λάβει χιλιάδες τέτοιες αναφορές. Οι χωροφύλακες άλλωστε συνεχίζουν να ψάχνουν στα αρχεία για παλαιότερες υποθέσεις.

— Έχετε δώσει κάποιες κατευθυντήριες γραμμές στις έρευνες αυτές της χωροφυλακής;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Καμιά απολύτως οδηγία. Οι χωροφύλακες ξέρουν πολύ καλά πώς να κάνουν τις έρευνες. Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορείς να τους διδάξεις σ'αυτό τον τομέα. Δεν ξεχνούν τίποτα. Κάνουν έξυπνες ερωτήσεις. Τηλεφωνούν, παραδείγματος χάριν, στην αεροπορία για να πάρουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις πτήσεις των αεροπλάνων. Μας παρέχουν το 90-95% των πληροφοριών που χρειαζόμαστε.

— Οι χωροφύλακες όμως ρωτούν να μάθουν αν οι μάρτυρες είναι έρασιτέχνες της επιστημονικής φαντασίας κι αν πιστεύουν στα UFO

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Μερικές φορές, ναι. Όχι πάντα.

— Μήπως έχετε κάποιο τυπικό έρωτηματολόγιο; (έρωτηματολόγιο υπόδειγμα)

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Μερικές φορές, ναι. φήνω τους μάρτυρες να περιγράφουν στους χωροφύλακες με κάθε ελευθερία αυτό που νομίζουν πως είδαν. Τό ίδιο κάνουμε κι όταν επιχειρούμε τις έρευνες μόνοι μας. Οί άνθρωποι μās διηγούνται την ιστορία τους. Κατόπιν οί ψυχολόγοι τούς παίρνουν έναν-έναν και τούς υποβάλλουν σέ έρωτήσεις πού δέν έχουν καμιά σχέση μέ τις παρατηρήσεις τους γιά τά UFO. Αυτό γίνεται, γιατί οί ψυχολόγοι έχουν ανάγκη απ'αυτές τις πληροφορίες. Δέν μπορούμε ν'απατήσουμε από τούς χωροφύλακες, πού δέν είναι ειδικοί σ'αυτό τό θέμα, νά συμπληρώσουν ένα έρωτηματολόγιο κάμποσων εκατοντάδων σελίδων.

— Έχετε λοιπόν συχνά μαρτυρίες γιά UFO; Με ποιό ρυθμό καταφθάνουν τέτοιες πληροφορίες στό Κέντρο;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Έξαρτάται. Άλλοτε έχουμε κάπου έκατό περιπτώσεις μέσα στόν ίδιο μήνα κι άλλοτε περνά καιρός και δέν έχουμε ούτε μιά. Ός τή στιγμή αυτή έχουμε πάνω κάτω 15.000 μαρτυρίες. Δέν τις ξετάσαμε όλες. Κάθε περίπτωση έρευνάται από ειδικούς. Έχουμε 40 ή 50 ανθρώπους μέ ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, πού τούς επιτρέπουν νά κάνουν μιά έγκυρη πραγματογνωμοσύνη πάνω σ'αυτό τό είδος τών φαινομένων. Πρόκειται γιά επιστήμονες ύψηλού

επιπέδου: ψυχολόγοι, αστρονόμοι, ειδικοί στά έξερευνητικά αερόστατα, μετεωρολόγοι, φυσικοί τής ατμόσφαιρας κ.ά. Πρέπει νά γίνεται μιά έγκυρη πραγματογνωμοσύνη, γιά κάθε τι πού μπορεί νά παρατηρηθεί στόν ουρανό. Έτσι άπασχολούσε όλους τούς ειδικούς. Τό 90% τών έπιστημόνων αυτών, δέν είχε προηγούμενη σχέση μ'αυτά τά φαινόμενα. Έμειναν έκπληκτοι διαβάζοντας τις αναφορές τής χωροφυλακής. Δέν υπάρχουν ανάμεσά μας ούτε φανατικοί υπερασπιστές, ούτε φανατικοί κατηγοροί αυτών τών φαινομένων.

Συνεργαζόμαστε άλλωστε μέ ειδικούς έπιστήμονες, πού ανήκουν σέ μιά ντουζίνα διαφορετικούς όργανισμούς. Έχουμε επίσης συμβούλους, πού μās βοηθούν, ανάλογα μέ τήν ειδικότητά τους. Οί μετεωρολόγοι, παραδειγματος χάρη: σέ μερικές περιπτώσεις μπορεί τά UFO νά μήν είναι τίποτ'άλλο από μετεωρολογικά φαινόμενα. Έτσι, μερικές φορές χρειαζόμαστε συμπληρωματικές πληροφορίες πάνω σέ γνωστά μετεωρολογικά φαινόμενα ή πάνω στίς μετεωρολογικές συνθήκες πού επικρατούν τήν τάδε μέρα, τήν τάδε ώρα, στό τάδε σημείο τής χώρας.

Μεταξύ τών συνεργατών μας είναι κι ό στρατός μέ τά ραντάρ του. Όταν έχουμε τήν περιγραφή κάποιου φαινομένου, ζητάμε πληροφορίες από τό στρατό. Ρωτάμε δηλαδή, αν είχαν άνιχνεύσει κάτι μέ τά ραντάρ τους τή συγκεκριμένη

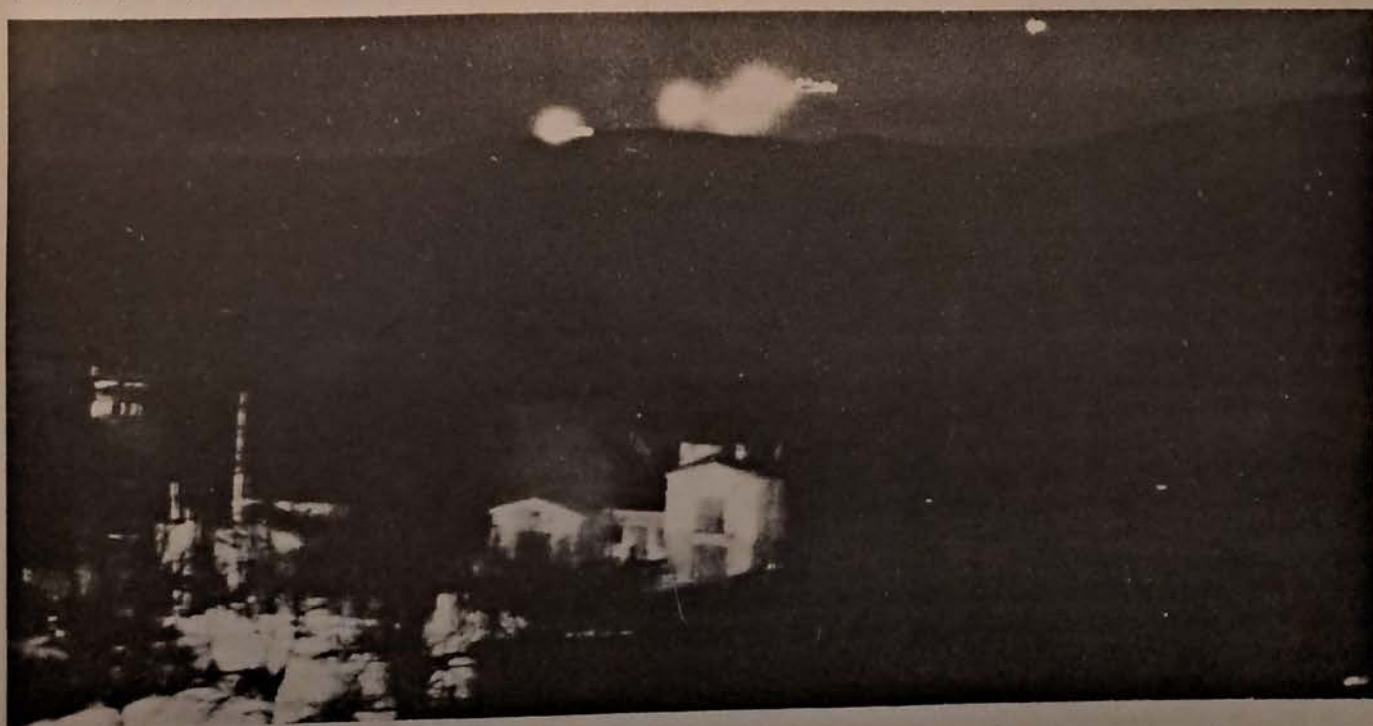
ώρα και μέρα.

Χρειάστηκε νά γίνουν διαπραγματεύσεις πού κράτησαν αρκετούς μήνες. Τόν Οκτώβρη τελικά, άρχισε ή συνεργασία μας.

— Όταν μελετήσετε μιά υπόθεση, τόν φάκελό της τί τόν κάνετε;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Άν πιστεύουμε πως πρόκειται γιά κάποιο πολύ γνωστό φαινόμενο, κλασσάρουμε τόν φάκελο στήν κατηγορία Α. Η έπιστροφή ενός δορυφόρου ή ένα έξερευνητικό αερόστατο, πού ή περιγραφή τους είναι αρκετά σαφής, γιά νά μās επιτρέψει νά πούμε: «Πρόκειται πιθανό γιά ένα έξερευνητικό αερόστατο», κλασσάρονται στήν κατηγορία Β, στά «*πιθανά άναγνωρισμένα φαινόμενα*». Τά φαινόμενα πού δέν έχουν άναγνωριστεί από τούς ειδικούς, χωρίζονται δέ δυό ακόμη κατηγορίες. Στήν κατηγορία Γ, κλασσάρουμε τά φαινόμενα πού δέν μπορούν ν'άναγνωριστούν, γιατί οί αναφορές πού περιέχουν τις μαρτυρίες είναι άνακριθείς, ή γιατί οί μάρτυρες δέν δίνουν αρκετά στοιχεία. Αυτή ή κατηγορία είναι ένα είδος καλαθιού άχρήστων. Η κατηγορία Δ, περιλαμβάνει όλα τά πραγματικά και μη άναγνωρισμένα φαινόμενα. Αντιπροσωπεύει τό 20-25% τών 1000 ή 1500 φακέλων πού έχουμε μελετήσει. Προς τό παρόν τουλάχιστον, φαίνεται πως δέν υπάρχουν κριτήρια γιά ν'άπορριφθεί αυτός ή ό άλλος τρόπος παρατήρησης. Πρέπει νά έξε-

Ένας έρασιτέχνης αστρονόμος στή Σαίν Βαλλιέ ντέ Θιέ τράβηξε τό Φλεβάρη τού '74 αυτή τή φωτογραφία 6 άγνωστων άντικειμένων, πού περιβάλλονταν από ένα πορτοκαλόχρωμο φώς.

Ερ. ταστεί το σύνολο του φακέλου, για να είμαστε σίγουροι πώς έχουμε να κάνουμε μ' ένα πραγματικά άγνωστο φαινόμενο. Αυτό που επιδιώκουμε είναι να εξακριβώνουμε αν οι άνθρωποι πράγματι είδαν αυτό που περιγράφουν στην αναφορά τους.

Το επόμενο βήμα είναι η πραγματική έκταση του άνεξηγτου. Αυτό που είδαν οι άνθρωποι είναι πράγματι έξω από την επιστημονική γνώση ή όχι; Έχοντας διαπιστώσει, στις παρατηρήσεις που κλασσάρονται στην κατηγορία Α ή Β, πώς αξιόπιστοι άνθρωποι ξεγελιόνταν τελείως στην παρατήρηση πραγμάτων, πολύ γνωστών στους ειδικούς, (έξερευνητικά μπαλόνια, σελήνη, πλανήτες κλπ.), πρέπει ν' αναρωτηθούμε αν δεν συμβαίνει ακριβώς αυτό και στην κατηγορία Δ.

Νομίζουμε πώς σε μερικές αναφορές που έχουμε ερευνήσει, κάναμε την πιο θετική δουλειά, απορρίπτοντας είτε μια μυθιστορηματική πλοκή είτε ένα φαινόμενο που μοιάζει με παραίσθηση.

— Τι ακριβώς είναι αυτά τα φαινόμενα;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Μά δεν ξέρουμε. Σύμφωνα με αυτά που διηγούνται οι αυτόπτες μάρτυρες πρόκειται μάλλον για «όχηματα». Λένε για

παραδείγματα οι μάρτυρες «ήταν μεταλλικό», ή «είχε αυτό το σχήμα». Γιατί δεν πρόκειται πάντα για ιπτάμενους δίσκους. Πρόσφατα έρευνήσαμε μία περίπτωση όπου το «αντικείμενο» δεν είχε κανένα από τα χαρακτηριστικά ενός ιπτάμενου δίσκου. Το άτομο που το είδε μάς έκανε κι ένα σχέδιο.

— Είχε πέσει στο έδαφος το αντικείμενο αυτό;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Όχι, είχε μία σταθερή πορεία στον ουράνιο χώρο, το χρώμα του ήταν πράσινο βαθύ, είχε 6 μέτρα περίπου μήκος και 4 πλάτος. Τέτοιες περιπτώσεις, με αντικείμενα άσυνήθιστα, που δεν μπορούν να ερμηνευτούν με τους νόμους της φύσης ή τους μύθους των ιπτάμενων δίσκων, έχουμε πάρα πολλές. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο διαλέξαμε ειδικά αυτές για μελέτη, μήπως στην πορεία της έρευνας προκύψει κάτι καινούργιο. Αυτή η μελέτη ωστόσο δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Ποιές περιπτώσεις από όσες μέχρι τώρα έχετε συγκεντρώσει στους φακέλους σας είναι οι πιο περίπλοκες;

ΚΛΩΝΤ ΠΟΕ: Αυτές που αφορούν «επαφές» με αντικείμενα από

απόσταση μικρότερη των 150 μέτρων. Πέρα από τα 150 μέτρα, η απόσταση δεν είναι εύκολο να προσδιοριστεί με τα κιάλια. Υπάρχουν εξάλλου περιπτώσεις, σύμφωνα πάντα με τις μαρτυρίες, όπου μετά την εμφάνισή του, ένα UFO αφήνει ίχνη, όπως μυρουδιά από καμένη χλόη ή σημάδια από κάποια μηχανική επίδραση στο έδαφος, κάποιο βαθούλωμα ή τρύπα λ.χ. Τιποτε όμως το ξεκάθαρο. Αφού δεν είναι δυνατό να γίνει η ανάλυση επί τόπου, δεν μπορούμε και ν' αποδείξουμε κάτι. Κανένας ως τώρα δε σκέφτηκε να χρησιμοποιήσει το ειδικό επιστημονικό όργανο που υπάρχει για τη μέτρηση της πυκνότητας του εδάφους. Πρόκειται για μία συσκευή τσέπης, που αν την αποθέσουμε στη γη μας δείχνει άμεσα αν το έδαφος, στο σημείο εκείνο, είναι στέρεο ή είναι μαλακό. Για να διαπιστώσουμε αν το ίχνος είναι γνήσιο, με το όργανο αυτό η διαδικασία είναι απλή: Τοποθετούμε τη συσκευή δίπλα από το ίχνος στο έδαφος και διαβάζουμε την ένδειξη. Κατόπιν την ακουμπάμε πάνω στο ίχνος. Αν η ένδειξη παραμείνει ή ίδια σημαίνει πώς στο σημείο εκείνο δεν είχαμε καμιά μηχανική επίδραση. Είναι απλό.

(Το 2ο μέρος στο επόμενο)

ΝΕΟ ΓΚΑΛΛΟΠ ΓΙΑ ΤΑ UFO

Τα αποτελέσματα της καινούργιας σφυγμομέτρησης της κοινής γνώμης στις ΗΠΑ για την πραγματική υπόσταση των UFO, ήρθαν στη δημοσιότητα στις 25 του Μάρτη 1978 και ήταν ενθαρρυντικά για όσους πιστεύουν στα Άγνωστα Ίπτάμενα Αντικείμενα, απογοητευτικά όμως για τους «σκεπτικιστές».

Ένα ποσοστό 57% των Αμερικανών πιστεύει ότι τα UFO είναι αληθινά.

«Ο αριθμός αυτός παρουσάσεται σε σταθερή αύξηση από

το 1966, όταν πρωτοέγινε ανάλογη έρευνα», δήλωσαν οι αρμόδιοι του γκάλλοπ.

Τα προηγούμενα αποτελέσματα (του 1973) είχαν δείξει ένα ποσοστό 54% των Αμερικανών που πιστεύουν στα UFO, και ένα ποσοστό 30% σκεπτικιστών. Το 1978, αυτό το δεύτερο ποσοστό έπεσε στα 27%.

Άλλα αξιοσημείωτα στοιχεία της έρευνας αυτής είναι τα εξής:

— Όσο πιο μορφωμένο είναι ένα άτομο, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα να πιστεύει στα UFO.

— Το μεγαλύτερο ποσοστό από κείνους που «είρωνεύονται» τα UFO (38%), αποτελείται από άτομα που

έχουν πάει μέχρι το δημοτικό μόναχα.

— Το μεγαλύτερο ποσοστό ανάμεσα στους «όπαδους» (66%) είναι πτυχιούχοι κολλεγίων και πανεπιστημίων.

— Οι νεότεροι στην ηλικία είναι πολυαριθμότεροι από τους ηλικιωμένους, στις τάξεις εκείνων που πιστεύουν στους εξωγήινους επισκέπτες.

— Ανάμεσα σε όσους είχαν δει UFO, ή συντριπτική πλειοψηφία (90%) πιστεύει ακράδαντα ότι οι ιπτάμενοι δίσκοι είναι αληθινοί.

— Ένας Αμερικανός στους εννέα έχει δει UFO. Αυτό μεταφράζεται σε 18.000.000 άτομα.

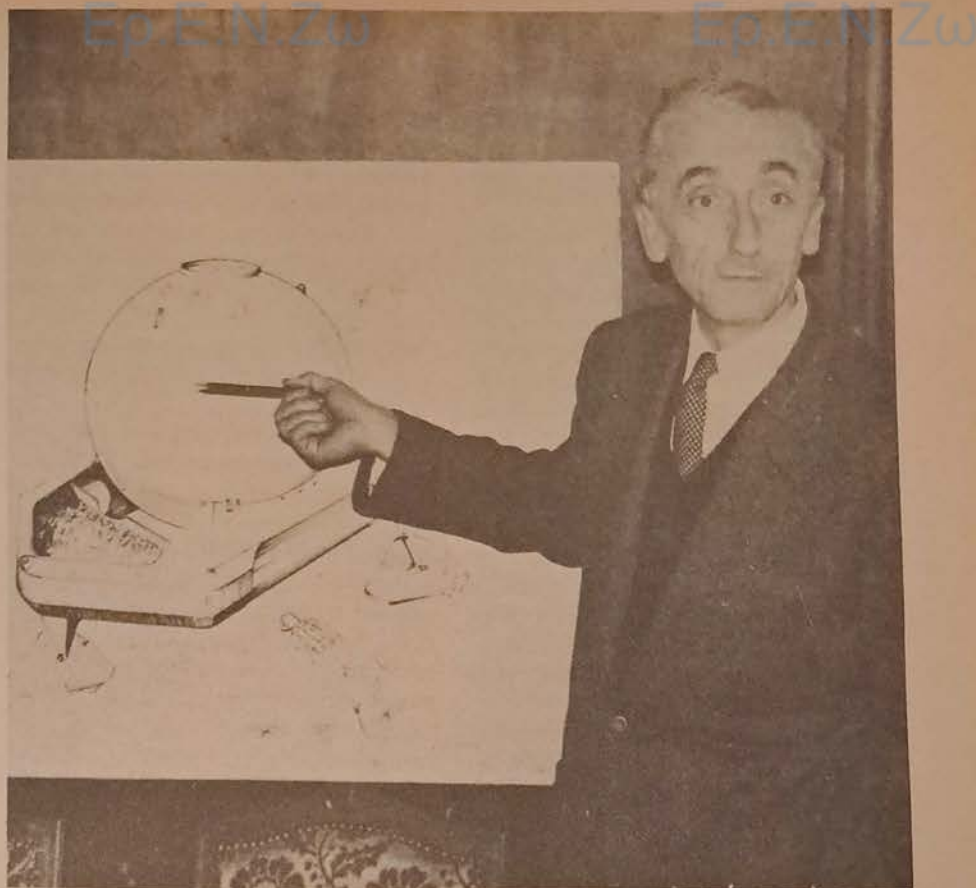

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1977, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀνήγγειλε ὅτι ἀρχίσε μία μελέτη τοῦ φαινομένου τῶν UFO, κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονα δόκτορα Κλώντ Ποέ, ὁ ὁποῖος συμβαίνει νὰ εἶναι κι ἓνας πεπειραμένος UFOλόγος καὶ μέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου τοῦ Κέντρου Μελετῶν UFO (CUFOS). Τὸ σχέδιο αὐτὸ ὀνομάστηκε G.E.P.A.N.

Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς διήμερης σύσκεψης στὸ Παρίσι, στίς 13 καὶ 14 τοῦ Δεκεμβρίου, τὸ ἐπιστημονικὸ συμβούλιο τῆς G.E.P.A.N. ἔκανε ἓνα σημαντικὸ ἀριθμὸ σοβαρῶν συστάσεων, μιὰ ἀπὸ τίς ὁποῖες ἦταν νὰ υποβάλλει ἡ CUFOS πέντε μὲ δέκα ἀπὸ τίς σημαντικότερες περιπτώσεις ποὺ εἶχε στὴν ὁμάδα αὐτή.

Στὴν ἐκδόση Γενάρης 1978 τοῦ «International UFO Reporter» ἓνας ἐκπρόσωπος τῆς CUFOS δήλωσε: «Οἱ περιπτώσεις αὐτές θὰ ἐρευνηθοῦν πλήρως, τόσο ἀπὸ φυσικὴ ὥστε καὶ ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴ σκοπιά, καὶ θὰ εἶναι τέτοιες ποὺ νὰ παρέχουν ὥστε τὸ δυνατόν περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὸ φαινόμενο. Θὰ ἀποτελοῦν τὴν «ἀφρόκρεμα» τῆς UFOλογίας. Μὲ τὴν ὑποχώρηση τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς NASA πάνω στὸ θέμα τῶν UFO, τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τέτοιας γαλλικῆς μελέτης ἴσως νὰ ἀναζωπυρώσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχῶν γιὰ τὸ ἀγνωστο αὐτὸ φαινόμενο».

Τὸ γαλλικὸ σχέδιο φαίνεται πὺς προορίζεται νὰ πετύχει σπουδαία πράγματα. Ἀν οἱ ἐπιστημονικοὶ τοῦ σύμβουλου προτιμοῦν πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐργάζονται ἀνώνυμα, τὸ CUFOS ἀποκαλύπτει ὅτι πολλοὶ ἀπ'αὐτοὺς εἶναι μέλη ὀρισμένων ἀπὸ τίς πιὸ σημαντικὲς ἐπιστημονικὲς ὁργανώσεις, στίς ὁποῖες περιλαμβάνονται: ἡ Ἐθνικὴ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία, τὸ Ἀστεροσκοπεῖο τῆς Λυών, τὰ Ἐργαστήρια Κοινωνικῆς Ψυχολογίας καὶ Ἀστροφυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισιῶν, τὸ Κέντρο Γεωδυναμικῶν Ἐρευνῶν, τὸ Ἐργαστήριον Θεωρητικῆς Φυσικῆς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, καὶ τὸ Ἐργαστήριον Φυσικῆς Μετεωρολογίας τοῦ Κλερμόν-Φερράν. (Βλέπε συνέντευξη μὲ τὸν Κλώντ Ποέ σὲ ἄλλῃ σελίδα)

Ὁ Ζάκ Ὑ8 Κουστῶ: διάσημος ἐξερευνητὴς τῶν θυθῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀποστολὴ στὰ βάθη τῆς λίμνης Τιτικάκα προκάλεσε ἓνα μεγάλο ἐνδιαφέρον.

ΕΡ.Ε.Ν.ΖΩ

ΚΥΝΗΓΙ

ΙΠΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΙΤΙΚΑΚΑ

Ἐπὶ αἰῶνες, τὰ θαθεῖά νερά τῆς λίμνης Τιτικάκα, ψηλά στίς Ἄνδεις, ἐκρυβαν ὑπέροχα μυστικά...

Ἐνα μικρὸ ἀρθρο στὸ περιοδικό (τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων) «Variety» ἔκανε τὸν ὑπαινιγμὸ γιὰ κάτι ποὺ θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα «κυνήγια» ἱπτάμενων δίσκων ὅλων τῶν ἐποχῶν. Τὸ «Variety» ἔφερε τὰ νέα τοῦ ἀρθρου αὐτοῦ ἀπὸ τὴ Λίμα τοῦ Περού, μὲ τὴν ἐξῆς ἐπικεφαλίδά:

Ο ΚΟΥΣΤΩ ΚΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΙΤΙΚΑΚΑ Σ'ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΚΥΝΗΓΙ UFO;

Αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ 1968, ἀποκάλυψε ὅτι ὁ διάσημος πρωτοπόρος τῶν θυθῶν, ἐξερευνητὴς καὶ παραγωγὸς ταινιῶν, Ζάκ Ὑ8 Κουστῶ, καὶ ὁ γιὸς του Ζάν, ἐξερευνοῦσαν τὰ βάθη τῆς λίμνης Τιτικάκα, στὰ σύνορα μεταξύ Περού καὶ Βολιβίας, τῆς ψηλότερης λίμνης τοῦ κόσμου, μὲ σκοπὸ πιθανότητα νὰ κάνουν ταινίες ντοκυμανταίρ. Ὁ Κουστῶ ἐργαζόταν μ'έναν ὁμιλο 12 ἀντρῶν, χρησιμοποιώντας δύο «μίνι ὑποβρύχια» γιὰ τίς ἐρευνες στὰ βάθη τῆς Τιτικάκα, ἡ ὁποία ἔχει μήκος 160

μίλια και βρίσκεται συψος 12.500 πόδια στις πανύψηλες Άνδεις. Για αιώνες, η λίμνη αυτή θεωρείτο ιερή και μυθική από τους Ίνκα, με αναριθμητούς θρύλους και ιστορίες για θησαυρούς που ήταν θαμένοι στα βαθειά της νερά.

Παρόλο που η γνωστοποιημένη πρόθεση του Κουστώ ήταν να κάνει ένα ντοκυμανταίρ για την τηλεόραση, ή κάτι παρόμοιο, ο υπεύθυνος του λιμανιού Πούνο της Τιτικάκα, Μάριο Ντελγκάντο, είρωνευόταν τις αναφορές που έλεγαν ότι ο γάλλος επιστήμονας ήταν απασχολημένος απλώς και μόνο με μια δουλειά ρουτίνας. Είπε ο Ντελγκάντο: «Αν ο Κουστώ κινηματογραφεί ένα υποβρύχιο φιλμ για αύστηρά επιστημονικούς λόγους, ή πραγματική αιτία είναι πιθανώς ότι αναζητεί «Άγνωστα Ίπτάμενα Αντικείμενα» (UFO) κάτω απ'τήν επιφάνεια της λίμνης Τιτικάκα».

Κατά την άποψη του Ντελγκάντο ή έξερεύνηση του Κουστώ δεν άφορούσε την ανακάλυψη βυθισμένων θησαυρών των Ίνκας, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι, ή τη μελέτη της χλωρίδας και πανίδας της λίμνης. Ο Ντελγκάντο παρατήρησε ότι πολλά UFO είχαν θεαθεί να εξαφανίζονται μέσα στη λίμνη κατά τους πρόσφατους μήνες. «Θά έμοιζε με κάτι περισσότερο κι από τὰ φιλμ του Τζέιμς Μπόντ», είπε χαρακτηριστικά, «αλλά έχουμε αρκετούς λόγους να πιστεύουμε ότι αυτό θά μπορούσε να είναι ή αλήθεια».

Στό μεταξύ στη Λίμα, τὸ Υπουργείο Ναυτιλίας του Περού διόρισε τὸν ἐπιστήμονα Τζέζεφ Ρόρχις σάν παρατηρητή, κατά τή διάρκεια τής έξερεύνησης του Κουστώ στην Τιτικάκα. Ο Ρόρχις είχε τήν έντολή να αναφέρει άμέσως όλες τις σχετικές εξελίξεις στο Περουβιανό Ναυτικό. Τουλάχιστον 36 UFO είχαν θεαθεί να εξαφανίζονται μέσα στά βάθη τής λίμνης σέ μία περίοδο τεσσάρων μόνο έβδομάδων, ενώ όλες οί σχετικές αναφορές έγιναν από τὸ προσωπικό του Περουβιανού Ναυτικού.

Η πιθανότητα ότι τὰ UFO ίσως να παρέμεναν στά βαθειά νερά τής λίμνης, έφερε στό φώς ένα νέο γοητευτικό πεδίο τής δραστηριότητας των ιπτάμενων δίσκων. Από χρόνια υπήρχαν αναφορές για UFO, τὰ όποια φαινόταν να προτιμούν να ταξιδεύουν μέσα στη θάλασσα. UFO όμοια με υποβρύχια ίχνηλατήθηκαν από ραντάρ στά νερά τής Νότιας Αμερικής, στον Ει-

ρηνικό Ωκεανό και στο Νότιο Ατλαντικό. Σ'ένα περιστατικό, έξω απ' τή δυτική ακτή τής Νότιας Αμερικής, ναυτικές μονάδες παγίδεψαν ένα παράξενο, μυστηριώδες σκάφος, σ'ένα μικρό κόλπο, αλλά ακόμα και με τήν βοήθεια πλοίων του Αμερικάνικου Ναυτικού καθώς και με τή χρήση υποβρυχίου ανιχνευτικού έξοπλισμού, οί Νοτιοαμερικάνοι ναυτικοί απέτυχαν να έμποδίσουν τὸ «δισκο-υποβρύχιο» αυτό ν'άποδράσει στην άνοιχτή θάλασσα.

Τὸ «Δελτίο τής ΑΡΡΟ», ανέφερε επίσης τήν εμφάνιση ενός UFO στη Νέα Σκωτία, αρκετά ψηλά στο Βόρειο Ημισφαίριο, τὸ όποιο περιλάμβανε και μία «βουτιά» μέσα στη θάλασσα. Τὸ αντικείμενο ήταν προφανώς προσγειωμένο στο Κότσερβιτ Πάσσατζ, που βρίσκεται ανάμεσα στο νησί Καίηπ Σάμπλ και στη χώρα. Δύο κορίτσια, που πήγαιναν με τὸ αὐτοκίνητό τους σέ κάποιο δρόμο του Καίηπ Σάμπλ, ανέφεραν ανεξάρτητα από άλλους παρατηρη-

τές, ότι παρατήρησαν τρία κίτρινα φώτα που λικνίζονταν, και έπειτα χάθηκαν. Άλλες κατοπινές αναφορές από κατοίκους τής όλης περιοχής, έδειχναν ότι τουλάχιστον δώδεκα άτομα υπήρξαν μάρτυρες αὐτοῦ του ίδιου φαινομένου. Ένας μάλιστα παρατηρητής είπε ότι πρόσεξε μία σύντομη δέσμη φωτός, που έρχόταν από ένα σημείο μεταξύ του πρώτου και του τρίτου απ'αὐτά τὰ φώτα, κι άκουσε επίσης κι ένα «συρρικτό ήχο».

Μετά δέκα περίπου λεπτά αὐτοῦ τὰ φώτα πέταξαν πρὸς τὸ νερό, δυὸ έφιπποι τής Βασιλικής Καναδικής Αστυνομίας έφτασαν μέσα πλοίο στο σημείο όπου τὸ UFO θεάθηκε για τελευταία φορά. Δεν υπήρχε τίποτε πάνω στο νερό, εκτός από μία κηλίδα κίτρινωπού παλινδρομακού άφρου και φυσαλλίδες, που κάλυπταν μία επιφάνεια πλάτους 35 περίπου γυάρδες. Οί ψαράδες, όμως, είπαν ότι αὐτός ο άφρός ήταν άφύσικος για τήν περιοχή αὐτή.

Στην έρευνά του στη λίμνη Τιτικάκα ὁ Κουστώ χρησιμοποίησε τέτοια «έπιπλέοντα νησιά» σάν κι αὐτὸ τής φωτογραφίας.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
«Ιπτάμενοι δίσκοι που κινούνται στη θάλασσα έχουν θεαθεί και σ' άλλα μέρη του κόσμου, όπως στα νότια του Λάντνι Άιλαντ, της δυτικής ακτής της Αγγλίας. Ο πλοίαρχος υποβρυχίων Έντουαρντ Σέλγκαν του Βρετανικού Ναυτικού, έ-

κανε την εξής αναφορά για μία παράξενη θαλασσίνη συνάντηση: «Βγήκαμε στην επιφάνεια κοντά στο Λάντνι Άιλαντ, κι ανοίγοντας τη μπουκαπόρτα είδα, μαζί με το μηχανικό μου, δύο άσημόχρωμους δίσκους νά επιπλέουν στη θάλασσα

Ερ.Ε.Ν.Ζω
κάπου ένα μίλι μακριά. Στην αρχή νόμισα ότι ήταν αντανάκλαση του ήλιου πάνω στη θάλασσα, αλλά τότε ακούσαμε και οι δύο ένα βομβώδη ήχο. Αρπάξαμε γρήγορα τα κυάλια μας κι εξετάσαμε τα αντικείμενα. Είχαν σχήμα δίσκου, στο κέντρο ήταν λίγο υπερυψωμένα, δίχως παράθυρα ή ανοίγματα ή προεξοχές. Αυτό το υπερυψωμένο τμήμα στο κέντρο ήταν ακίνητο, ενώ το πλατυσμένο τμήμα του δίσκου, που το περιέβαλλε σαν κολλάρο, γύριζε αργά στο νερό.

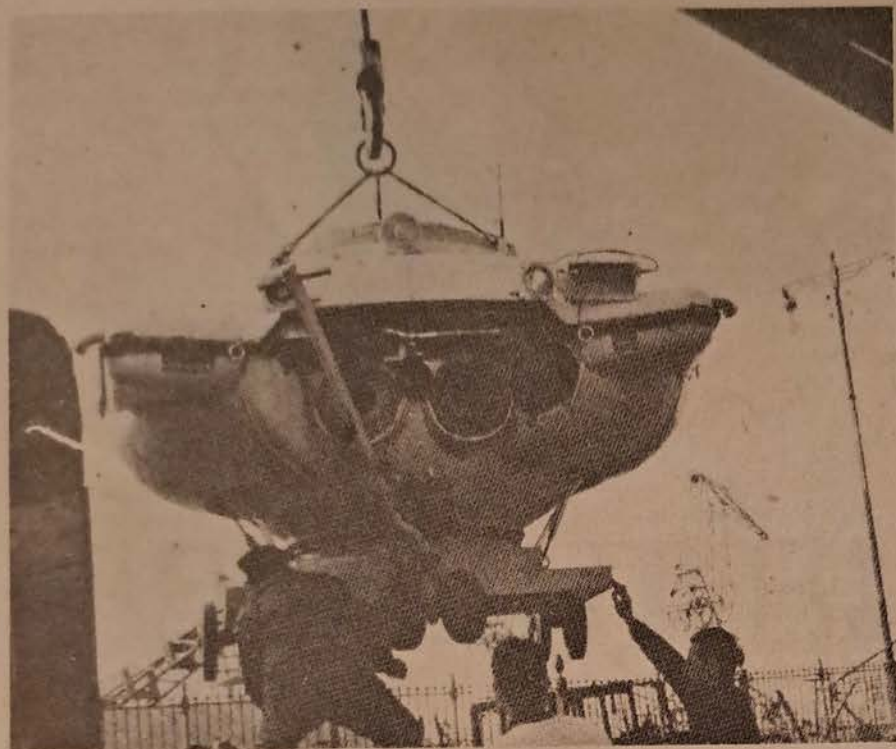
»Κατά τη γνώμη μας, τα αντικείμενα είχα, μήκος 100 πόδια, ενώ το κεντρικό, υπερυψωμένο τμήμα, δεν φαινόταν νά είναι μεγαλύτερο από το 1/10 ολόκληρου του δίσκου. (Τό ίδιο ισχύει και για τους δυο δίσκους).

»Πρέπει νά ομολογήσω ότι μείναμε κατάπληκτοι απ'τό θέαμα των αντικειμένων αυτών τόσο οι αξιωματικοί όσο και οι άντρες, που μαζεύτηκαν στο κατάστρωμα κοιτάζοντάς τα σαν υπνωτισμένοι. Επειδή το περιστατικό αυτό κράτησε μονάχα 80 δευτερόλεπτα, ήταν αδύνητο νά κατασταλάξουμε όριστικά σέ μία γνώμη.

»Η προέλευση των δίσκων φαινόταν ν' αποτελεί ένα αίνιγμα. Από τεχνική άποψη έμοιαζε νά είναι πολύ πιο προηγμένα απ'ότιδήποτε γνωρίζαμε. Όλοι μας θέβαια, τά όνομάσαμε «ιπτάμενους δίσκους».

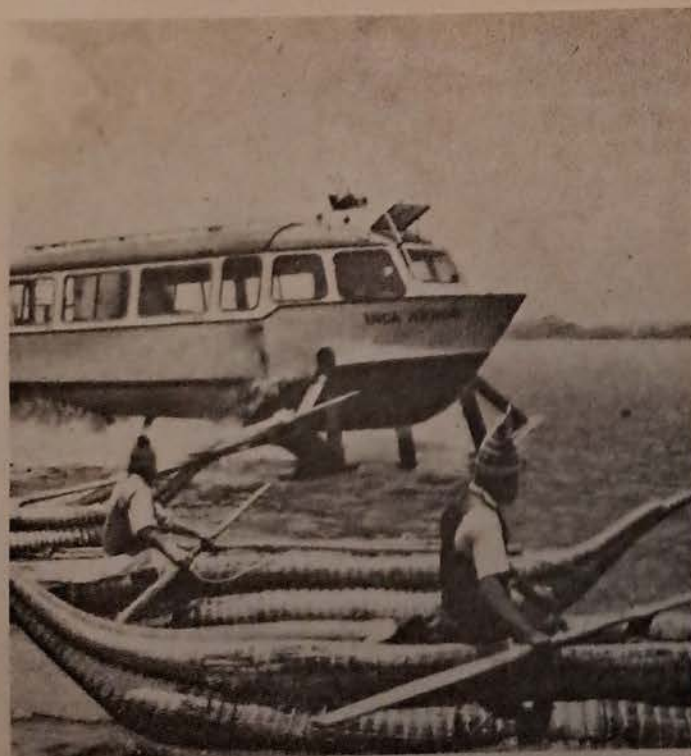
»Ήμουν έτοιμος νά διατάξω νά τους πλησιάσουμε μέ όλη μας τή ταχύτητα, αλλά ό ήχος που άφηναν έγινε πιο γρήγορος και φιλός, μέχρι που δέν τόν ακούγαμε πιά. Οί δυό δίσκοι άνυψώθηκαν κάθετα κι εξαφανίστηκαν μέσα σέ 20 δευτερόλεπτα, μέ μία ταχύτητα που υπολόγισα ότι θά'πρεπε νά είναι 2.000 μίλια τήν ώρα. Εκείνη τή στιγμή μία κοκκινωπή λάμψη περιέβαλε τά αντικείμενα. Τό Ναυαρχείο δήλωσε ότι θά'πρεπε οί εμφανίσεις αυτές νά ληφθούν σοβαρά υπόψη, και ότι ή εκτίμηση του όλου περιστατικού θά απαιτούσε κάποιο χρόνο».

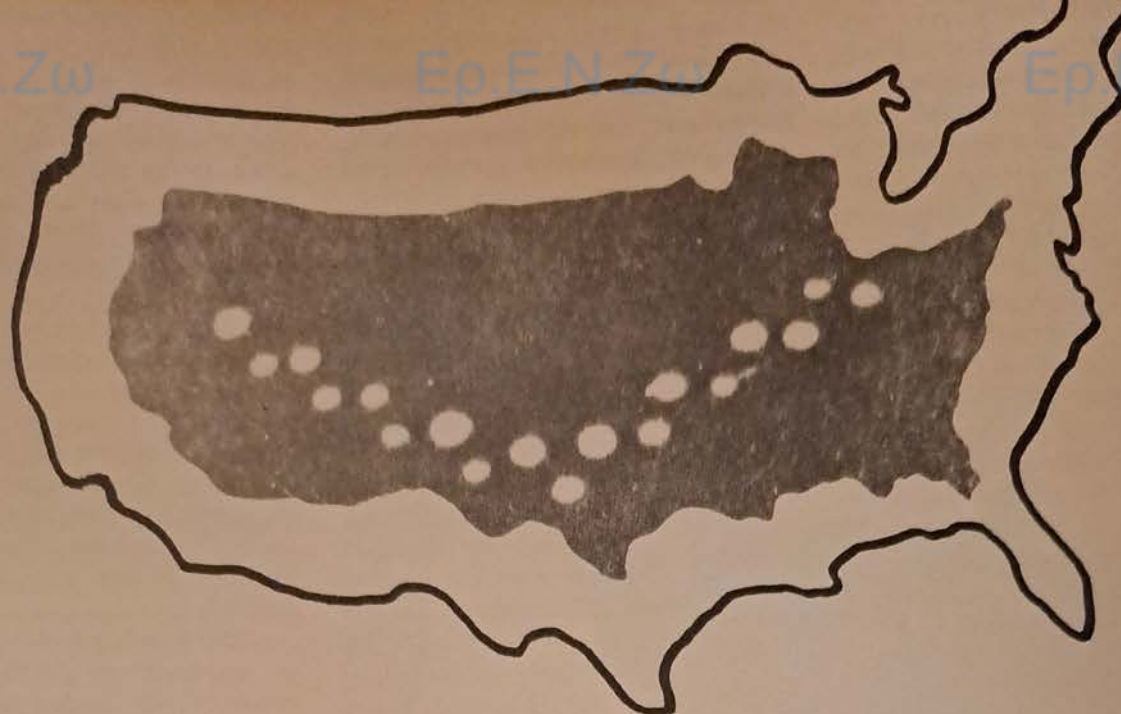
Τά συμβάντα αυτών, όπως και άλλων εμφανίσεων UFO στη θάλασσα, προσέδωσαν ακόμα μεγαλύτερο κύρος και σπουδαιότητα στην υποβρυχία έρευνα του Ζάκ Υβ Κουστώ, στο βυθό της μυστηριώδους λίμνης Τιτικάκα. Θά αποδειχτεί άραγε ποτέ ότι ό βυθισμένος θησαυρός των Ίνκας υπήρξε ένας ιπτάμενος δίσκος; Ό καιρός θά τό δείξει, και θέβαια θά δώσει ήν απάντηση στο αίνιγμα τής λίμνης αυτής.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Ο «καταδυόμενος δίσκος» του Κουστώ, που μοιάζει τόσο πολύ με έναν ιπτάμενο δίσκο απ' το διάστημα.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
«Τρελό ψάρι του Διαβόλου» αποκαλούν οι Ινδιάνοι ψαράδες τὰ σκάφη αυτά που κινούνται στη λίμνη Τιτικάκα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ NICAP

Ντόν Μπερλάινερ

Οταν κάποτε γραφτεί η ιστορία της ιδιωτικής έρευνας των UFO, η επίτιμη θέση του πρωτοπόρου και ηγετικού οργανισμού θα ανήκει ασφαλώς στη NICAP (Εθνική Επιτροπή Έρευνών Έναέριων Φαινομένων).

Είναι η πιο γνωστή από όλες τις μη κυβερνητικές προέλευσης ομάδες, η μεγαλύτερη και με τη σοβαρότερη έπιρροή. Βρίσκεται στην καρδιά της Ουάσινγκτον και, έχοντας επικεφαλής για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα τον Ντόναλντ Κήχοου, υπήρξε η πηγή των πληροφοριών γύρω από τα UFO για τους δημοσιογράφους της Ουάσινγκτον και έπομένως βρισκόταν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος κάθε φορά που αυτά εμφανίζονταν.

Επανδρωμένη από ένα επίτελειο, που είχε στη διάθεσή του 9 υπαλλήλους, πάνω σε 24ωρη βάση, η NICAP λειτουργούσε μέσω ενός παγκόσμιου δικτύου ερευνητικών υποεπιτροπών κι επιστημονικών συμβούλων. Για να επικοινωνεί με τα μέλη, που έφταναν στο τέλος της δεκαετίας του '60 τις 14.000, εκδίδει το περιοδικό «UFO INVESTIGATOR» και πολλά ειδικά κατατοπιστικά βιβλία και αναφορές. Η αναφορά της του 1964 με τίτλο «Α-

ποδείξεις για τα UFO», παραμένει κλασική στη σοβαρή φιλολογία του θέματος αυτού.

Όλα άρχισαν στο τέλος του καλοκαιριού του 1956, όταν μία ομάδα ατόμων, που πίστευαν στα UFO, αποφάσισε ν'αναπτυχθεί σε κάτι πιο εξειδικευμένο και διαρκέστερο. Με επικεφαλής έναν ερευνητή ονόματι Τ.Τάουνσεντ Μπράουν, η NICAP πήρε σάρκα και όστά τον Οκτώβρη του 1956.

Ο Μπράουν οραματιζόταν πολυτελή γραφεία, ένα πολύπλοκο σύστημα οργάνωσης «τύπου Ουάσινγκτον» και μία γρήγορη λύση του μυστηρίου.

Ήταν μία μεγάλη ιδέα, αλλά οι ελπίδες για χρηματοδότηση δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Έτσι, κατά το τέλος του 1956, η NICAP βρέθηκε στη μέση της πρώτης από τις πολλές οικονομικές της κρίσεις. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδρίασε στα μέσα του Γενάρη του 1957, έπαυσε τον Μπράουν και τους «σύν αυτό» και επέβαλε τον Κήχοου σαν νέο διευθυντή, με σχεδόν απεριόριστες εξουσιοδοτήσεις.

Η εντύπωση που προκλήθηκε υπήρξε μεγάλη. Ο Κήχοου ήταν ένας από τους πιο διακεκριμένους και πετυχημένους συγγραφείς της εποχής εκείνης, με πολλούς και

πιστούς οπαδούς. Τα βιβλία του «Flying Saucers are Real» (1950), «Flying Saucers from Outer Space» (1953), «The Flying Saucer Conspiracy» (1955), τον είχαν κατατάξει στην κορυφή των ειδικών. Την προγενέστερη δεκαετία, είχε κάνει περισσότερα από οποιονδήποτε άλλον, προκειμένου να ελκύσει το ενδιαφέρον για τα UFO και να πολεμήσει τους ισχυρισμούς της Αεροπορίας που επέμεναν ότι δεν υπάρχει τίποτε γύρω από αυτό το θέμα.

Μέσα σε λίγες ώρες μετά το διορισμό του Κήχοου, άρχισαν τα γεγονότα. Ο πρόεδρος του συμβουλίου της NICAP, Ντ. Φάρνεϋ (ναύαρχος έ.ά.) μίλησε δημόσια. Σαν πρώην επικεφαλής του προγράμματος κατευθυνομένων πυραύλων του Ναυτικού που ήταν, τα λόγια του ακούγονταν με προσοχή: «Υπάρχουν αντικείμενα που έρχονται στην ατμόσφαιρα της Γης με πολύ μεγάλες ταχύτητες. Καμιά οργάνωση της χώρας αυτής ή της Ρωσίας, δεν μπορεί να πετύχει προς το παρόν τις ταχύτητες και τις επιταχύνσεις που τα ραντάρ φανερώνουν, ότι τα αντικείμενα αυτά πετυχαίνουν».

Αυτό έφερε τη NICAP στην πρώτη γραμμή της δημοσιότητας και οι

προσωπικές επαφές του Κήχοου με την Κυβέρνηση και τον τύπο, μαζί με το ταλέντο του να διατηρεί το ενδιαφέρον του κοινού, συνετέλεσαν στη λειτουργία της οργάνωσης κατά τρόπο πολύ επιτυχημένο. Η ανάμιξη ενός από τα πρώτα της μέλη με «έξτρεμιστές» των UFO και έπαφικούς — πράγμα που ήταν αντίθετο με την πολιτική των Μπόαρντ και Κήχοου — δημιούργησε για λίγο μία αναστάτωση. Τον Ιούνιο όμως του 1958 η πρόσληψη του άριστού του Πανεπιστημίου Τουλάιν, Ρίτσαρντ Χώλλ, σημάδεψε αφενός το τέλος αυτών των προβλημάτων, αφετέρου την αρχή — εκ μέρους της NICAP — της κατά επιστημονικό τρόπο προσέγγισης του προβλήματος.

Πρός το τέλος του 1958, ο Χώλλ άρχισε να οργανώνει το πρόγραμμα υποεπιτροπών, στρατολογώντας ομάδες εκπαιδευμένων έθελοντών και δημιουργώντας μονάδες επιτόπιων έρευνών, που ήταν ικανές να φτάνουν στην περιοχή των πιο σημαντικών εμφανίσεων UFO και να ρωτούν τους μάρτυρες, να συλλέγουν στοιχεία και να αξιολογούν καταστάσεις πριν περάσει καιρός.

Αν και τότε δεν ήταν γνωστό, η Αεροπορία των ΗΠΑ είχε ήδη «σημειώσει» την ύπαρξη της NICAP, που αποτελούσε μία πρόκληση στη διεκδίκηση των πρωτιών της έρευνας των UFO. Μία αναφορά του σμήναρχου Λ.Γκλέηζερ προς τον επικεφαλής της ΑΤΙΟ (Κέντρο Τεχνικών Πληροφοριών της Αεροπορίας) έλεγε: «...Πολλοί από τους ιδιώτες, ανεξάρτητους αλλά και οργανωμένους έρευνητές των UFO, που προφανώς ανταγωνίζονται την Αεροπορία, εμφανίζονται επί σκηνής καλά εξοπλισμένοι για να είναι σε θέση να διεξάγουν μία επιτόπια έρευνα. Έχουν μετρητές Γκάιγκερ, μαγνητόμετρα και διάφορα άλλα όργανα συλλογής δειγμάτων, και τα χρησιμοποιούν. Όχι πώς αυτό σημαίνει πολλά, αλλά είναι έντυπια οιακό για ν'άγνοείται, και ιδίως όταν ο έρευνητής της Αεροπορίας έρχεται αργότερα επί σκηνής, εξοπλισμένος μονάχα με μολύβι και χαρτί. Ορισμένες από τις οργανώσεις έρευνών των UFO, όπως η NICAP, γνωρίζουν καλά τις έλλείψεις του Προγράμματος της Αεροπορίας και εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία για να μάς στριμώχνουν σε θέση άμυνας».

Αν ο Κήχοου και ο Χώλλ γνώριζαν την «ευσαιθησία» της Αεροπορίας

για τις δραστηριότητές τους, θα άσκούσαν ακόμα μεγαλύτερη πίεση στην κυβέρνηση. Εστω όμως κι έτσι, ένα από τα πρώτα μελήματα της δραστηριότητας της NICAP ήταν να άσκει μία πίεση για τον τερματισμό της μυστικότητας και της λογοκρισίας. Κατά καιρούς η NICAP έφερε στο φως δείγματα της ανακρίβειας των αντιφάσεων και των αποτυχιών της Αεροπορίας.

Αυτό όμως άπειχε πολύ από το γενικό λειτουργικό πλάνο της οργάνωσης — η οποία στεγάζεται στον τέταρτο όροφο ενός κτιρίου κοντά στο Ντυπόν Σέρκλ. Με τη συνεχώς αυξανόμενη πληροφόρηση, οι φάκελοι περιστατικών UFO της NICAP διογκώνονταν έντυπια, και σύντομα ξεπέρασαν κι εκείνους ακόμα της Αεροπορίας. Και επειδή η κοινή γνώμη δεν ικανοποιείτο με την κυβερνητική γραμμή των αρνήσεων κάθε πιθανότητας πάνω στην ύπαρξη των UFO, έδινε σε ιδιωτικούς οργανισμούς τις περιπτώσεις που συνέβαιναν

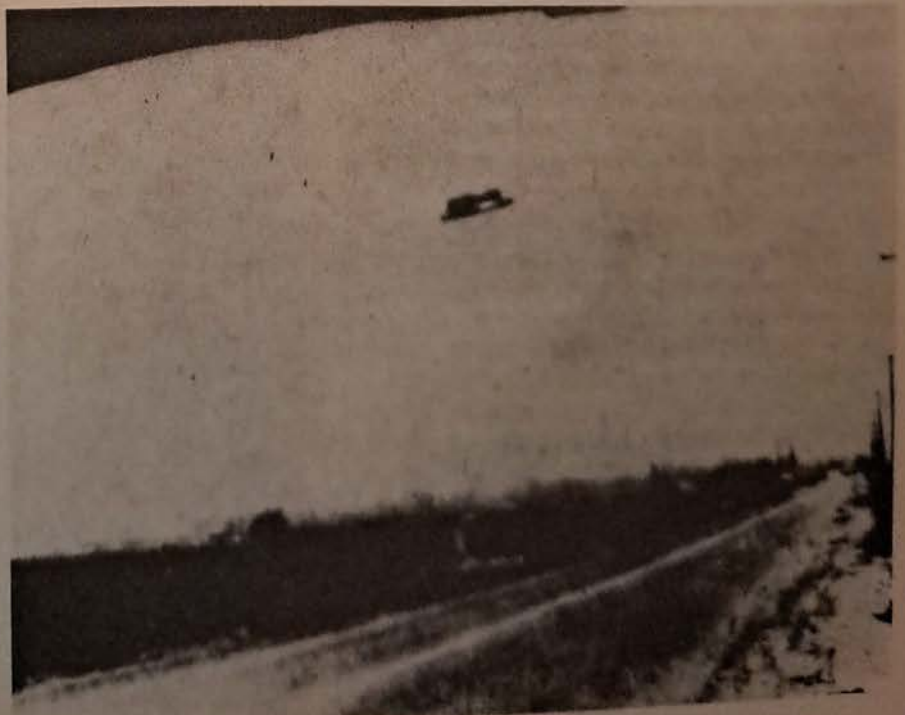
Στις αρχές της δεκαετίας του '60 η NICAP εργάστηκε σκληρά για να γίνουν ανακοινώσεις στο Κογκρέσο πάνω στον φημολογούμενο κακό χειρισμό των έρευνών των UFO απ' το Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο της Αεροπορίας. Μερικές φορές φαινόταν ότι κάτι θα γινόταν, αλλά την τελευταία στιγμή όλα ξεθύμαιναν. Οι μυστηριώδεις «μανούβρες» του

Καπιτώλιου ήταν κατά πολύ ανώτερες από τη νεαρή ακόμα οργάνωση, κι έτσι έπρεπε να βρεθεί κάποιος άλλος τρόπος για ν'άρθει στο κοινό η ιστορία των ιπτάμενων δίσκων.

Με προβληματικό το χρηματοδοτικό ζήτημα και με ένα έπιτελείο τόσο μικρό που να χωράει να συνεδριάζει μέσα σ'έναν τηλεφωνικό θάλαμο, η NICAP ξεκίνησε έναν μεγάλο αγώνα με την Αεροπορία των ΗΠΑ. Ο Ρίτσαρντ Χώλλ, διευθύνοντας το μικρό γραφείο με τη βοήθεια της κ. Ληλαία Νταϊν, άρχισε τη δουλειά πάνω στην πρώτη ολοκληρωμένη μελέτη των αναφορών για UFO που έπιχειρήθηκε ποτέ.

Έχοντας πάνω από 5.000 περιπτώσεις στους φακέλους, ο Χώλλ και λίγοι έθελοντές έκαναν την καλύτερη δυνατή ταξινόμηση: περιπτώσεις που περιλάμβαναν περισσότερους από έναν μάρτυρες, περιπτώσεις που περιέγραφαν ένα αντικείμενο μάλλον, παρά ένα άγνωστο φως στο νυχτερινό ούρανο, άλλες που είχαν φυσικές αποδείξεις, καθώς και περιπτώσεις που ήταν δύσκολο να έρμηνευτούν σαν φυσικά λογικά συμβάντα. Ο Χώλλ έπελεξε 750 περίπου περιπτώσεις σαν μία βάση για ολοκληρωμένη έρευνα. Μέχρι τις αρχές του 1964, η αναφορά για τα «Στοιχεία για τα UFO» ήταν έτοιμη. Είχαν γραφτεί περισσότερες από 200.000 λέξεις

Η περίφημη φωτογραφία που τράβηξε ο έρευνητής Ρέξ Χέλφιν στις 3 Αυγούστου 1965 στο Όραντζ Στέητ. Αναλύθηκε από την NICAP και αποδείχτηκε ότι είναι αυθεντική.

για τη φύση των UFO: ποιοί τα βλέπουν, πώς είναι, πώς συμπεριφέρονται, πότε εμφανίζονται και πού και τι θα μπορούσε να είναι. Σε αντίθεση με τα περισσότερα απ'όσα είχαν μέχρι τότε γραφτεί, ο Χώλλ παρέμεινε στά γεγονότα άπομακρύνοντας προσεκτικά κάθε υπόθεση. Το θέμα ήταν να γίνει μία παρουσίασή τους στο κοινό, κι αυτό να αποφασίσει από μόνο του.

Τόν Ιούλιο του 1964, χιλιάδες αντίτυπα ήταν έτοιμα. Διανεμήθηκαν σε μέλη του Κογκρέσου, στον τύπο, σε εξέχοντες επιστήμονες και μηχανικούς και σε άλλα άτομα που επηρεάζουν την κοινή γνώμη. Η ατμόσφαιρα ήταν ηλεκτρισμένη για αρκετούς μήνες — τότε συνέβηι μάλιστα κι ένα κύμα εμφανίσεων που κορυφώθηκε με τη προσγειώση ενός UFO με διμελές πλήρωμα στο Νέο Μεξικό. Παντού υπήρχε ένα πλήθος ερωτήσεων, όχι όμως κι απαντήσεις, κι έτσι το «Στοιχεία για τα UFO» εμφανίστηκε την πιο κατάλληλη στιγμή.

Η τύχη άρχισε να χαμογελά στη NICAP καθώς έγινε γνωστό ότι είχε σχετικές πληροφορίες στο αρχείο της. Ο τύπος ιδιαίτερα άρχισε να χρησιμοποιεί τα γραφεία της (που τώρα είχαν επεκταθεί σε μεγαλύτερους χώρους του τρίτου όρόφου) σαν μία θαυμάσια πηγή από ενδιαφέρουσες ιστορίες. Τα μέλη άρχισαν ν'αυξάνουν καθώς επίσης και τα έσοδα.

Αυτά σήμαιναν ότι το έπιτελείο έπρεπε πιά να αυξηθεί. Δύο άτομα μονάχα δεν μπορούσαν να χειρίζονται την αυξανόμενη αλληλογραφία, τό μηνιαίο δελτίο, τα άσταμάτητα τηλεφωνήματα, τό αυξανόμενο δίκτυο ύποεπιτροπών, τις συσσωρευόμενες εμφανίσεις, τις επισκέψεις των διάφορων διάσημων επιστημόνων κλπ. Στις αρχές του 1965, προστέθηκε λοιπόν κι ένα τρίτο μέλος στο έπιτελείο, ενώ και άλλοι άκόμα προετοιμάζονταν να πικνώσουν τις τάξεις του.

Τό καλοκαίρι του 1965 συνέβηι τό τέταρτο σπουδαίο άμερικανικό κύμα εμφανίσεων. Είχαν περάσει όκτώ χρόνια απ'τό προηγούμενο, και υπήρχαν πολλές άμφιβολίες για τό αν θα επέστρεφαν ποτέ τα UFO. Τόν Ιούλιο όμως και τόν Αύγουστο ήρθαν. Και έφεραν με τόν έρχομό τους στα γραφεία της NICAP ένα πλήθος δημοσιογράφων κι άμέτρητα τηλεφωνήματα από ραδιοσταθμούς που ζητούσαν μία ζωντανή, μαγνητοφωνημένη συνέντευξη.

Μέχρι τό τέλος του 1965, υπήρ-

χαν πέντε άτομα που εργάζονταν «φούλ τάιμ» στο έπιτελείο, και ένα που εργάζονταν όρισμένες ώρες. Μέχρι να συνέλθουν καλά-καλά από τό κύμα των εμφανίσεων του 1965, συνέβηι κι ένα άλλο τήν άνοιξη του 1966, και οι δραστηριότητες της NICAP κορυφώθηκαν. Σε μία περίοδο του Άπριλη, όλα τα μέλη δούλευαν από τις 9 τό πρωί μέχρι τα μεσάνυχτα για 13 μέρες συνέχεια, σε μία προσπάθεια ν'ανταποκριθούν στον αυξανόμενο όγκο εργασίας. Τό ταχυδρομείο έφτανε στις 1.000 έπιστολές τήν ήμέρα και σχεδόν δεν είχαν χρόνο να τούς ρίξουν ούτε μία ματιά. Τα τηλέφωνα χτυπούσαν συνεχώς. Ο συγγραφέας θυμάται ζωηρά ένα κρύο πρωινό, όταν του έπαιρναν συνέντευξη τρεις διαφορετικοί ραδιοσταθμοί, προτού να προλάβει να κρεμάσει καλά-καλά τό παλτό του! Συναρπαστικό!

Καθώς αυξανόταν ή πίεση της κοινής γνώμης για μία σοβαρή και άβιαστη μελέτη των UFO — με τη βοήθεια της NICAP — τό Κογκρέσο και ή Άεροπορία τό έλαβαν υπόψη τους. Τό φθινόπωρο του 1966 τό πανεπιστήμιο του Κολοράντο άνακοίνωσε τήν άποδοχή ενός συμβολαίου με τήν Άεροπορία για τήν έρευνα του μακροχρόνιου μυστηρίου, και ή NICAP προσέφερε κάθε βοήθεια, πληροφορίες και έμπειρίες, σ'αυτό που φαινόταν να είναι τό πιο θετικό βήμα στα 20 χρόνια των UFO.

Η φωτοτυπική μηχανή εργαζόταν σχεδόν άδιάκοπα για να τροφοδοτήσει με ό,τι καλύτερο υπήρχε στους φακέλους της NICAP τήν ομάδα του Κόντον, στο Κολοράντο. Εκατοντάδες περιπτώσεις φωτοτυπήθηκαν και στάλθηκαν στο Μπόουλντερ, ενώ τα κορυφαία μέλη του έπιτελείου συναντήθηκαν με τούς έπικεφαλής του Σχεδίου Κολοράντο για να συζητήσουν τό πολύπλοκο πρόβλημα. Αυτό ήταν ό,τι περίμεναν οι Κήχσοι και Χώλλ, καθώς και όλοι οι άλλοι, για τό τόσα πολλά και γεμάτα άπογοητεύσεις χρόνια. Άν και υπήρχαν όρισμένες έπιφυλάξεις για μία μελέτη που χρηματοδοτούσε ή κυβέρνηση, φαινόταν πώς ήταν μία προσπάθεια που άξιζε τόν κόπο.

Στις αρχές του 1967, ή NICAP έφτασε στο μάξιμουμ. Τα μέλη της είχαν φτάσει τις 14.000, τό δε έπιτελείο άποτελείτο από 9 άτομα με πλήρη άπασχόληση — πολύ περισσότερα δηλαδή από τό προσωπικό που είχε τό Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο της Άεροπορίας. Άλλά απ'τόν Σεπτέμβρη τα πράγματα άρχισαν να στραβώνουν, και ή NICAP ήταν τόσο δυσारेστημένη με τις καθόλου πειστικές, άρνητικές μάλλον, άναφορές των άντι-UFO προκαταλήψεων του Κόντον, ώστε ελάττωσε τή συνεργασία της. Παρόλ'αυτά άκόμα υπήρχαν έλπίδες ότι ό Κόντον και ό άρμόδιος επί του όλου Σχεδίου, Ρόμπερ Λώου, θα διόρθωναν ό,τι έμοιαζε να είναι σοβαρή έλλει-

Οι φωτογραφίες αυτές θεωρήθηκαν κι από τήν άμερικανική άεροπορία άληθινές. Επίσης ή έπιτροπή Κόντον κατέληξε στα ίδια συμπεράσματα με τήν NICAP: Τα UFO

ψη αντίκειμενικότητας.

Τόν ίδιο περίπου καιρό — και χωρίς να έχει καμιά σχέση με τις προστριβές του Πανεπιστημίου του Κολοράντο — ο βετεράνος βοηθός διευθυντής Ρίτσαρντ Χώλλ εγκατέλειψε το έπιτελειο, αφήνοντας έτσι ένα κενό που ποτέ δεν καλύφθηκε αποτελεσματικά. Τη θέση του πήρε ο Γκόρντον Λόρ, μέλος του έπιτελείου επί δύο χρόνια και συγγραφέας ενός βιβλίου για τη δραστηριότητα των UFO πριν από το 1947.

Μισό χρόνο αργότερα, τον Απρίλη του 1968, το χάσμα με το Πανεπιστήμιο του Κολοράντο ολοκληρώθηκε κι ανακοινώθηκε σ'ένα άρθρο της «Saturday Evening Post» από τον Τζων Φούλλερ, ότι δεν ήταν παρά μία «στημένη δουλειά» εκ μέρους της Αεροπορίας. Η μεγάλη ελπίδα για μία σοβαρή επιστημονική έρευνα είχε συντριβεί, και μαζί της και το ήθικό των περισσότερων σοβαρών έρευνητών.

Ήταν περίπου εκείνη την εποχή, όταν η NICAP κέρδισε μία μάχη σέ βάρος της Αεροπορίας. Με τη βοήθεια μίας επιτροπής του Κογκρέσου, ήρθαν στο φώς σειρές ολοκληρωμένες διαβαθμισμένων αναφορών του Σχεδίου Γκρούτζ και του Γαλάζιου Βιβλίου, και μάλιστα δημοσιεύτηκαν. Πιστοποίησαν έτσι κατά τρόπο αποτελεσματικό τους ισχυρισμούς της NICAP για την ύπαρξη στρατιωτικής μυστικότητας και λογοκρισίας.

Αλλά όσο γινόταν φανερό ότι η τελική αναφορά του Κόντον θα υποστήριζε τους ισχυρισμούς της Αεροπορίας ότι τα UFO ήταν άνευ σημασίας κι ότι η έρευνα θα έπρεπε να σταματήσει, το ενδιαφέρον του κοινού μειωνόταν. Τα οικονομικά μέσα της NICAP χειρότερεψαν και η λειτουργία της έπρεπε πια να περιοριστεί. Το καλοκαίρι του 1969, έχοντας τώρα κάτω από 8.000 μέλη, έγινε μία κατά 50% μείωση στο προσωπικό της.

Οι χρηματοδοτικές αλλαγές, που ήταν από καιρό αναγκαίες, έγιναν προς το τέλος του 1969, λίγο προτού εκδοθεί η αναφορά του Κολοράντο και δοθεί έτσι στην Αεροπορία μία δικαιολογία για να κλείσει το Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο. Σαν αποτέλεσμα της μακρόχρονης έλλειψης ενδιαφέροντος για τα οικονομικά θέματα που αφορούσαν το προσωπικό, ήταν να δημιουργηθεί μία τέτοια κατάσταση ώστε να πρέπει να γίνει μία «ανανέωση κορυφής». Επιτράπηκε λοιπόν στον Ντόναλντ Κήχου να παραιτηθεί από διευθυντής και στον Γκόρντον Λόρ από βοηθό διευθυντής.

Τό 1970 ανέλαβε ο Τζων Άκούφ τα ήνια της NICAP, ενώ παρέμεινε ο Στούαρτ Νίξον. Προτάθηκαν ορισμένες ανακαινίσεις και τελικά τα γραφεία μετακινήθηκαν στα προάστεια, όπου το ενοίκιο ήταν χαμηλότερο.

Η εποχή της σοβαρής ιδιωτικής έρευνας των UFO φαινόταν να

πλησιάζει στο τέλος της. Ύστερα από τη μακρά περίοδο της έντατικής δραστηριότητας στα μέσα της δεκαετίας του '60, τα πράγματα ήρεμψαν. Ο τερματισμός της έρευνας εκ μέρους της Αεροπορίας φαινόταν να σκοτώνει το δημόσιο ενδιαφέρον.

Τά περιστατικά εμφανίσεων UFO δεν ήταν αρκετά για να κρατηθούν τη NICAP σ'ένα τέτοιο επίπεδο που να μπορεί να επηρεάζει αποτελεσματικά την κοινή γνώμη. Δίχως την ύπαρξη αναφορών στις εφημερίδες, στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση, ο κόσμος έχασε τα UFO και κείνους που εξακολουθούσαν να προσπαθούν να λύσουν το μυστήριό τους. Οι λιγότερο επιτυχημένες υποεπιτροπές της NICAP σταμάτησαν τη λειτουργία τους και οι πιο δραστήριες είδαν ότι δεν ήταν σέ θέση να διατηρήσουν το ενδιαφέρον του κοινού. Λίγες μονάχα εμφανίσεις υπήρχαν για να έρευνθούν και από την άλλη πλευρά δεν υπήρχε ούτε μεγάλη υποστήριξη για κάτι τέτοιο, αλλά ούτε και ενδιαφέρον για τις δραστηριότητές τους. Κανένας δεν φαινόταν πια να νοιάζεται.

Τό «UFO Investigator» συνεχισε να εκδίδεται — μάλιστα άρχισε κι ένα κανονικό μηνιαίο πρόγραμμα για πρώτη φορά — αλλά χωρίς να περιλαμβάνει και πολλά πράγματα. Σ'όλη τη διάρκεια των πρώτων χρόνων της δεκαετίας του '70 υπήρχε τόση ήρεμία, ώστε στο μυαλό των παλιότερων έρχόταν η «Ξεραίλα» των πρώτων χρόνων της δεκαετίας του '60.

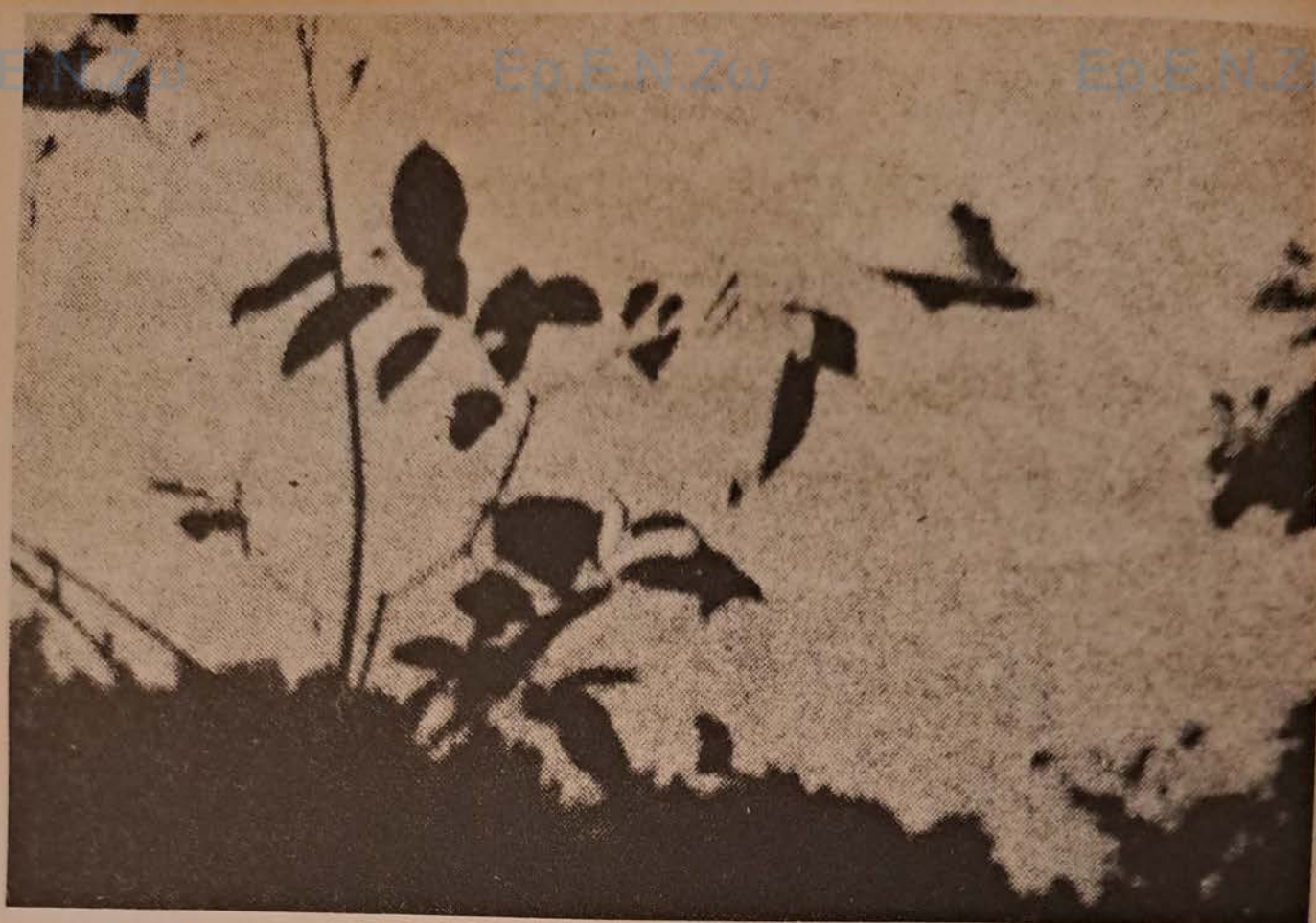
Τό 1973, ύστερα από 6 ατέλειωτα χρόνια, η αλλόκοτη «απαγωγή» δύο ψαράδων στη Πασκαγκουλα του Μισισσιπή, έφερε πάλι στο προσκήνιο τα UFO, και μάλιστα τόσο έντονα όσο ποτέ. Οι δραστηριότητες όμως της NICAP είχαν μειωθεί τόσο πολύ ώστε δεν μπορούσε να παίξει τον ζωτικό ρόλο που είχε παίξει τόσες φορές στο παρελθόν.

Εξάλλου, οι καιροί είχαν πια αλλάξει για τα καλά. Ήταν φανερό ότι, αν επρόκειτο να θρεθούν απαντήσεις, αυτό θα απαιτούσε ικανούς επιστήμονες, μάλλον, παρά καλοπροαίρετους έρασιτεχνες, άσχετα με τό πόσο πολύ ήταν αφιερωμένοι. Τό κύμα του 1973 ήταν εκείνο που συνέβαλε στη δημιουργία του Κέντρου Μελετών UFO, του Α.Χάινεκ, με την όχι και τόσο προσιτή στο κοινό λειτουργία του.

Δέν υπάρχει καμιά μομφή για τις ιδιωτικές οργανώσεις όπως η NI-

που διακρίνονται σ' αυτές είναι μεταλλικά, διακοιδη ιπτάμενα αντικείμενα.

CAP, γιατί δίχως αυτές η έρευνα των UFO δεν θα υπήρχε. Από τις οργανώσεις αυτές συγκεντρώθηκαν αναφορές, οι οποίες αλλιώς θα χάνονταν για πάντα, και έκαναν τα πάντα για να πολεμήσουν την έντελώς αντιεπιστημονική συμπεριφορά της Αεροπορίας των ΗΠΑ. Όταν η Αεροπορία αρνήθηκε να δώσει οτιδήποτε άλλο από «βολές» περιλήψεις στον τύπο και στο κοινό, που διψούσε για λεπτομέρειες, η NICAP και οι άλλες οργανώσεις ιδιωτών συμπλήρωσαν το κενό κι αποκάλυψαν πληροφορίες. Αν δεν υπήρχε η NICAP είναι προφανές ότι το γκάλλοπ του 1973 δεν θα έδειχνε ότι ένα μεγάλο μέρος του αμερικανικού πληθυσμού είναι πεισμένο ότι τα UFO είναι πραγματικά αληθινά.

Αυτά όσον αφορά το παρελθόν της NICAP. Τι γίνεται όμως με το παρόν και το μέλλον της; Κάτω από τη διεύθυνση του Τζων Άκούφ, οι τωρινές δραστηριότητές της συγκεντρώνονται στην έρευνα και ανάλυση των αναφορών για UFO. Μοιράζει τις πληροφορίες της στα 5.000 μέλη της, και στο ευρύτερο κοινό, οι δε επιτόπιες έρευνες γίνονται από 90 έρευνητές — οι περισσότεροι με σπουδές — και τούς

βοηθούς τους. Μια αυστηρή μέθοδος επιλογής είχε σαν αποτέλεσμα την απόρριψη του 75% των αιτήσεων για την είσοδο στην τάξη των ερευνητών. Πίσω απ'τους έρευνητές, υπάρχουν κάπου 30 επιστήμονες, σύμβουλοι και συνεργάτες.

Η τωρινή θέση της NICAP στο θέμα της φύσης των UFO είναι (όπως κι από παλιά) συντηρητική. «Δεν ξέρουμε τί ακριβώς είναι», είπε ο Άκούφ, «αλλά υπάρχουν επιστημονικές αποδείξεις ότι κάτι θεάται πράγματι στην ατμόσφαιρα, κι αυτό δεν είναι γνωστό αντικείμενο ή φαινόμενο. Χρειάζεται περαιτέρω έρευνα για να προσδιοριστεί η φύση των άγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων.....αλλά μία θεωρία που αξίζει να ερευνηθεί είναι ότι ορισμένα απ'αυτά τα αντικείμενα είναι εξωγήινα σκάφη».

Τι χρειάζεται να πραγματοποιηθεί μέσα στα προσεχή χρόνια; Ο Άκούφ βλέπει τρία βασικά σημεία: α) χρειάζεται η απαιτούμενη χρηματοδότηση, που θα κάνει ικανές διάφορες οργανώσεις να εκτελέσουν το πρόγραμμά τους, β) χρειάζεται μία συνδυασμένη προσπάθεια ανάμεσα στις διάφορες οργανώσεις και γ) χρειάζεται και η ανάμιξη της επιστημονικής και ακαδη-

μαϊκής κρατικής κοινότητας σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό.

Τα σχέδια της NICAP συγκεντρώνονται στην έρευνα και στην ανάλυση. Μια καθυστερούμενη μελέτη, με τη χρήση κομπιούτερ — που έχει επινοηθεί και είναι έτοιμη να αρχίσει άμεσα μόλις βρεθούν τα αναγκαία χρήματα — θα κάνει δυνατή μία πιο ολοκληρωμένη ανάλυση των στοιχείων που υπάρχουν. Ο Άκούφ όμως δηλώνει ότι δεν περιμένει να βρει τις τελικές απαντήσεις σε μία μελέτη από κομπιούτερ, μία που αν ήταν δυνατό να γίνει κάτι τέτοιο θα είχε διαφανεί ήδη από τη μελέτη των 20.000 αναφορών που είχε στη διάθεσή της η NICAP. Αλλά πιστεύεται ότι ο κομπιούτερ θα δώσει τις σωστές κατευθυντήριες γραμμές.

Η NICAP σχεδιάζει να συνεχίσει την ανανέωση της δύναμης των επιτόπιων ερευνητών. Τώρα τελευταία δέχεται 40-50 αναφορές το μήνα, από τις οποίες το 80% προέρχεται από τις ΗΠΑ, όπου βρίσκεται το 90% των μελών της. Σκοπεύει επίσης να διευρύνει και τις σχετικές δραστηριότητές της στο εξωτερικό.

ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ

Οι λιγοστές άραδες που ακολουθούν, δεν έχουν την πρόθεση — ούτε άλλωστε και τη δυνατότητα — να λύσουν «μιά για πάντα» το θέμα των UFO. Καί η συγγραφή τους δεν έχει σαν κίνητρο να δρέψει ένα «εύγε» μετριοπάθειας, ούτε όμως αποβλέπει και να σταθεί στη μιά μόνο πλευρά του λόφου. Σ' εκείνη που προστατεύει απ' τους ανέμους που συγκλονίζουν τις «κατεστημένες» παραδοχές. Έκείνο που θέλει είναι να διατυπώσει μερικά συμπεράσματα, που βγαίνουν, θά'λεγε κανείς, από μόνα τους μέσα απ' τις τωρινές

μας γνώσεις πάνω στο θέμα της εξωγήινης δραστηριότητας στον πλανήτη μας. Την ευκαιρία γι' αυτό μάς δίνουν οι σχετικές απόψεις δύο γνωστών και μεγάλων επιστημόνων: του καθηγητή Χόιμαρ Ντίτφουρθ και του καθηγητή Χέρμαν Όμπερθ — που είναι θέβαια ο περισσότερο γνωστός και καταλέγεται στους «μεγάλους» του αιώνα μας, σαν ο πατέρας της πυραυλικής. Άς τις δούμε λοιπόν σε μιά παρουσίαση «κατ' αντίπαράσταση», όπως έγινε και στο γερμανικό περιοδικό QUICK.

Καθηγητής
Χόιμαρ Ντίτφουρθ
«Δέ πιστεύω στα UFO»

Ο γνωστός από την τηλεόραση καθηγητής, έχει μιλήσει επανειλημμένα στη γερμανική TV για τους ιπτάμενους δίσκους. Είναι απόλυτα πεπεισμένος ότι η Γη δεν είναι ο μοναδικός πλανήτης στον οποίο υπάρχουν νοήμονα όντα κι έχει δηλώσει πολλές φορές ότι στο Σύμπαν υπάρχουν δισεκατομμύρια κατοικήσιμοι πλανήτες, που «θρίθουν από ζωή».

Κατά τη γνώμη του όμως, οι πλησιέστεροι νοήμονες γείτονές μας, που θά μπορού-

σαν να κάνουν ένα διαστημικό ταξίδι, απέχουν από τη γη τουλάχιστον 800 έτη φωτός. Είναι μιά απόσταση, που πιστεύει πως δεν μπορεί να καλυφθεί ούτε με τα τελειότερα τεχνικά μέσα.

«Πέρα όμως απ'αυτά, θά πρέπει», λέει, «τά UFO να σπαταλήσουν ένα χρονικό διάστημα 300 ετών για ένα ταξίδι στη γη».

Ός έκ τούτου, ο καθηγητής Ντίτφουρθ πιστεύει ότι θά'πρεπε να υποθέσει κανείς ότι οι αυτόπτες μάρτυρες των UFO, καθώς επίσης κι εκείνοι που πιστεύουν σ'αυτά, είναι θύματα πλάνης.

Καθηγητής
Χέρμαν Όμπερθ
«Πιστεύω στα UFO»

Ο γηραιός πρωτοπόρος των διαστημικών ταξιδιών, που είχε ήδη κάνει περιγραφές ταξιδιών σε άλλους πλανήτες σε μιάν εποχή που κανένας πύραυλος δεν είχε ακόμα έκτοξευθεί λέει:

«Πιστεύω ότι οι άφηγησης για τις εμφανίσεις των UFO στηρίζονται σε άψευδεις μαρτυρίες. Κανένας θέβαια δεν μπόρεσε ακόμα να πει με σιγουριά τι ακριβώς είναι οι ιπτάμενοι δίσκοι, για το λόγο ότι δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις δυνατότητες ενός πολιτισμού

που είναι ανώτερος απ' τον δικό μας.

»Τά ιπτάμενα ατάντικείμενα έχουν κατασκευαστεί από όντα πολύ πιο προηγμένα τεχνολογικά από μάς, από τα οποία και κατασκευθύνονται. Κατά πάσα πιθανότητα δεν προέρχονται από το ήλιακό μας σύστημα και ίσως μάλιστα ούτε καν απ'το Γαλαξία μας.

»Στη Νυρεμβέργη υπάρχει μιά γυναίκα που υποστηρίζει ότι έρχεται σε επαφή με όντα από ιπτάμενους δίσκους. Έχω επαληθεύσει τους ισχυρισμούς της γυναίκας αυτής, που είναι μέντιουμ, κι έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν είναι άθάσιμοι».

Ας δούμε λοιπόν τι προκύπτει από τις παραπάνω δηλώσεις των δύο επιστημόνων.

Πρώτο και κύριο συμπέρασμα είναι η κοινή παραδοχή της ύπαρξης στο Σύμπαν άμετρητων άλλων πολιτισμών. Τόσο ο Ντίτφουρθ, όσο και ο Όμπερθ, είναι στο ζήτημα αυτό σαφέστατοι και απόλυτοι. Όσο κι αν μάς φαίνεται κάτι τέτοιο άπλο, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν απέχουμε και πολύ από εποχές που ο θάνατος στην πυρά ήταν η σίγουρη κατάληξη των ατόμων εκείνων που τολμούσαν να ξεστομήσουν τέτοιες «θεωρίες». Η πρόοδος στις επιστήμες και στην τεχνολογία και — όσο κι αν φαίνεται παράδοξο — η άνοδος της ψυχονοητικής σφαίρας του ανθρώπου, σαν αποτέλεσμα της εξέλιξης του, και ίσως σαν συνέπεια της πορείας του στην Κοσμική Παρέλαση, σήμαναν τις τελευταίες δεκαετίες, την ώρα της **μεγαλης στροφής**.

Δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι οι εξωγήινοι πολιτισμοί δεν βρίσκονται στην άμεση γειτονιά μας, μέσα δηλαδή στο ηλιακό μας σύστημα. Τό που ακριβώς βρίσκονται είναι — προς το παρόν — ζήτημα εικασιών. Μιλάμε για τεχνολογικά ανεπτυγμένους πολιτισμούς και όχι απλώς για μορφές ζωής — μονοκύτταρους οργανισμούς, σπηλαιο-όντα ή κοινώσεις που δεν έχουν φτάσει ακόμα στη δική τους διαστημική εποχή. Και βέβαια μιλάμε για την πηγή, τον ίδιο πλανήτη τους, και όχι για «προκεχωρημένες βάσεις» σε άλλα συστήματα — ίσως και μέσα στο δικό μας — ή για ομάδες ανίχνευσης-παρατήρησης και συλλογής στοιχείων για κάποιον κεντρικό κομπιούτερ του πλανήτη τους.

Από δω και κάτω ακολουθούν οι διαφορές, που δικαιολογούν άλλωστε τη διαχωριστική γραμμή στην παράθεση των απόψεων των δύο επιστημόνων. Οι δρόμοι τους χωρίζουν, και ο Ντίτφουρθ αναλύει γιατί δεν πιστεύει στα UFO, ενώ ο Όμπερθ αναλύει γιατί πιστεύει στο αντίθετο. Τα επιχειρήματα του Ντίτφουρθ είναι: 1) οι τεράστιες αποστάσεις που μάς χωρίζουν από άλλα άστρα δεν μπορούν να καλυφθούν ούτε με τα τελειότερα τεχνικά μέσα και 2) είναι άσκοπη μία «σπατάλη» χρόνου εκ μέρους των εξωγήινων για να 'ρθούν να μάς επισκεφθούν.

Και στα δύο γίνεται τό ίδιο λάθος: υπάρχει έντονο τάτος ανθρωπομορφισμός σκέψης ή, όπως θά'λεγε ο Σαγκάν, σωβινισμός ανθρώπινης επιστημονικής σκέψης. Και εξηγούμαι. Τα «τελειότερα τεχνικά μέσα» του σήμερα, πολύ σύντομα θά φαίνονται και σε μάς τους ίδιους πρωτόγονα. Ας αναλογιστούμε για μία στιγμή τί συναισθήματα μάς δημιουργεί μία σύγκριση του «**πυραύλου**» που έκτόξευσε στις 16 του Μάη του 1926 ο Ρόμπερτ Γκόντφριντ και που πέταξε δυόμιση δευτερόλεπτα, φτάνοντας σε μέγιστο ύψος 12,40 μέτρων και του ΚΡΟΝΟΣ 5 — για παράδειγμα — που με τους πυρακτωμένους από τη δύναμη των 3.500 τόνων ώσεως κινητήρες και με μία ταχύτητα 39.000 χιλιομέτρων την ώρα προώθησε τον θαλαμίσκο ΑΠΟΛΛΩΝ — με τους Άρμστρονγκ, Κόλλινς και Όλντριν — προς τη σελήνη σε μία απόσταση δηλαδή 386.000 χιλιομέτρων.

Ούτε κατ'ανάγκη θά'πρεπε κάθε πολιτισμός με δυνατότητες διαστημικών ταξιδιών να χρησιμοποιεί ύγρα πρωθητικά ή ακόμα και πυρηνική ενέργεια — κάτι που οι διαστημικοί μας επιστήμονες θεωρούν σαν τη μεγάλη λύση του μέλλοντος — στα αστροπλοιά τους. Ίσως πάλι αυτή η «**διανοητική έκρηξη**», όπως χαρακτηρίζει η Έσθήρ Γκόντφριντ τη μεγάλη

επέκταση των ορίων των ανθρώπινων γνώσεων στα τελευταία 50 χρόνια, να έχει συμβεί σε άλλους πλανήτες πριν από εκατοντάδες ή χιλιάδες ή κι εκατομμύρια ακόμα χρόνια, κι έτσι να μην μπορεί παρά να μοιάζει με τα πρώτα σχολικά θήματα ενός μικρού αλλά πάντως φιλόδοξου μαθητή.

Έτσι, τα λόγια του Όμπερθ: «...δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις δυνατότητες ενός πολιτισμού που είναι ανώτερος του δικού μας», είναι παραπάνω από σοφά: είναι απόσταγμα αλήθειας.

Όσον αφορά τη «σπατάλη» των 300 χρόνων — θά μπορούσε να'ναι και λιγότερα ή περισσότερα — ο σωβινισμός του Ντίτφουρθ έχει ν'αντιμετωπίσει ξανά τα ίδια πυρά. Ας με συχωρέσει που θά σταθώ απέναντί του, αλλά πρέπει να του θυμίσω ότι η έννοια του χρόνου είναι τόσο σχετική όσο τίποτε άλλο. Ο Αϊνστάιν μου δίνει την τόλμη να παρατηρήσω ότι δεν θά'πρεπε να «**κολλήσει**» σ'ένα τέτοιο «**εμπόδιο**». Αλλά και οι φτωχές μας γνώσεις στη βιολογία έχουν να μάς δείξουν πολλά έμβια όντα της γης, των οποίων η διάρκεια ζωής είναι εκπληκτικά μεγάλη, συγκρινόμενη με την ανθρώπινη. Κι ακόμα, ο μέσος όρος των 70, πάνω κάτω, χρόνων της ανθρώπινης ζωής, ίσως να μοιάζει άστεϊος με μία διάρκεια ζωής σαν κι αυτή που αναφέρεται και στην ίδια τη Βίβλο — 600 ή 900 ή και χιλιάδων χρόνων. Η Δημιουργία δεν είχε ασφαλώς για πρότυπο τον άνθρωπο και τις φυσικές του διαστάσεις και περιορισμούς. Αν «**προσγειωνόμαστε**» σε όρους ενέργειας-απόστασης, θά βρίσκαμε ήδη την απάντηση στις αράδες που προηγήθηκαν για τό πρώτο επιχείρημά του. Ας αφήσουμε δε τις τελευταίες επιστημονικές θεωρίες, που μιλούν για διαστρικά-διαχρονικά κανάλια επικοινωνίας μέσω των Μαύρων Όπών. Αλλωστε υπάρχει και η άποψη των ρομπότ ή των βιορομπότ-κατασκευασμάτων που αντέχουν στη φθορά του χρόνου. Ο Όμπερθ είναι και σ'αυτό σαφής και σίγουρος: «**Τα ιπτάμενα αυτά αντικείμενα έχουν κατασκευαστεί από όντα πολύ πιο ανεπτυγμένα τεχνολογικά από μάς, από τα οποία και κατευθύνονται**».

Θά'λεγε κανείς ότι τό άρθρο αυτό έγινε με επιτηδειότητα και — παρ'τις εκ προοιμίου καθαρές προθέσεις του — με σκοπό την καταβαράθρωση του Ντίτφουρθ σαν αντιδραστικού ή λαθεμένου ή περιορισμένης φαντασίας. Όσο κι αν φαίνεται παράξενο συμβαίνει τό αντίθετο! Ο Ντίτφουρθ είναι επιστήμονας του σήμερα που πατάει στο σήμερα: ο Όμπερθ είναι ο επιστήμονας του χτές που πατάει στο σήμερα κι έχει τη δύναμη να δραματίζεται τό αύριο, ή καλύτερα τό **π ά ν τ ο τ ε**.

Ο Ντίτφουρθ παραδέχεται την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών. Δεν παραδέχεται τα UFO, όχι γιατί οι πολιτισμοί αυτοί δεν είναι σε θέση να τα κατασκευάσουν και να τα στείλουν εδώ στη γη, αλλά γιατί οι σημερινές επιστημονικές μας γνώσεις — μαζί με την έμφυτη διστακτικότητα για κάθε τι τό μεγαλύτερο απ'τό μπόι μας — αδυνατούν να αιτιολογήσουν πώς θά μπορούσαν να κατασκευαστούν τέτοια όχηματα και να διανύσουν τις άχανεις αποστάσεις του διαστήματος. Τό συμπέρασμά του ότι οι μάρτυρες εμφάνισεων των UFO πλανώνται, είναι φυσικό επακόλουθο αυτής της αδυναμίας του, αυτού του αιτιολογούμενου ψυχολογικού μπλοκαρίσματος. Δεν άπορρίπτει τα UFO ο Ντίτφουρθ. Απεναντίας, η άρνησή του να τα παραδεχτεί σαν ύπαρκτά είναι τό «**άρ-**

Σε μία αποκλειστική συνέντευξη, το περιοδικό «ΑΡΧΑΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ» έμαθε για ένα εκπληκτικό μυστικό, που βγήκε στο φως απ' τους υπόγειους χώρους του Έμποϊρ Στέητ Μπήλντινγκ.

Σύμφωνα με τη μαρτυρία του Λάρρυ Πράτ, ενός εργάτη οικοδομών, ηλικίας 34 χρόνων: «Είχα έντολη να κάνω κάτι συνηθισμένα μερεμέτια στο μέρος εκείνο που μου είπαν ότι ήταν η υπόγεια θάση του Έμποϊρ. Θά'παιρνα λίγο υλικό (καί τσιμέντο) και θα το έστρωνα στα σημεία όπου είχε διαπιστωθεί ότι υπήρχε διαρροή νερού. Βρισκόμουν λοιπόν εκεί κάτω για λίγες ώρες, και μάλιστα ήμουν έτοιμος να σταματήσω για φεγητό, όταν πρόσεξα ότι μια ρωγμή απορροφούσε πάρα πολύ υλικό. Όσο γρήγορα κι αν έριχναν με το φτυάρι μου, αυτό φαινόταν να εξαφανίζεται. Άφησα το φτυάρι και βύθισα την άκρη ενός κατσαβιδιού μέσα σ'αυτή την τρύπα. Ένα μεγάλο κομμάτι απ' το υλικό που υπήρχε έπεσε μέσα στον τοίχο, και τότε είδα αυτό το σκοτεινό πέρασμα, ή κάτι τέτοιο, ανάμεσα στη μεγάλη ρωγμή. Έβγαине μια περίεργη μυρωδιά, που έμοιαζε με μπογιά, κι εγώ γκρεμίζοντας ακόμα περισσότερο το τσιμέντο μια τρύπα αρκετά μεγάλη για να μπορέσω να μπω μέσα. Ήμουν έκπληκτος, γιατί κανονικά δεν θα 'πρεπε να υπάρχει τίποτα πίσω απ' αυτό τον τοίχο, παρά μόνο βράχος. Άναψα το φανάρι μου κι έβαλα το κεφάλι μου μέσα στην τρύπα, πράγμα βέβαια επικίνδυνο. Και τότε είδα».

Αυτό που είδε ο Λάρρυ ήταν το αίνιγματικό φέρετρο που φαίνεται στη φωτογραφία. Ή στοά που άνοιγόνταν μπροστά του έκτεινόταν «όπως φαινόταν, για μίλια ολόκληρα, και δεν μπορούσα να δω πού τελείωνε», είπε ο Πράτ.

Σύμφωνα με την αφήγησή του, ο Πράτ έσπρωξε λίγο το μεταλλικό αυτό φέρετρο κοντύτερα προς το άνοιγμα που είχε κάνει, αλλά ύστερα τον έπιασε φόβος με τη ότι ίσως να ήταν κάποιο είδος ηλεκτρικής ή πυρηνικής συσκευής. Έφυγε λοιπόν από κει και πήρε το άσαν-σέρ που οδηγούσε στο ισόγειο.

Στήν αρχή ο Πράτ δεν είπε τί-

Σύνεφα ομίχλης άρχισαν ν' άνυψώνονται, καθώς τό άλλόκοτο άσημόχρωμο πλάσμα προσπαθούσε να σηκωθεί μέσα απ' τη θήκη....

ΜΥΣΤΙΚΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ

ΕΜΠΑΪΡ ΣΤΕΗΤ ΜΠΗΛΝΤΙΝΓΚ

ποτά, ελπίζοντας να βρει έναν επι-
στάτη με τον οποίο θα μοιραζόταν
την παράξενη ιστορία. Κάθησε λοι-
πόν έξω απ'τό κτίριο, άνοιξε την
τσάντα του, κι άρχισε να τρώει ένα
απ'τά σάντουιτς που είχε μαζί του.

Εκείνη την ώρα ένα άλλος εργά-
της, ο Κέρτις Χόλμς, ήρθε κοντά
του γιά να νά κοιτασίσει. Ο Πράττ
τού μίλησε σχετικά μ'αυτό που εί-
χε ανακαλύψει, και ο Κέρτις τον
έπεισε να μη μιλήσει στον επιβλέ-
ποντα τού έργου. Νόμισε ότι τó πε-
ρίεργο εκείνο κιβώτιο ίσως νά'ταν
ένα είδος χρηματοκιβωτίου που
περιείχε αντικείμενα αξίας, κι έτσι
άποφάσισαν να έρευνήσουν ξανά
κι οι δυό μαζί, μετά τó μεσημερια-
νό τους φαγητό.

Στις 2 τó μεσημέρι γύρισαν στο
μέρος τών επισκευών, στη βάση
τού Έμπάιρ Στέιτ Μπήλντινγκ, και
μεγάλωσαν λίγο ακόμα την τρύπα,
έτσι πού να μπορούν να περάσουν
απ'αυτήν χωρίς να στριμώχνονται.
Άναψαν έναν ισχυρό φακό και κοι-
ταξαν κάτω στο μακρί κρυψώνα. Ο
Λάρρυ ήταν τώρα ακόμα πιό έκπλη-
κτος απ'όσο ήταν τó πρωί. Ύπήρ-
χαν εκατοντάδες διάδρομοι και πε-
ράσματα, πού έκτεινόνται μίλια ό-
λόκληρα μέσα στα θραχώδη σπλά-
χνα τής γής. Οι τοίχοι τών στοών
φαίνονταν να είναι λειασμένοι, σαν
νά'χαν κοπεί με μιά μηχανή άκρι-
βείας με διαμαντένιους κοπτήρες.
Τό πιό καταπληκτικό όμως ήταν τó
κιβώτιο πού ο Πράττ είχε τραβήξει
κοντά στο άνοιγμα, και πού τώρα
βρισκόταν εκατοντάδες πόδια θα-
θιά μέσα στο τούνελ!

Και οι δυό μαζί ξανάφεραν τó κι-
βώτιο στη θέση του και άνοιξαν με
τά κατσαβίδια τους τó διαφανές
σκέπασμά του πού έβγαζε κα-
πνούς. Τότε τó κιβώτιο άρχισε να
παράγει έναν ιδίρρυθμο ήχο ύψη-
λού τόνου, πράγμα πού δυνάμωσε
τούς φόβους τού Πράττ πώς τó κι-
βώτιο ίσως να ήταν κάποιο είδος
πυροδοτούμενης συσκευής.

«Βλακείες», είπε ο Κέρτις, «ύ-
πάρχει κάτι πού αξίζει πολλά λεφτά
μέσα σ'αυτό εδώ τó κιβώτιο».

Με λίγο ζόρι κατάφεραν ν'άνα-
σηκώσουν την όροφή τού κιβώτι-
ου, πού τώρα έβγαζε μιάν άνταύ-
γεια. Άρκετά φώτα άναψαν στο
μπροστινό τμήμα του και μιά πα-
χειά λευκή όμιχλη βγήκε από μερι-
κούς σωλήνες πού υπήρχαν στα
πλαϊνά.

«Υπάρχει ένας άνθρωπος εκεί
μέσα», φώναξε ο Πράττ. «Ένας μι-
κρόσωμος άσημένιος άνθρωπος,
πού να πάρει ή εύχή»!

Τό όν πού υπήρχε μέσα στο με-
ταλλικό αυτό φέρετρο άρχισε να
κουνιέται και να δονείται. Έβηξε
άρκετές φορές, φαίνόταν να πνι-
γεται, προσπάθησε να σηκωθεί και
να βγει απ'τό κιβώτιο..... ύστερα
ξανάπεσε κι έμοιαζε σαν νεκρό.

Τίποτα δέν μπορούσε πιά να πεί-
σει τόν Πράττ ότι ο Κέρτις είχε
δίκιο.

«Άς τρέξουμε καλύτερα γιά βοή-
θεια, γρήγορα!» είπε, και ο Κέρτις
συμφώνησε.

Είπαν λοιπόν τά συμβάντα στον
επιβλέποντα τού έργου, ό οποίος,
χωρίς και να τούς πολυπιστεύει,
τούς άκολούθησε στο κάτω μέρος
τού κτιρίου. Γιά άρκετές ώρες τó
ύπόγειο ήταν γεμάτο από στρατιω-
τικό προσωπικό και πράκτορες τού
FBI, ένw γρήγορα άπαγορεύτηκε ή

είσοδος στο κοινό.

Έκείνο πού πραξένεψε πάντως
τόν Λάρρυ ήταν ότι τά μεγάλα τού-
νελς πού είχε δει με τή βοήθεια
τού φακού του, τώρα σφραγίστη-
καν μυστηριωδώς απ'τό βάθος τ.ων
10 ποδιών κι ύστερα.

Ο Κέρτις και ο Πράττ οδηγήθη-
καν σ'έναν κυβερνητικό αξιωμα-
τούχο, απ'τόν όποιο και υποβλήθη-
καν γιά ώρες σέ έρωτήσεις. Εκεί
τούς είπαν ότι αυτό πού βρήκαν
ήταν απλώς μιά «χρονοκάψουλα
πού είχαν αφήσει οι κατασκευα-
στές», παρόμοια με κείνες πού εί-
χαν ένταφιαστεί στις Παγκόσμιες
Έκθέσεις. Προειδοποιήθηκαν επί-

...Τό όν πού υπήρχε μέσα στο μεταλ-
λικό αυτό φέρετρο άρχισε να κουνιέται
και να δονείται...

σης αθωπρά να μη μιλήσουν σε κανένα για τη συσκευή αυτή, και μάλιστα απειλήθηκαν ότι, σε αντίθετη περίπτωση, θα υποστούν κυρώσεις. «Μπερδευτήκατε σε κάτι που δεν σας αφορά και που συνιστά αξιόποινη πράξη», τους είπαν. Ύστερα από αρκετές ώρες οι δύο εργάτες, που έτρεμαν ακόμα, αφέθηκαν αλεύθεροι.

Ο Πράττ πήγε στο σπίτι του εκείνη την μέρα σε μία κατάσταση πανικού. Τόν βασάνιζαν πολλές ερωτήσεις, όπως: Τι νόημα είχε αυτό το αινιγματικό περιστατικό; Αν είχε πράγματι βρει ένα είδος χρονοκάψουλας, τότε γιατί τόν είχαν μεταχειριστεί σαν να είχε παραβιάσει κάποιο άκρως απόρρητο κρατικό μυστικό;

Ο Πράττ όμως βασανιζόταν και από κάτι περισσότερο από απλή περιέργεια. Άρχισε να υποπτεύεται ότι κάποιος παρακολουθούσε όλες του τις κινήσεις. Έβλεπε μεγάλα μαύρα λαμπερά αυτοκίνητα να βρίσκονται παρκαρισμένα στην απέναντι πλευρά του δρόμου απ'τό διαμέρισμα που έμενε, στο Μπρόνξ και άρχισε να διακρίνει κατά διαστήματα ηλεκτρονικούς ήχους στο

τηλέφωνό του. Όμως κι άλλα μέλη της οικογένειάς του άρχισαν να έχουν τα ίδια παράπονα. Ο εξαχρονος γιος του γύρισε μία μέρα απ'τό σχολείο τρομαγμένος, μιλώντας σχεδόν άσυνάρτητα για έναν ψηλόσωμο αδύνατο άντρα με γυαλιά ήλιου που τόν είχε σταματήσει στο δρόμο και τού έκανε διάφορες ερωτήσεις. Αφού τόν είχε φοβίσει με τις φωνές του, ο άγνωστος έφυγε με την ακόλουθη προειδοποίηση: «Πες στον πατέρα σου ότι θά 'κανε καλά να ξεχάσει ό,τι δεν τόν αφορά».

Ο Πράττ πέρασε δυό βδομάδες μέσα σε μία ψυχική αναστάτωση, ανήμπορος ν'άποφασίσει τι έπρεπε να κάνει, αλλά τó επεισόδιο τού παιδιού του τού έδωσε τελικά τή δύναμη. Έπρεπε ν'αναζητήσει κάποια βοήθεια, και μάλιστα γρήγορα. Καταλαβαίνοντας πώς δεν μπορούσε να βασίζεται στις «Άρχές» για βοήθεια, κατέφυγε σε μάς (περιοδικό Ancient Astronauts) και μάς είπε ό,τι γνώριζε σχετικά μ'αυτή την παράξενη και τρομακτική υπόθεση.

Τού βρήκαμε ένα διαμέρισμα σε μία άλλη γειτονιά κι άρχισαμε άμέσως μία έκτεταμένη έρευνα. Είναι

περιττό να πούμε πώς οι άρχές δεν ήταν καθόλου συνεργάσιμες.

Μπορέσαμε πάντως νά πάρουμε ορισμένες φωτογραφίες, με τή βοήθεια ενός συνεργάτη μας, που κατέχει σημαντική θέση σε κυβερνητικά πόστα, κι ό οποίος, φυσικά, πρέπει νά μείνει ανώνυμος για ευνόητους λόγους.

Υπάρχουν αποδείξεις ότι τó θέμα καλύπτεται. Από κάποια άλλη πηγή μάθαμε ότι υπάρχει ένα τεραστίο λαβυρινθώδες δίκτυο υπόγειων στοών, κάτω απ'τή Ν. Υόρκη, όπου ζει μία ράτσα όντων που βρίσκεται σε συνεχή έπαφή με εξωγήινους επισκέπτες.

Μία άλλη θεωρία λέει ότι ή Νέα Υόρκη είναι χτισμένη πάνω στά έρείπια μίας τεράστιας πόλης τού παρελθόντος, τής όποιας ή επιστήμη και ή τεχνολογία ήταν πολύ ανεπτυγμένη απ'τή δική μας.

Έχουμε τά γεγονότα. Έχετε μπροστά σας τics εικόνες. Και πληροφορούμαστε ότι υπάρχουν πολλά στρώματα από τούνελς και υπόβαθρα κάτω απ'τό Έμπάιρ Στέιτ Μπήλντνγκ, αλλά και κάτω από όλα τά κτίρια.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

JEAN SENDY. ΟΙ ΘΕΟΙ ΠΟΥ ΕΦΤΙΑΞΑΝ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ, μετάφρ. Δημ. Κουτσούκης, σελ. 236, εκδόσεις Καστανιώτη ΑΘΗΝΑ 1978.

Τό βιβλίο αυτό θά μπορούσε κάλλιστα νά θεωρηθεί — και ν' αποτελέσει — μία διατριβή πάνω στό θέμα τής Κοσμικής Έπαφής. Η θεωρητική του δομή βασίζεται στην αλυσίδα «μύθος - επιστήμη - πραγματικότητα» και αυτό που πετυχαίνει δεν βρίσκω άλλα λόγια νά τó χαρακτηρίσω παρά σάν διεύρυνση τού νού ή αν θέλετε σάν μεθοδολογία θεωρητικής διαλεύκανσης ενός σύνθετου μυστηρίου: πώς ξεχώρισε ό άνθρωπος από τ' άλλα είδη τού γήινου ζωικού βασιλείου, τί είναι οι «θεοί» τών μύθων και τών παραδόσεων, τί μπορεί νά κρύβεται πίσω απ' τόν «κώδικα» που λέγεται Γένεση; Η συναρπαστικότητα τής συγγραφής αυτής δεν είναι μονάχα θέμα εύγλωτίας ή έντεχνου χειρισμού τής πλοκής, αλλά και μίας θαυμάσιας και συνεχούς σύ-

ντηξης γνώσεων-δεδομένων και όραματισμών-μνημάτων, που συνθέτουν ένα σύνολο συναρπαστικό.

Τό «Οί θεοί που έφτιαξαν τήν Γή και τόν Ουράνο» ανήκει, χωρίς άμφιβολία, στή κατηγορία εκείνη τών βιβλίων που «ρουφιούνται» στήν κυριολεξία απ' όσους προβληματίζονται πάνω στό πελώριο θέμα τής Κοσμικής Θέσης και Προορισμού τού Άνθρώπου.

Ρομπέρ Σαρρού. ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΕΩΝ, μετάφρ. Διον. Σιμόπουλος, σελ. 293, εκδόσεις Όρφανίδης Αθήνα 1978.

Ο Ρομπέρ Σαρρού είναι σε μάς τούς Έλληνες άρκετά γνωστός και τά βιβλία του έχουν πάντοτε τó ενδιαφέρον που προκύπτει απ' τις δυνατότητες ενός έρευνητή αλλά και άποκρυφιστή, όπως είναι αυτός. Τά Μυστήρια τών Άνδων πείθουν απόλυτα τόν «άμύητο» ότι συνέβησαν, κι ίσως συμβαίνουν, συγκλο-

νιστικά γεγονότα στις περιοχές τής όροσειράς αυτής τής Ν. Αμερικής, και κεντρίζουν ακόμα περισσότερο τόν «γνώστη» για μεγαλύτερη έρευνα. Παμπάλαιοι πολιτισμοί, χαμένες — ή κρυμμένες — γνώσεις, έπαφες με εξωγήινους και μ' όλα αυτά ή ύπαρξη μίας πλούσιας παράθεσης φωτογραφιών, κάνουν τó βιβλίο τού Σαρρού αξιόλογο από πλευράς προβληματισμού. Τό θαύτερο ίσως συμπέρασμά του είναι ότι ή ίδια ή γή μας έχει νά μάς δώσει πολύ περισσότερες απαντήσεις απ' όσες φανταζόμαστε: απαντήσεις που ή ανακάλυψή τους θά μεταβάλλει ριζικά όχι μονάχα πολλές επιστημονικές γνώσεις αλλά και τόν ίδιο μας τόν εαυτό.

Στή μετάφραση δεν δυσκολεύεται κανείς νά έντοπίσει ατέλειες.

ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ, ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΟΙ

Δέν είναι καθόλου εύκολο ν'άποσπάσει κανείς πληροφορίες σχετικά με τα UFO από τις επίσημες κυβερνητικές πηγές. Οι δυσκολίες όμως που αντιμετωπίζει κανείς στις συναλλαγές του με την κυβέρνηση μας ωχριούν μπροστά σ'αυτές που αντιμετωπίζει στην προσπάθειά του ν'άποσπάσει κάποια πληροφορία από τη Σοβιετική κυβέρνηση. Οι υπηρεσίες των Σοβιετικών, απλούστατα, δεν ανταποκρίνονται διόλου στα ερωτήματα των Δυτικών. Μια πηγή που απαντάει σε γράμματα, ασχέτως θέματος, είναι η αγγλόφωνη έκπομπή του ραδιοφωνικού σταθμού της Μόσχας, που μεταδίδεται κάθε βράδυ στα βραχεία κύματα στις ΗΠΑ. Ο συγγραφέας έγραψε στο Radio Moscow, εξηγώντας τους τ' αποτελέσματα των έρευνών της Αεροπορίας των ΗΠΑ σ'ό,τι αφορά τα UFO, και ζητούσε να πληροφορηθεί αν η Σοβιετική κυβέρνηση είχε καταλήξει σε κανένα επίσημο συμπέρασμα σχετικά με τα UFO. Στις 6 Ιουνίου του 1976 το Radio Moscow απάντησε ως εξής στην επιστολή του συγγραφέα: «Στόν τομέα αυτόν, η Σοβιετική κυβέρνηση βρίσκεται σε απόλυτη συμφωνία μ'εμάς. Κανένα στοιχείο

δεν υπάρχει που νά πείθει ότι τα έπονομαζόμενα "άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα" δεν είναι παρερμηνείες συνηθισμένων φαινομένων, όπως αεροσκάφη ή αστρονομικά αντικείμενα». Ο έκφωνητής του Radio Moscow είπε στη συνέχεια: «Πολλές αναφορές αποδείχτηκε ότι προέρχονταν από φαρσέρ, αλκοολικούς και πρόσωπα διανοητικώς καθυστερημένα».

Όταν ανακοινώθηκε το διαστημικό πρόγραμμα των Σοβιετικών, ακόμα και το Radio Moscow αρνήθηκε νά προσφέρει κάποια επιπλέον πληροφορία απ'όσες παρουσιάστηκαν στον αμερικανικό τύπο. Στην πραγματικότητα έδωσαν πολύ λιγότερες. Από την πρώτη στιγμή, η μυστικότητα ήταν το σύνθημα του σοβιετικού διαστημικού προγράμματος. Η ύψηλιος δεν γνώριζε τίποτε πριν από την αποστολή Απόλλωνα-Σογιούζ για το τί σχεδίαζαν νά κάνουν οι Ρώσοι σε μία διαστημική πτήση πριν απ'τό γεγονός αυτό. Στά 1961, όταν ο Γιούρι Γκαγκάριν έγινε ο πρώτος άνθρωπος που πέταξε στο διάστημα, η κοσμοϊστορική του πτήση δεν έγινε γνωστή παρά ελαχιστες μόνο στιγμές πριν από τη συμπλήρωση

του έγχειρήματος. Κανένας δυτικός δεν έγινε δυνατό νά μάθει τό παραμικρό για τις σοβιετικές διαστημικές προόδους μέχρι τό 1975, όταν επιστήμονες των ΗΠΑ και αστροναύτες έκαναν μία προσωπική επιθεώρηση πριν από τό κοινό τους έγχειρημα.

Δέν είναι τόσο περίεργο επομένως ότι οι προσπάθειες για πληροφόρηση γύρω από τά γεγονότα που είχαν σχέση με UFO στη διάρκεια των σοβιετικών διαστημικών αποστολών, δεν ήταν κάτι τό εύκολο. Οι περισσότερες πληροφορίες προέρχονται από δυτικές πηγές, όπως από πληροφοριοδοτικούς και στρατιωτικούς οργανισμούς και από δυτικούς δημοσιογράφους εγκαταστημένους στη Σοβιετική Ένωση. Άλλες πηγές είναι οι σταθμοί παρακολούθησης και παρατηρήσεων στη Δύση, όπως και σταθμοί παρακολούθησης ραδιοφωνικών εκπομπών απ'όλο τόν κόσμο, που συνέλαβαν σοβιετικές διαστημικές εκπομπές (οι περισσότερες από τις οποίες εκπέμπονταν σε συχνότητες γύρω στά 20 MHz). Από αυτές τις πηγές τώρα ξέρουμε ότι:

—Κάποιο σοβιετικό διαστημόπλοιο είχε ύποσσει περίεργες ζη-

Οι υπηρεσίες πληροφοριών της Δύσης και ιδιωτικοί οργανισμοί παρακολούθησης διαστημικών εκπομπών, έχουν στα χέρια τους μαγνητοταινίες, απ' τις οποίες αποδεικνύεται ότι μία τουλάχιστον διαστημική ομάδα των Σοβιετικών ξεκληρίστηκε από ένα μυστηριώδες UFO που αιχμαλώτισε το διαστημόπλοιο τους.

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

μιές στο διάστημα.

— Απροσδιόριστα αντικείμενα ανιχνεύτηκαν στο διάστημα ν' ακολουθούν σοβιετικούς δορυφόρους.

— Σοβιετικοί κοσμοναύτες παρατήρησαν UFO ενώ βρίσκονταν στο διάστημα.

— Πολλές αναφορές εμφανίστηκαν στον δυτικό τύπο που έλεγαν ότι οι Σοβιετικοί είχαν αποτυχίες στο διάστημα που τις κρατούσαν μυστικές απ' τον υπόλοιπο κόσμο. Στη διάρκεια των οποίων είχαν πεθάνει όρισμένοι κοσμοναύτες. Και υπάρχουν σοβαρά και αδιάψευστα στοιχεία που περιλαμβάνουν συζητήσεις από ένα σε τροχιά διαστημόπλοιο των Σοβιετικών (τις οποίες συνέλαβαν και μαγνητοφώνησαν σταθμοί των δυτικών), σύμφωνα με τα οποία το πλήρωμα ενός σοβιετικού διαστημοπλοίου πέθανε σ' ένα ατύχημα, που είχε κάποια σχέση μ' ένα μυστηριώδες αντικείμενο που βρισκόταν στην ίδια τροχιά με το διαστημόπλοιο!

— Στη Σοβιετική Ένωση αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα με τα UFO, όπως και στις ΗΠΑ, εκεί όμως επίσημα τα UFO θεωρούνται ανυπαρκτα. Δυστυχώς αυτά τα καταραμένα UFO δεν ήταν στο πρό-

γραμμα!

Οι Σοβιετικοί πέτυχαν την πρώτη τους νίκη κατά των Αμερικανών, όταν έθεσαν σε τροχιά τον Σπούτνικ 1 τον Οκτώβρη του 1957. Η νίκη της προπαγάνδας αναζωπύρωθηκε ένα μήνα σχεδόν αργότερα, όταν εκτοξεύτηκε ο Σπούτνικ 2, τον Νοέμβρη του 1957. Ο Σπούτνικ 2 ήταν ένας πολύ μεγάλος δορυφόρος που ζυγίζει περισσότερο από 500 κιλά. Μετέφερε ακόμα ένα μικρό σκυλί, την πρώτη ζωντανή ύπαρξη που μπήκε σε τροχιά. Για κάμποσες εβδομάδες μετρούσαν με επιστημονικά όργανα τη φυσική κατάσταση του σκύλου και έστελναν τα στοιχεία πίσω ραδιοφωνικά. Όταν λιγόστεψε το όξυγόνο και οι προμήθειες τροφών, ο σκύλος πέθανε ανώδυνα. Πιθανόν καμιά άλλη

Τό διαστημικό σκυλί των Σοβιετικών, η Λάικα, μέσα στο Σπούτνικ 2. Στο Κάρakas της Βενεζουέλας ο Dr Luis Corrales φωτογράφησε ένα αντικείμενο που ακολουθούσε το δορυφόρο στο διάστημα.

Ο Άλεξι Λεόνοφ αιώρεται ψηλά από τη Γη. Ο συμπλότος του Πάβελ Μπελ-χάγιεφ, που θρικόταν μέσα στο Βοσκόντ 2, υποστηρίζει ότι είδε διάφορα περίεργα κυλινδρικά αντικείμενα παρόμοια με αυτά που το Βοσκόντ 1.

Ζωντανή ύπαρξη να μην είχε μείνει τόσο πολύ μόνη όσο ο επιβάτης του Σπούτνικ 2. Όμως, στις 18 Δεκεμβρη του 1957, ο Σπούτνικ 2 απέκτησε συντροφιά — μία πολύ αναπάντεχη συντροφιά!

Ο Σπούτνικ 2 ήταν ορατός από τη γη με γυμνό μάτι κι έμοιαζε με μία κηλίδα φωτός, πιο πολύ σαν ένα αμυδρό άστέρι. Ο Dr Luis Corrales, ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Τηλεπικοινωνιών του Καράκας της Βενεζουέλας, έτοιμασε τη φωτογραφική μηχανή για να πάρει μία φωτογραφία του δορυφόρου γύρω στις 6 μ.μ. στις 18 Δεκεμβρη του 1957. Όπως αναμενόταν, ο δορυφόρος άφησε μία λεπτή λουρίδα φωτός στο άρνητικό του, ενώ διάνυε την τροχιά του στον ούρανο. Όμως, παράλληλα με τη λουρίδα φωτός του Σπούτνικ, παρουσιάστηκε και μία άλλη! Το μυ-

στήριο εντάθηκε επειδή το άγνωστο αντικείμενο εγκατέλειψε την αρχική του κατεύθυνση, και κατόπιν επέστρεψε σε μία παράλληλη πορεία από κείνη που ακολουθούσε — μία πορεία που έμοιαζε με μία συστρεφόμενη γραμμή στη μέση μιας, κατά τα άλλα, εύθείας γραμμής!

Η έπιστημονική διερεύνηση της φωτογραφίας απέκλεισε την περίπτωση του αεροσκάφους, του μετεωρίτη ή του άστρου. Το πιο περίεργο του θέματος είναι τ'ότι το αντικείμενο ταξίδευε σε μία ακριβώς παράλληλη τροχιά με τον Σπούτνικ 2, μετά παρεξέκλινε και ξαναγύρισε — χαρακτηριστικά που φανερώνουν ένα αντικείμενο που ελέγχεται από νόηση. Το μόνο σίγουρο είναι ότι κάποιο άγνωστο αντικείμενο ακολουθούσε τον Σπούτνικ 2 εκείνη τη νύχτα πάνω από τον ούρανο της Νότιας Αμερικής.

Η Σοβιετική Ένωση έχει πολλές πρωτιές στο ένεργητικό της, όπως τον πρώτο δορυφόρο που μπήκε σε τροχιά, και τον πρώτο άνθρωπο στο διάστημα. Έχουν όμως κι άλλη μία πρωτιά στο ένεργητικό τους, παρόλο που δεν σκόπευαν σ'αυτήν: ήταν το πρώτο έθνος του οποίου ένα διαστημόπλοιο έπεσε στο «Διαστημικό Τρίγωνο του Θανάτου».

Αυτό είναι μία περιοχή ανάμεσα στη Γη και στον Άρη, όπου κάμποσα διαστημικά οχήματα αντιμετώπισαν περίεργες δυσκολίες, όπως το αμερικανικό διαστημικό όχημα Mariner 7. Η ιστορία των ανωμαλιών που αντιμετώπισαν στο «Τρίγωνο» είναι αρκετά τεκμηριωμένη. Όμως, όταν οι Σοβιετικοί εκτόξευσαν τον Mars 1, την 1 του Νοέμβρη του 1962, δεν είχαν υπόψη τους τί τους περίμενε στο «Τρίγωνο», για τον απλούστατο λόγο ότι κανένα άλλο διαστημόπλοιο δεν είχε επιχειρήσει να ταξιδέψει μέχρι τότε στον Άρη.

Όλα εξέλισσονταν φυσιολογικά, μέχρι τα μέσα του Μάρτη του 1963, όταν το σοβιετικό πρακτορείο ειδήσεων Τάς, έντελώς ξαφνικά σταμάτησε να μεταδίδει ειδήσεις για την πρόοδο του οχήματος. Διάφορες φήμες άρχισαν τότε να διαδίδονται στη Δύση, που προέρχονταν από διάφορες υπηρεσίες πληροφοριών, ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με την αποστολή του Mars 1.

Τό Τάς έσπασε τελικά τη σιωπή του, στις 16 Μαΐου του 1963, με

την ανακοίνωση ότι η αποστολή του Mars 1 κατέληξε σε αποτυχία. Η ραδιοφωνική επικοινωνία σταμάτησε ανεξήγητα και οι μηχανές της ρουκέτας στάθηκε αδύνατο να κάνουν μιά αναγκαία διόρθωση της πορείας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα ν'απομακρυνθεί τελείως ο Mars 1 από στόχο του. Το Τάς ανέφερε αρκετές πιθανές ερμηνείες για την αποτυχία, όπως ότι όφειλόνταν σε σμήνος μετεωριτών ή σε κοσμική ακτινοβολία. Διάφοροι έπιστήμονες έρευνησαν μεταγενέστερα συμβάντα στο «Τρίγωνο» και έδωσαν όλες τις πιθανές ερμηνείες του τι συμβαίνει σ'αυτό το κομμάτι του διαστήματος. Πάντως, παρόλο που οι Σοβιετικοί δεν έλυσαν το μυστήριο, τουλάχιστον όμως ήταν αυτοί που το ανακάλυψαν.

Σε αρκετές περιπτώσεις Αμερικανοί αστροναύτες παρατήρησαν απροσδιόριστα αντικείμενα ένδωθ βρίσκονταν στο διάστημα. Σπουδαιότερες ανάμεσα σ'αυτά τα συμβάντα είναι οι παρατηρήσεις του Mercury-Faith 7, του Gemini 4, του Gemini 7, και του Gemini 10. Ιδιαίτερα θεαματικές ήταν οι παρατηρήσεις που είχαν σχέση με UFO στη διάρκεια των πτήσεων του Gemini 11 και του Apollo 12. Με τόσες πολλές περιπτώσεις που έτυχαν σε Αμερικανούς αστροναύτες, θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι μπορεί να είχε συμβεί και σε Ρώσους κοσμοναύτες να συναντηθούν με κάποιο UFO ένδωθ βρίσκονταν σε τροχιά. Η Σοβιετική κυβέρνηση λέει όχι, τα στοιχεία όμως λένε ναι!

Στις 21 Οκτώβρη του 1964 έγινε μία πρέ κόμφορανς στη Μεγάλη Αίθουσα του Πανεπιστημίου της Μόσχας, λίγο μετά την επιτυχή επανδρωμένη διαστημική πτήση του Βοσκόντ 1. Η πτήση αυτή χάρισε άλλο ένα ρεκόρ στους Σοβιετικούς, μιας και ήταν η πρώτη διαστημική πτήση στην οποία συμμετείχαν περισσότερα από ένα άτομα. Το τριμελές πλήρωμα του Βοσκόντ 1 έπαιρησε μία ήμερησια πτήση που ήταν το αποτέλεσμα των πειραμάτων μίας καινούργιας γενιάς της σοβιετικής αεροναυπηγικής. Στη διάρκεια της πρές κόμφορανς ένας Δυτικός δημοσιογράφος ρώτησε τον αρχηγό της αποστολής αν είχαν έπαφή με απροσδιόριστα αντικείμενα ένδωθ βρίσκονταν σε τροχιά. Η αντίδραση του πληρώματος υπήρξε γρήγορη και άμεση — αποχώρησαν αμέσως, και η πρές κόμφορανς, που ήταν λα-

κωνική και γεμάτη υπεκφυγές, ακόμα και για τα σοβιετικά πρότυπα, διακόπηκε απότομα.

Αυτή η περιέργη συμπεριφορά ξεκαθάρισε σε λίγο όταν, το Δεκέμβρη του 1967, σ'ένα τεύχος του ευρωπαϊκού περιοδικού για UFO του Clypeus αναφερόταν ότι το Βοσκόντ 1 είχε επαφή με κάτι παράξενα κυλινδρικά αντικείμενα ενώ βρισκόταν σε τροχιά. Ούτε στην επόμενη αποστολή του προγράμματος Βοσκόντ έγινε καμιά αναφορά για UFO. Το Βοσκόντ 2 εκτοξεύτηκε στις 18 Μάρτη του 1965· η πτήση αυτή έγινε πασιγνωστή, βασικά εξαιτίας του δραματικού περιπάτου στο διάστημα που επιχειρήθηκε από τον Άλεξέι Λεόνοφ για πρώτη φορά. Άλλα και ο σύντροφος του Λεόνοφ, ο Πάβελ Μπελάγιεφ, είχε μιά εμπειρία εξίσου δραματική μ'αυτήν του Λεόνοφ, καθώς είδε μερικά κυλινδρικά αντικείμενα, παρόμοια μ'έκείνα που παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια της πτήσης του Βοσκόντ 1. Άν και η πληροφορία δεν είναι σίγουρη, κατά τὰ φαινόμενα, ο Λεόνοφ δεν είδε τὰ αντικείμενα αυτά.

Το Βοσκόντ 2 επρόκειτο όμως να έχει κι άλλα ασυνήθιστα συμβάντα στο ταξίδι του. Είχε προγραμματιστεί να κάνει 15 περιστροφές της Γης, σχεδόν μετά μιά μέρα από την εκτόξευση. Άλλα το σύστημα πλοήγησης του σκάφους δεν λειτούργησε σωστά, κι έτσι το σκάφος έκανε κι ένα δέκατο έκτο γύρο και επέστρεψε στη γή με χειρισμούς των κοσμοναυτών. Προσεδαφίστηκε στα Ουράλια, μερικές εκατοντάδες μίλια μακρύτερα από τον τόπο που είχε προγραμματιστεί, και χρειάστηκαν κάμποσες ώρες έντατικού ψαξίματος για να το βρούν. Ούτε με την προσγειώση του Βοσκόντ 2, όμως, σταμάτησαν τὰ μυστηριώδη γεγονότα που συνδέονταν μ' αυτό. Τὰ φιλμς του περιπάτου του Λεόνοφ στο διάστημα, αποδείχτηκαν ότι δεν ήταν έγχρωμα, αλλά αντίθετα ασπρόμαυρα που είχαν χρωματιστεί μπλέ. Νέες διαμάχες δημιουργήθηκαν, όταν προσεκτικότερες έρευνες σε μερικά πλαίσια που υπήρχαν, κάτι που έμοιαζε με φυσαλίδες άερα, οδήγησαν στην ύποψία ότι οι Σοβιετικοί είχαν σκηνοθετήσει τον περίπατο στο διάστημα κινηματογραφώντας το γεγονός μέσα σ'ένα χώρο γεμάτο νερό. Οι Σοβιετικοί φυσικά δεν έκαναν κανένα σχόλιο πάνω στο θέμα αυτό, κι ακόμα δεν αναφέρθηκαν καθόλου στην περίπτωση

της κακής λειτουργίας του συστήματος πλοήγησης του σκάφους στις συνεντεύξεις τύπου που ακολούθησαν την αποστολή του Βοσκόντ 2. Άκόμα κι αν οι Σοβιετικοί γνωρίζουν τί είδαν οι κοσμοναύτες του Βοσκόντ 1 και 2, δεν λένε τίποτε πάνω στο θέμα αυτό.

Στη Δύση κυκλοφόρησαν πολλές φήμες ότι αρκετοί κοσμοναύτες της Σοβιετικής Ένωσης σκοτώθηκαν σε περιπτώσεις που είχαν σχέση με διαστημικές αποστολές. Οι μοναδικές περιπτώσεις θανάτου κοσμοναυτών που έδωσαν οι Σοβιετικοί στη δημοσιότητα συνέβησαν κατά τη διάρκεια της προσγειώσης, αφού οι Σοβιετικοί είχαν ανακοινώσει πιά στον κόσμο τις πτήσεις, και δεν υπήρχε καμιά πε-

Ο άστροναύτης Τζεμς Μάκ Ντίβιτ του Gemini 4 φωτογράφησε ένα κυλινδρικό UFO που ακολουθούσε το σκάφος τους πάνω από τη Χαβάη. Οι επίσημοι της NASA υποστηρίζουν ότι είδε τον Πήγασο Β, ο Μάκ Ντίβιτ όμως ήταν απόλυτα σίγουρος ότι είδε κάτι περισσότερο.

ρίπτωση να μπορέσουν να συγκαλύψουν τούς θανάτους. Υπάρχουν όμως αδιάψευστα τε μήρια ότι σκοτώθηκαν τελικά πώ πολλοί κοσμοναύτες απ'όσους λένε οι Σοβιετικοί. Μιά βασική πηγή των αναφορών αυτών αποτέλεσαν οι αμερικάνικες Υπηρεσίες Πληροφοριών, που όταν έδωσαν στη δημοσιότητα την πληροφορία, έφεραν τούς Σοβιετικούς σε άμηχανία. Μιά άλλη πηγή ήταν ένα δίκτυο νεαρών ραδιοερασιτεχνών που είχαν οργανώσει την «ομάδα Ζεύς». Κι από την Όμάδα Ζεύς μαθεύτηκε τό πιο συγκλονιστικό και φοβερό γεγονός που είχε σχέση με UFO, όσον αφορά τίς επανδρωμένες πτήσεις

του σοβιετικού Διαστημικού Προγράμματος.

Η Ομάδα Ζεύς σχηματίστηκε από δυο αδέρφια τόν Achille και τόν Gian Battista Judica-Cordiglia. Κατοικούσαν στο San Maurizio, του Canavese, ένα μικρό χωριό που απέχει δώδεκα περίπου μίλια απ'τό Τορίνο της Ιταλίας. Όπως κάθε νέος άνθρωπος, ενδιαφέρονταν και οι δύο για τις επιστημονικές και πνευματικές εξελίξεις, και έκαναν αργότερα επιστημονική καριέρα, ο Achille σάν γιατρός, και ο Gian σάν μηχανικός. Όταν ήταν νέοι ενδιαφέρονταν και οι δύο για τους έρασιτεχνικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς: απέκτησαν γρήγορα άδειες, κι έτσι άρχισαν ν'απακτούν νέους φίλους σ'όλα τα μέρη του κόσμου μέσω των βραχέων κυμάτων. Τα δυο αδέρφια έδειξαν μεγάλη έφευρετικότητα στην επάνδρωση του σταθμού τους, αγοράζοντας περισσευούμενο στρατιωτικό και ηλεκτρονικό υλικό των Αμερικανών, για 10 σέντς το κιλό, προσαρμόζοντάς το στις ανάγκες τους.

Όταν οι πρώτοι δορυφόροι του ανθρώπου τέθηκαν σέ τροχιά, στά τέλη της δεκαετίας του '50, ο Achille και ο Gian ανακάλυψαν μία καινούργια πρόκληση. Παρακολουθούσαν ραδιοφωνικά εκπομπές των δορυφόρων, τόσο των Αμερικανών όσο και των Σοβιετικών. Βελτίωσαν τις συσκευές τους, ώστε να μπορούν να παρακολουθούν τις εκπομπές των δορυφόρων στο διάστημα. Ένα τμήμα μίας συσκευής, που ήταν απαραίτητη, ήταν μία κινητή κεραία σέ τύπο «πιάτου». Οι Βρετανοί είχαν ξοδέψει 4.500.000 δολάρια για την κινητή σέ σχήμα πιάτου αντένα στο άστεροσκοπείο Jodrell Bank. Η Αεροπορία των ΗΠΑ έστησε μία στο Tyngboro της Μασαχουσέτης με κόστος 15.000.000. Ο Achille και ο Gian βούτηξαν από παλιατζιδικά σωλήνες και σύρματα, αγόρασαν κι άλλο στρατιωτικό υλικό και χρησιμοποίησαν τό σύστημα διεύθυνσης ενός παλιού αυτοκινήτου για την κατασκευή της αντένας. Τό συνολικό κόστος για τό σύστημά τους ήταν μόλις 30 δολάρια.

Όταν ο άνθρωπος άρχισε να ταξιδεύει στο διάστημα, άρχισε να αντιμετωπίζει ένα σωρό καινούργια προβλήματα. Και οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση κρατούσαν μυστικές τις συχνότητες που χρησιμοποιούσαν τα επανδρωμένα διαστημόπλοιά τους. Ο Achille και ο Gian κατόρθωσαν να έντοπίσουν τις συ-

χνότητες που χρησιμοποιούσαν οι Αμερικανοί, εξετάζοντας μία φωτογραφία του θαλαμίσκου Mercury και παρατηρώντας τις διαστάσεις της αντένας του διαστημοπλοίου. Από τό μέγεθος της αντένας τά δυο αδέρφια μπόρεσαν να υπολογίσουν μαθηματικά τις ακριβείς συχνότητες. Δυστυχώς όμως δέν υπήρχαν τέτοιες φωτογραφίες Ρώσικου διαστημοπλοίου, κι έτσι ο Achille και ο Gian ήταν υποχρεωμένοι ν'ακούουν... και ν'ακούουν, όσο πιό πολύ μπορούσαν. Ήταν μία άνιαρη δουλειά, που άπατούσε συγχρόνως πολύ χρόνο, αλλά τελικά συγκέντρωσαν έναν κατάλογο με κάμποσες συχνότητες που χρησιμοποιούσαν οι Σοβιετικοί. Χρησιμοποίησαν μαγνητόφωνα για νά μαγνητοφωνήσουν όλες τις συζητήσεις των ραδιοεκπομπών, και ή αδελφή τους Μαρία Τερέζα έμαθε Ρώσικα και τούς βοηθούσε σάν μεταφράστρια.

Όμως τά δυο αδέρφια δέν μπορούσαν μόνοι τους νά παρακολουθούν όλες τις εκπομπές των Σοβιετικών. Αν τό διαστημόπλοιο βρισκόταν στην άλλη πλευρά της Γής, ήταν άδύνατη ή ραδιοφωνική έπαφή. Η άπάντηση βρισκόταν σ' ένα δίκτυο ραδιοερασιτεχνών σ'όλα τά μέρη του κόσμου. Η πρόταση αυτή διαδόθηκε από τούς εκφωνητές άλλων έρασιτεχνικών σταθμών σ'όλα τά μέρη του κόσμου. Διάφοροι έρασιτέχνες στή Σουηδία, στήν Αγκόλα, στήν Αργεντινή και στήν Ταϊτή — για ν'αναφέρουμε μερικές χώρες — συμφώνησαν και προγραμμάτισαν τούς έρασιτεχνικούς σταθμούς τους, ώστε νά μπορούν νά δέχονται και νά μαγνητοφωνούν εκπομπές άμερικανικών και σοβιετικών διαστημοπλοίων. Η μνηστή του Gian, Laura Furbato, ανέλαβε τόν συντονισμό και τή διεύθυνση των επιχειρήσεων του δικτύου, που πήρε τήν όνομασία Ομάδα Ζεύς. Ο Achille και ο Gian μετέφεραν τό άρχηγείο τους σ'ένα πιό άνετο και πιό βελτιωμένο σταθμό, που τόν όνόμασαν TORRE BERT, απ'τό όνομα του κτιρίου που βρισκόταν ο σταθμός.

Στίς 28 Νοέμβρη του 1960 ήρθαν οι πρώτες σειρές μυστηριωδών σημάτων απ'τό διάστημα. Μία ανθρώπινη φωνή, που μιλούσε ρώσικα, κραύγαζε «SOS προς όλο τόν κόσμο». Αυτό τό σύντομο μήνυμα τό έλαβαν τρεις φορές σταθμοί, μέλη της Ομάδας Ζεύς στο Τέξας και στή Δυτική Γερμανία. Τήν 1 Δεκέμβρη του 1960 ή Σοβιετική Ένωση

προέβη σέ μία περίεργη ανακοίνωση, στήν όποία παραδεχόταν ότι μία πρόσφατη διαστημική άποστολή κατέληξε σέ άποτυχία — δέν έκαναν όμως καμία άναφορά αν υπήρχαν κοσμονάυτες στο σκάφος. Όπως κι αν έχει τό πράγμα, ή έντρομη αυτή φωνή που μιλούσε ρωσικά, και που μαγνητοφωνήθηκε, πρόσφερε τή δραματική απόδειξη ότι κάποιος άνθρωπος βρισκόταν πράγματι στο θαλαμίσκο.

Η ενεργητικότητα αυξήθηκε στή διάρκεια της πρώτης εβδομάδας του Φλεβάρη του 1961. Στή διάρκεια αυτής της περιόδου έκτοξεύτηκαν αρκετοί ρωσικοί πύραυλοι, χωρίς καμία δημόσια άνακοίνωση απ'τήν πλευρά των Σοβιετικών. Βασικά, αυτό σήμαινε ότι οι έκτοξεύσεις αυτές έγιναν στά πλαίσια κάποιου είδους στρατιωτικού σχεδίου. Μέλη όμως της Ομάδας Ζεύς συνέλαβαν μία συγκλονιστική έκπομπή ενός διαστημικού καναλιού των Σοβιετικών. Δέν άκουγόταν καμία φωνή — μόνο ο ήχος μίας λαχναλισμένης άναπνοής και καρδιακοί παλμοί που άκούγονταν άγωνιώδεις και εξαντλημένοι. Μία μαγνητοταινία των καρδιακών αυτών παλμών άκουσε ο Dr A.M.Doyliotti, ένας κορυφαίος Ιταλός καρδιοχειρουργός. Η διάγνωσή του ήταν φοβερή: «Αυτή είναι ή καρδιά ενός ανθρώπου που πεθαίνει».

Τέλος, μέλη της Ομάδας Ζεύς έχουν συγκεντρώσει στοιχεία ότι περίπου 10 Σοβιετικοί κοσμονάυτες πέθαναν στο διάστημα, και οι θάνατοί τους παρέμειναν μυστικοί από τόν κόσμο. Πιθανόν όμως οι Ρώσοι νά ξέρουν τί πραγματικά συνέβει στο πλήρωμα ενός διαστημοπλοίου που κατά τά φαινόμενα πέθαναν στή διάρκεια μίας συνάντησης μ'ένα UFO!

Στίς 17 Φλεβάρη του 1961 ένας γιγαντιαίος πύραυλος έκτοξεύτηκε από τό σοβιετικό κέντρο έκτοξεύσεων της Baikounur. Η έκτοξευση άνακαλύφθηκε και παρακολούθηθηκε από τις Αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες. Όμως ο πύραυλος μπήκε σέ τροχιά γύρω από τή γή και γρήγορα έγινε τό αντικείμενο του γενικού ενδιαφέροντος. Ήταν μεγάλος — πολύ μεγαλύτερος από τούς συνηθισμένους μη επανδρωμένους σοβιετικούς δορυφόρους — και φάνηκε ότι τό διαστημόπλοιο προσπάθησε νά ξεφύγει από τή γήινη βαρύτητα, κατά τέτοιο τρόπο, σά νά 'θελε νά φτάσει στο φεγγάρι. Αλλά αυτό που ήλέκτρισε τά μέλη της Ομάδας Ζεύς ήταν ότι έρχον-

Ερ.Ε.Ν.Ζω
ταν φωνές από το μυστηριώδες διαστημόπλοιο. Οι φωνές αυτές ήταν ενός άνδρα και μίας γυναίκας!

Για μία βδομάδα μετά την απογείωση μπορούσαν και άκουγαν τις αναφορές που έδιναν ο άντρας και η γυναίκα στους Σοβιετικούς σταθμούς εδάφους. Τα μηνύματα ήταν σύντομα και έδειχναν συνηθισμένα, όπως «Όλα είναι ικανοποιητικά. Διατηρούμε το καθορισμένο ύψος». Όμως κάτι πήγαινε ξεκάθαρα λάθος. Παρά τις άπιστευτες ιστορικές συνέπειες της αποστολής — πρέπει να ήταν η πρώτη επανδρωμένη πτήση στο διάστημα — οι Σοβιετικοί την κράτησαν απόλυτα μυστική. Το αποτέλεσμα ήταν τρομερά φρικιαστικό: συγκεκριμένα, κάποια βλάβη συνέβει και στάθηκε αδύνατο να μπορέσουν να φέρουν το διαστημόπλοιο πίσω στη Γη! Ο διαστημικός θαλαμίσκος που επρόκειτο να φέρει φήμη και δόξα στους επιβάτες του έμελλε να γίνει το φέρετρό τους.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Όμως στις 24 Φλεβάρη του 1961 έγινε το αποκορύφωμα της πτήσης, καθώς το δειλινό έπεφτε πάνω από τη Σοβιετική Ένωση και την Εύρωπη. Τέσσερα μέλη της Ομάδας Ζεύς, συμπεριλαμβανομένων του Achille και του Gian στο σταθμό τους του TORRE BERT, μαγνητοφώνησαν την τελευταία έκπομπή. Όπως συνήθως, η έκπομπή άνοιξε με την συνηθισμένη αναφορά ότι οι συνθήκες και το ύψος ήταν κανονικά. Αλλά ξαφνικά δημιουργήθηκε πανικός στο θαλαμίσκο!

«Μπορούμε και διαβάζουμε τις ένδειξεις στα καντράν», ανέφερε η αντρική φωνή. «Τα σήματα πάντως δεν είναι καθαρά. Δεν βλέπουμε τίποτε».

Ακολούθησαν πέντε δευτερόλεπτα σιωπής και άμέσως μετά ακούστηκε η γυναικεία φωνή γρήγορη και αγωνιώδης: «Θά προσπαθήσω να το κάνω και κρατήσου γερά στο δεξί μου χέρι. Μόνον έτσι θα κρατήσουμε ισοροπία. Πρόσεχε το παράθυρο! Το έχω...»

«Εδώ! Κάτι υπάρχει εδώ!» ακούστηκε η αντρική φωνή σπασμωδική και φοβισμένη. «Κάτι υπάρχει! Είναι δύσκολο...» Ακολούθησαν άλλα πέντε δευτερόλεπτα σιωπής.

«Αν δεν φύγουμε, ο κόσμος δεν θα μπορέσει να μάθει ποτέ γι' αυτό. Είναι δύσκολο...»

Προτού ο κοσμοναύτης προφτάσει να συμπληρώσει την πρότασή του, ένας σοβιετικός τηλεπικοινωνιακός σταθμός εδάφους παρεμβλήθη και έδωσε ένα αυτόματο σήμα της

ώρας: ώρα Μόσχας 8 μ.μ. Όταν τελείωσε το αυτόματο σήμα, μόνο σιωπή υπήρχε στο θαλαμίσκο. Το σοβιετικό διαστημόπλοιο βρισκόταν ακόμη σε τροχιά, αλλά καμιά τηλεπικοινωνία δεν υπήρχε μ' αυτό.

Είναι φανερό από τις μαγνητοφωνημένες συζητήσεις ότι οι δύο άτυχοι κοσμοναύτες είδαν πράγματι κάτι έντελως ασυνήθιστο, καθώς βρισκόνταν σε τροχιά γύρω από τη Γη. Οι Σοβιετικοί ίσως γνωρίζουν την αιτία για την οποία στάθηκε αδύνατο το διαστημόπλοιο να γυρίσει στη Γη, αλλά είναι μάλλον δύσκολο να γνωρίζουν τι είδαν οι κοσμοναύτες τους, ή ποιός ήταν ο λόγος της σιωπής που έπακολούθησε. Ούτε εμείς μπορούμε να ξέρουμε. Οι μοναδικοί που τον γνωρίζουν κατά τα φαινόμενα πέθαναν, προσπαθώντας να το ερευνήσουν.

Η Σοβιετική Ένωση άλλαξε στο παρελθόν πολλές φορές θέση, όσο αφορά τα UFO. Στά 1976 το Radio Moscow έκανε μία μικρή αναφορά στα UFO, ενώ στα 1957 μετέδιδε αναφορές εμφανίσεων UFO στη Σοβιετική Ένωση στην έκπομπή στα βραχέα κύματα του Radio Moscow, που μεταδιδόταν στη Νότιο Αμερική σε αγγλική γλώσσα. Γιατί τόσες αλλαγές στις επίσημες θέσεις; Πόσα άκριτως γνωρίζουν οι Ρώσοι για τα UFO;

Ερ.Ε.Ν.Ζω
Δεν βοηθά όμως σε τίποτα να δεχτούμε ότι οι Ρώσοι γνωρίζουν πολύ πιο πολλά για τα UFO απ' όσα παραδέχονται ότι ξέρουν. Γιατί γνωρίζουμε και για την αποτυχία του Mars 1 στο Διαστημικό Τρίγωνο του Θανάτου και τα παράξενα αντικείμενα που ακολουθούσαν το Βοσκόντ... και ακούσαμε τις τρομαγμένες φωνές των δύο Σοβιετικών κοσμοναυτών καθώς παρατηρούσαν κάποιο μυστηριώδες αντικείμενο έξω από το καταδικασμένο διαστημόπλοίο τους. Μπορούμε λοιπόν να υποθέσουμε με βεβαιότητα ότι υπάρχουν κάμποσα γεγονότα που δεν γνωρίζουμε εμείς στη Δύση.

Παρά τις προσπάθειες τους να κρύψουν τα πραγματικά γεγονότα, η αλήθεια έχει μία συνήθεια να επιπλέει στο τέλος. Και η αλήθεια στο συγκεκριμένο θέμα είναι ότι οι Ρώσοι, όπως και οι Αμερικανοί, συλλέγουν UFO όπου κι αν στραφούν.

Ερ.Ε.Ν.Ζω
νητικό φιλμ» απ' το οποίο προκύπτει ή παραδοχή της άρνησής του να τ' απορρίψει. Λείπει ή «έμφάνιση» αυτού του φιλμ, μία εμφάνιση που γίνεται στο συνειδητό του κάθε Ντίτφουρθ σιγά-σιγά, παράλληλα με την εξέυρεση των απαιτούμενων μέσων, με την πρόοδο της επιστήμης και τεχνολογίας και, βέβαια, με τη βοήθεια των Όμπερθ.

Άφησα σαν επίλογο το τελευταίο συμπέρασμα. Ο Χέρμαν Όμπερθ δηλώνει απερίφραστα ότι γνωρίζει ένα μέντιουμ που έρχεται σ' επαφή με έξωγήινα όντα και έχει μάλιστα επαληθεύσει πολλές πληροφορίες του. Αυτό είναι κάτι που θά έντυπωσιάσει ασφαλώς πολλούς, όπως και θ' απογοητεύσει άλλους τόσους. Μέντιουμ, ύπνωση και τέτοια «αναπόδειχτα» πράγματα; Ναι. Το ζήτημα των έπαφών με έξωγήινους είναι τόσο πολύπλοκο όσο και μυστηριώδες. Τίποτε δεν πρέπει ν' απορρίπτεται και καμιά προκατάληψη δεν πρέπει να μάς δημιουργήσει αναστολές. Αν βέβαια δεν θέλουμε να περνάμε από τη σύγχρονη πυρά, που λέγεται γελοιοποίηση, ανθρώπους προικισμένους, καθυστερώντας την πρόδομάς με αλληπάλληλους μεσαιώνες.

Δημήτρης Κουτσούκης

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ UFO ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ FBI

Πρόσφατα ήρθαν στα χέρια μου πάνω από τετρακόσιες σελίδες από το σύνολο των αρκετών χιλιάδων σελίδων των αρχείων του FBI με στοιχεία για τους «ιπτάμενους δίσκους». Με είχαν πληροφορήσει ότι οι σελίδες αυτές αντιπροσώπευαν την «αφρόκρεμα» των στοιχείων και ότι οι υπόλοιπες περιλάμβαναν αναφορές σε άλλα στοιχεία για τα UFO, αντίγραφα επιστολών που στάλθηκαν από το FBI και αντίγραφα δημοσιεύσεων που μπορούμε να βρούμε εύκολα (συμπεριλαμβανομένου ενός τουλάχιστον βιβλίου για τα UFO). Αφού εξέτασα λίγο τα στοιχεία, σκέφτηκα ότι τελικά η γνώμη του πράκτορα του FBI, που είχε επιφορτιστεί να εκπληρώσει την παράκλησή μου για έλευθερία πληροφοριών (FOIPA), ήταν σωστή: αυτά τα στοιχεία πιθανό να ήταν τα πιο σπουδαία των αρχείων του FBI.

Οι σελίδες που κράτησα είναι χωρισμένες σε τρεις κατηγορίες: Χοντρικά κρίνοντας, το 40% είναι φτωχό σε ντοκουμέντα κι αναφορές, και περιέχει στοιχεία που δεν προσθέτουν (κατά τη γνώμη μου πάντα) τίποτε στα μέχρι σήμερα γνωστά, γύρω από μερικές αναφορές UFO και γνωστές φάρσες (π.χ. η φάρσα του νησιού MAURY που είχε σαν αποτέλεσμα το θάνατο δυο αξιωματικών της Αεροπορίας περιγράφεται με κάθε λεπτομέρεια ένα άλλο 40% χοντρικά πάντα, δίνει πληροφορίες του τηλέτυπου και αντίγραφα πολύ σπουδαίων αναφορών για UFO, από τις οποίες δεν έχουν καταχωρηθεί στο φάκελο του Γαλάζιου Βιβλίου στο Εθνικό Αρχαιοφυλακείο, ενώ μερικές άλλες δεν είχαν δημοσιευθεί ποτέ (χωρίς να είμαι απόλυτα σίγουρος, γιατί δεν μπόρεσα ποτέ να ελέγξω όλες τις πηγές για τα υπάρχοντα δημοσιεύματα που έχουν σχέση με UFO) οι υπόλοιπες είναι σελίδες που περιέχουν εσωτερικά υπομνήματα του FBI. Σ'αυτές τις υπόλοιπες σελίδες περιέχονται κείμενα που δεν είχαν έρθει ποτέ στο φως.

Αποδεικνύουν την εσωτερική ανάμιξη του FBI και, κάτι ακόμα πιο σπουδαίο, ρίχνουν φως στον τρόπο που αντιμετωπίζει η αεροπορία την έρευνα των UFO. Αποτέλεσμα της αίτησής μου για έλευθερία πληροφορήσης ήταν να έρθουν στα χέρια μου μερικά στοιχεία από άλλες υπηρεσίες πληροφοριών που είχαν στείλει «συμπληρωματικά αντίγρα-

φα» στο FBI. Έν'απ'αυτά αναφερόταν σε μία περίπτωση που εντοπίστηκε από τα ραντάρ στην Αλάσκα, το 1950, και που είχε αρχειοθετηθεί από την Υπηρεσία Πληροφοριών του Ναυτικού (ONI). Υπήρχαν ακόμα στοιχεία και αναφορές του Στρατού και της Αεροπορίας. Κατ'αρχήν πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο κύριος όγκος όλων αυ-

Ο πρώην Διευθυντής του FBI Χ. Εντγκαρ Χάουβερ.

των των στοιχείων συγκεντρώθηκε ανάμεσα στο 1947 και το 1955 και ότι το αρχείο του FBI κλείνει πολύ περίεργα το 1940 με την υπόθεση Zamorra (στο Socorro του Νέου Μεξικού). (Την ώρα που τηλεφώνησε ο Zamorra στο αστυνομικό τμήμα βρισκόταν εκεί ένας πράκτορας του FBI· ο πράκτορας αυτός έγραψε μιάν αναφορά στο αρχηγείο του FBI. Σ'αυτή την αναφορά ο πράκτορας έγγυόταν για την αξιοπιστία του Zamorra).

Υπάρχει άφθονο υλικό στο αρχείο του FBI, τόσο ώστε να χρειαστεί ένα μικρό βιβλίο για να δημοσιευτούν όλ'αυτά τα στοιχεία. Όμως, με σκοπό να γίνουν οι πληροφορίες καλύτερες χωρίς πολλές καθυστερήσεις στους ενδιαφερόμενους, αποφάσισα ότι είναι προτιμότερο να γράψω μερικά άρθρα παρά ολοκληρω βιβλίο. Για διαφόρους λόγους είναι επόμενο κάποια

πληροφορία να παραπέσει ή ν'αναφέρεται πολύ συνοπτικά· για το λόγο αυτό θα γίνονται δεκτές υποδείξεις και αιτήματα για παροχή πληροφοριών· θα σάς απαντώ ταχυδρομικώς, πληροφορώντας σας αν υπάρχει ή δεν υπάρχει στο αρχείο ή πληροφορία που ζητάτε και, αν είναι εύκολο, θα σάς στέλνονται και αντίγραφα των ντοκουμέντων.

Σ'αυτό το πρώτο άρθρο θα σάς δώσω μία «σφαιρική» εικόνα του τι περιλαμβάνουν τα αρχεία του FBI και ακόμα θα κάνω ένα «προανάκρουσμα» των πραγμάτων που θα εξετάσουμε στη συνέχεια. Σε επόμενα φύλλα θα δημοσιεύσω αντίγραφα με ακριβή στοιχεία του FBI, περιλήψεις των στοιχείων, αναφορές για UFO και σχόλια στα στοιχεία που θα δοθούν. Έτσι οι αναγνώστες θα είναι ικανοί να κρίνουν οι ίδιοι, αν το FBI έδειξε ή δεν έδειξε κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον ή προσοχή στην έρευνα των UFO. Πι-

θανόν οι ιστορικοί της έρευνας των UFO ν'αποκτήσουν μία βαθιά αντίληψη των πρώτων έρευνών των UFO, όπως κι αυτοί που ενδιαφέρονται βασικά για την ουσία των αναφορών για UFO θα βρουν αρκετό υλικό για έρευνα. Όσο για μένα, πιστεύω ότι είναι βασικό να κατανοήσουμε τι ακριβώς συνέβη τα πρώτα χρόνια της εμφάνισης του φαινομένου UFO.

Γενική Ανάμιξη του FBI

Το πιο σπουδαίο ίσως ερώτημα που θα έπρεπε να θέσουμε εξετάζοντας «τη σχέση του FBI» είναι: «Αναμιχθηκε άραγε ποτέ υπηρεσιακά το FBI;» Δευτερεύοντα ερωτήματα αφορούν στη διάρκεια και στη φύση της ανάμιξης. Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα πρέπει να είναι σίγουρα *ναι* και η διάρκεια της *υπηρεσιακής* *ανάμιξης* ήταν το διάστημα από τις 30 Ιουλίου ως την 1η Οκτωβρίου του 1947. Στη συνέχεια το FBI συνέχισε ανεπίσημα την ανάμιξη του μέχρι το 1964. Στη διάρκεια της υπηρεσιακής ανάμιξης, πράκτορες του FBI επιφορτίστηκαν από τον Χούβερ για την ανάκριση των μαρτύρων που είχαν δει UFO. Μετά τον Οκτώβρη του 1947, πάντως, το FBI υποτίθεται ότι παραιτήθηκε από τις έρευνες υπέρ των ενόπλων δυνάμεων (ειδικά της Αεροπορίας Στρατού μέχρι το 1948, και της Αεροπορίας μετά την άνοιξη του 1948). Οι πράκτορες παρέμειναν γενικά πιστοί στις διαταγές του Χούβερ μετά τον Οκτώβρη, και έπαψαν να κάνουν λεπτομερείς ανακρίσεις. Πάντως αυτό δεν τους απέτρεψε από το να αρχειοθετούν τις εμφανίσεις UFO και τις αναφορές των αυτοπτών μαρτύρων, και από το να έρευνουν τα αρχεία του FBI και της αστυνομίας όταν τους το ζητούσαν άλλες υπηρεσίες πληροφοριών. Μία τυπική αναφορά του FBI μετά τον Οκτώβρη του 1947 θα τελείωνε με δηλώσεις σαν κι αυτές: «Αυτό το θέμα αναφέρθηκε στο γραφείο με σκοπό τη λήψη περαιτέρω πληροφοριών», ή «Για την πληροφορία σας» ή «Παρέχοντας αυτή την πληροφορία στην υπηρεσία για οτιδήποτε θεωρούν (SIC) ενδεδειγμένο», ή τέλος «Αφού μάς δόθηκαν οι πληροφορίες». Εκτός από τη συλλογή αναφορών UFO και τη μεταβίβασή τους στις αρμόδιες υπηρεσίες της Αεροπορίας (στη G-2 του Στρατού πριν το 1948, στο γραφείο Ειδικών

Ο σημερινός διευθυντής του FBI Κλώρενς Μ. Κέλλυ.

έρευνών της Αεροπορίας (OSI) και στο Σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο, μετά την άνοιξη του 1948), το FBI διατήρησε μία χαλαρή σχέση με τις έρευνες της Αεροπορίας για UFO. Άρκετές φορές, πράκτορες του FBI εξέτασαν μέλη προσωπικού της Αεροπορίας, μία φορά μετά από υπόδειξη του Χούβερ. Ακόμα το FBI ήταν ο αποδέκτης διαφόρων άχρηστων εγγράφων της Αεροπορίας, του Ναυτικού και του Στρατού, με στοιχεία των υπηρεσιών πληροφοριών και αναφορές για UFO. Πάντως ο αριθμός των στοιχείων που έμπαιναν στο αρχείο με θέμα τα UFO έπεφτε κάθε χρόνο συνεχώς μετά το 1952, μέχρι που το 1959 έφτασε στο μηδέν. Από τότε, μόνο μία ή δυο «καταγγελίες» καταγράφονταν κάθε χρόνο στις έτησιες αναφορές του FBI, στα πλαίσια του χειρισμού του θέματος των UFO, μέχρι το 1963, όποτε και σταμάτησαν οι έτησιες αναφορές. Η τελευταία αναφορά του αρχείου, όπως ανέφερα και προηγουμένως, ήταν η αναφορά Zamorra. Πολύ πιθανό, να μην είχε αρχειοθετηθεί αν δεν βρισκόταν την ίδια ώρα εκεί, λίγη ώρα μετά την εμφάνιση, ένας πράκτορας του FBI που ήξερε καλά τον Zamorra. Η ελάττωση του αριθμού των περιπτώσεων που αρχειοθετούνταν, πιθανό είναι το αποτέλεσμα του συνδυασμού διαφόρων παραγόντων, των οποίων ο πιο σπουδαίος είναι η πρόθεση του FBI να πάψει τα πέρα δώσε με τα UFO. Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, οι πράκτορες του FBI, από τον Οκτώβρη του 1947, είχαν διαταχθεί να αποφεύγουν τη διενέργεια έρευνών, και ακόμα πιο πολύ να μην προωθούν καμιά πληροφορία στην Αεροπορία. Έτσι λοιπόν η Αεροπορία διεξήγαγε πιά τις λεπτομερείς έρευνες (τις ελάχιστες που μπορούσε), ενόσω το FBI έφευγε από το προσκήνιο. Από την άποψη του FBI αυτό έπρεπε να γίνει, μιας και το FBI ενδιαφερόταν για τις έσωτερικές ταραχές και όχι για τα στρατιωτικά κατασκευάσματα (ή τις φάρσες και τις παρανοήσεις των φαινομένων κ.λ.π.). Και πράγματι, οι έσωτερικές ταραχές ήταν αυτές που έφεραν στο προσκήνιο αρχικά το FBI. Για να δούμε πώς αναμίχτηκε σ'αυτή την υπόθεση το FBI πρέπει να γυρίσουμε πίσω, στο καλοκαίρι του 1947, όταν «γεννιόνταν» οι «ιπτάμενοι δίσκοι».

FBI εναντίον «Ιπτάμενων Δίσκων»

Στη διάρκεια των πρώτων έβδομάδων του Ιουλίου, οι υπηρεσίες του FBI σ'όλη τη χώρα άρχισαν να δέχονται αναφορές από δημοσιογράφους που περιείχαν πληροφορίες για ιπτάμενους δίσκους. Πληροφορίες ότι βρέθηκαν διάφοροι δίσκοι στάλθηκαν με τον τηλετύπο και στην «κεντρική υπηρεσία» στην Ουάσινγκτον (όλες ήταν καλοστημένες φάρσες). Τελικά το πρώτο ενδιαφέρον στοιχείο μπήκε στο αρχείο στις 7/10/47. Μιάς λοιπόν και το στοιχείο αυτό παρέχει μία σέ βάθος εικόνα του πρώιμου υπηρεσιακού ενδιαφέροντος για τους «ιπτάμενους δίσκους», το αντιγράφω ολόκληρο μαζί με τα σχόλια του Χούβερ.

«Θέμα: ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ».

«Μετά από πρόταση του ταξίαρχου, ο στρατηγός Τζωρτζ Σούλγκεν, Αρχηγός του Τμήματος Εντολών της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Αεροπορίας Στρατού και ο Ειδικός Πράκτορας... (η όνομασία παραλείπεται) αντί γι'αυτό τίθεται το Ε.Π.) συζητήσαν το θέμα που αναφέραμε (για τους ιπτάμενους δίσκους) στις 9 Ιουλίου του 1947. Ο στρατηγός Σούλγκεν είπε στον Ε.Π. ότι η Αεροπορία είναι της άποψης ότι πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια ώστε να διερευνηθεί και να επιβεβαιωθεί αν οι ιπτάμενοι δίσκοι υπάρχουν στην πραγματικότητα και, αν τελικά υπάρχουν, να μαθευτεί κάθε τι που έχει σχέση μ' αυτούς. Σύμφωνα με τον στρατηγό, η Υπηρεσία Πληροφοριών της Αεροπορίας χρησιμοποιεί όλους τους επιστήμονες της με σκοπό την επιβεβαίωση του γεγονότος. Είπε ακόμη ότι η έρευνα αυτή κατευθύνεται από τη σκέψη ότι τα ιπτάμενα αντικείμενα πιθανό να είναι ένα ούρανιο φαινόμενο, και με την υπόθεση ότι θα μπορούσε να είναι ξένα σώματα που κατασκευάστηκαν και ελέγχονται μηχανικά.

«Ο στρατηγός Σούλγκεν είπε ακόμα στον Ε.Π. ότι όλες οι υπηρεσίες της Αεροπορίας είναι έτοιμες να εξετάσουν κάθε περίπτωση εμφάνισης που θ'αναφέρεται, να συλλέξουν όλα τα στοιχεία, να συμμετάσχουν, γενικά, σ'αυτή την έρευνα. Στη συνέχεια ο στρατηγός είπε πώς ο ίδιος και άλλοι επιστήμονες, όπως κι ένας ψυχολόγος, ανέκριναν με κάθε λεπτομέρεια έναν πι-

λότο της Αεροπορίας που ισχυριζόταν ότι είδε ένα απ'αυτά τα αντικείμενα: ο πιλότος επέμενε σταθερά ότι είδε πράγματι έναν ιπτάμενο δίσκο.

«Ο στρατηγός Σούλγκεν ήταν της γνώμης ότι πολύ πιθανόν, οι πρώτες εμφανίσεις των αποκαλούμενων ιπτάμενων δίσκων που αναφέρθηκαν να ήταν παραπλανητικές, επινοήματα ατόμων που επιδίωκαν δημοσιότητα γύρω από τ'όνομά τους, ή να είχαν πολιτικές αιτίες. Είπε ακόμα ότι αν τα πράγματα έχουν έτσι, πιθανόν επόμενες αναφορές να είναι αποτέλεσμα μαζικής ύστερίας. Και κατέληξε λέγοντας ότι είχε διατυπωθεί και η άποψη πώς οι πρώτες περιπτώσεις που αναφέρθηκαν, μπορεί να επινοήθηκαν από άτομα κομμουνιστικής ιδεολογίας με σκοπό την πρόκληση ύστερίας και φόβου για κάποιο μυστικό όπλο των Ρώσων.

«Ο στρατηγός Σούλγκεν τόνισε στον Ε.Π. ότι θα επιθυμούσε να μάθει όλες τις απόψεις πάνω στο θέμα. Γι'αυτό το λόγο, είπε, πώς αναφορές των επιστημόνων και πορίσματα των διαφόρων υπηρεσιών της Αεροπορίας θα παραδίδονται στο γραφείο του. Είπε ακόμα πώς για να συμπληρωθεί η εικόνα χρειαζόταν τη βοήθεια του Όμοσπονδιακού Γραφείου Έρευνών για τον έντοπισμό και την εξέταση των ατόμων που πρωτοείδαν τους αποκαλούμενους ιπτάμενους δίσκους, ώστε να επιβεβαιωθεί η αλήθεια του ισχυρισμού τους αν πράγματι είδαν αυτούς τους δίσκους, ή αν τελικά το κάνουν για δημοσιότητα ή για πολιτικούς λόγους. Ο στρατηγός διαβεβαίωσε τον Ε.Π. ότι δεν υπάρχει πρόθεση έρευνων προς το παρόν από το Υπουργείο Ναυτικών, που να έχουν σχέση με τους ιπτάμενους δίσκους. Τέλος είπε ότι αν το Γραφείο συνεργαζόταν μαζί του σ'αυτό το θέμα, ολόκληρη η υπηρεσία του θα πρόσφερε κάθε δυνατή βοήθεια στην προσπάθεια κάθε έρευνας του θέματος.

«Ο Ε.Π. διαβεβαίωσε τον στρατηγό Σούλγκεν ότι η πρότασή του θα γινόταν στο Γραφείο και θα του απαντούσαν όσο το δυνατό γρηγορότερα.

«Ο Ε.Π. συζητήσε αυτό το ίδιο θέμα και με τον συνταγματάρχη Α.Ρ. Φόρνεϋ της MID. Ο συνταγματάρχης Φόρνεϋ ήταν της γνώμης ότι, εφόσον αποδειχτηκε πώς οι ιπτάμενοι δίσκοι δεν ήταν αποτέλεσμα πειραμάτων του Στρατού και του Ναυτικού, το θέμα ήταν της αρμοδιό-

τητας του FBI. Καί κατέληξε λέγοντας ότι το Γραφείο θα έπρεπε ν'αποδεχτεί την πρόταση του στρατηγού Σούλγκεν».

Ο Ντ. Μ. Λάντ, υπεύθυνος του FBI, στον οποίον απευθυνόταν το παραπάνω υπόμνημα, έγραψε το ακόλουθο συμπλήρωμα στο υπόμνημα.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

«Θά πρέπει νά πώ πώς το γραφείο δέν πιστεύει ότι πρέπει ν'αναλάβει αυτές τις έρευνες. Έχει αποδειχτεί ότι ένα μεγάλο ποσοστό των περιπτώσεων αυτών, των επονομαζόμενων δίσκων, ήταν φάρσες. Δέν πιστεύεται ότι το Γραφείο θά προσφέρει το παραμικρό σ'αυτές τις έρευνες».

Αντίθετα μ'αυτόν όμως, ο κ. Τόλσον, στις 15 Ιουλίου έγραψε: «Νομίζω ότι πρέπει νά συμμετάσχουμε»· λίγο μετά, ο Χούβερ πρόσθεσε τ'ακόλουθα σχόλια:

«Θά το δεχτώ τελικά, αλλά προτού το κάνω πρέπει νά επιμείνουμε στο αίτημα γιά πλήρη γνώση των στοιχείων γιά τους δίσκους πού παρουσιάστηκαν. Γιά παράδειγμα την υπόθεση LA, πού ο στρατός την έχει αρπάξει και δέν μάς αφήνει νά κάνουμε την παραμικρή εξέταση της».

Μετά από μία βδομάδα περίπου, υποβλήθηκε ένα άλλο υπόμνημα πού ανεφερε ότι ο στρατηγός Σούλγκεν έλαβε γνώση της απόφασης του FBI (ή καλύτερα του Χούβερ). Η πρώτη παράγραφος αυτού του υπομνήματος επαναλαμβάνει την προηγούμενη πληροφορία. Στη συνέχεια αναφέρονται τά εξής:

«Αυτό έχει σκοπό νά σάς αναφέρει ότι ο Ε.Π. Ξανασυνάντησε τον στρατηγό Σούλγκεν και τον πληροφορήσε γιά την άποψη του Διευθυντή (έννοει το παραπάνω σχόλιο του Χούβερ). Ο στρατηγός Σούλγκεν είπε στον Ε.Π. ότι πρέπει ο κ. Χούβερ νά είναι σίγουρος γιά την πλήρη συνεργασία σ'αυτό το θέμα, και πώς θά έδινε οδηγίες ο ίδιος στη διεύθυνση του αρχαιοφυλάκειου γιά παροχή πληροφοριών στο FBI και πώς ό λ ο ι ο ι δ ί σ κ ο ι π ο ύ π ε ρ ι σ υ λ λ έ χ τ η κ α ν είναι στη διάθεση των πρακτόρων του FBI γιά νά τους μελετήσουν. Ο στρατηγός τόνισε στον Ε.Π. ότι κατά διαστήματα τά αποτελέσματα των μελετών των επιστημόνων θά ανακοινώνονται στο Γραφείο, γιά τή διευκόλυνση του έπιτελείου του FBI. Στη συνέχεια, ο στρατηγός εί-

πε στον Ε.Π. ότι υπάρχει μείωση του αριθμού των αναφερομένων εμφανίσεων δίσκων, πράγμα πού μπορεί νά οφείλεται στο γεγονός ότι το θέμα έχει χάσει πολύ σέ ενδιαφέρον και δημοσιότητα. Τέλος τόνισε ότι, όπως κι αν έχει το πράγμα, πιστεύει ότι είναι αναγκαίο νά έρευνήσουν μέχρι τέλους το θέμα, ώστε νά καταλήξουν όσο το δυνατό γρηγορότερα αν πράγματι υπάρχουν ιπτάμενοι δίσκοι και νά προσδιορίσουν την προέλευση τους».

Στην επόμενη παράγραφο προσδιορίζεται ο τρόπος επικοινωνίας ανάμεσα στο γραφείο του στρατηγού Σούλγκεν και του FBI («καθιέρωση τακτικής επικοινωνίας») όπου και λέγονται τά εξής:

«Ο στρατηγός Σούλγκεν είπε στον Ε.Π. ότι πίστευε πώς ήταν πολύ

ρίες εξέτάζοντας τά άτομα αυτά, θά σάς τις ανακοινώσουμε (αναφέρονται στον κ. Λάντ)».

Υστερα από μία βδομάδα περίπου, δημοσιεύτηκε στο BUREAU BULLETIN No. 42 του 1947 ή επίσημη διαταγή και ή δικαιολογία της διαταγής. Μιάς και ή δικαιολόγηση είναι σπουδαία, σάς την παραθέτω, ολόκληρη, μαζί με την επίσημη διαταγή:

«ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ — Το Γραφείο, μετά από πρόταση της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Αεροπορίας Στρατού, συμφώνησε γιά συνεργασία στον τομέα της διερεύνησης των ιπτάμενων δίσκων. Η Αεροπορία ανέφερε έμπιστευτικά ότι είναι δυνατό νά εξαπολυθούν τρεις ή περισσότεροι δίσκοι άσχετως αριθμού πού θά συνδέονται

Φωτογραφία από τó έπεισόδιο στο Σόκορο. Πίσω από τόν αστυνομικό και τους άξιωματικούς της Αεροπορίας ντυμένους με μαύρο κουστούμι διακρίνεται ένας πράκτορας του FBI.

πιθανό ολόκληρο το θέμα νά ξεκίνησε από άναρχικά άτομα, με σκοπό τή δημιουργία μαζικής ύστερίας. Τόνισε ότι το γραφείο πρέπει νά προσέχει πολύ αυτό το θέμα στις ανακρίσεις πού κάνει στις περιπτώσεις αναφερθέντων εμφανίσεων. Ο στρατηγός είπε στον Ε.Π. ότι θά διέθετε στο Γραφείο κάθε πληροφορία πού ήξεραν στην Αεροπορία γιά τις πρώτες εμφανίσεις πού αναφέρθηκαν, ώστε το γραφείο νά μπορέσει νά διενεργήσει έρευνες, εξέτάζοντας αυτά τά άτομα, και νά μάθει τά κίνητρα πού τους οδήγησαν νά πουν ότι είδαν ιπτάμενους δίσκους. Όταν ο στρατηγός Σούλγκεν συλλέξει αυτές τις πληροφο-

μ'ένα σύρμα από ένα αεροπλάνο σέ πολύ μεγάλο ύψος, και ότι οι δίσκοι αυτοί θά ανέπτυσσαν τρομερή ταχύτητα κατά την κάθοδό τους πρós τή γή. Η Υπηρεσία Πληροφοριών της Αεροπορίας Στρατού έλεγε ότι οι αναφερθείσες εμφανίσεις μπορεί νά επινοήθηκαν από άναρχικά άτομα με σκοπό τή δημιουργία μαζικής ύστερίας».

(Στή συνέχεια αναφέρεται ή ειδική έντολη.)

«Πρέπει νά έρευνάται κάθε περίπτωση πού θά υποπίπτει στην αντίληψή σας, σέ σχέση με την εμφάνιση ιπτάμενων δίσκων, με σκοπό

συν. στή σελ 48

Αυτά τα δύο αυτόφωτα άνθρωποιδῆ, με τις άσημόχρωμες στολές, αναφέρθηκαν από τον αυτόπτη μάρτυρα Ρέξ Σνόου στις 4 του Νοέμβρη 1973. Βρίσκονταν στο πίσω μέρος της αύλης του και φαίνονταν νά κάνουν δειγματοληψία εδάφους, μεταφέροντας ένα «φακό» σχήματος σωλήνα και κάνοντας κινήσεις σαν σε Slow Motion ταινία.

ΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΓΡΣΤΑΟΥΝ

Ρεϋμόντ Φούλερ

Αφηγήσεις μαρτύρων για όντα με άσημόχρωμες στολές που έπισκέφτηκαν το Νιού Χαμσάιρ το 1973.

Κατά το Φθινόπωρο του 1973, το μεγαλύτερο κύμα UFO από το 1967, έκανε ξανά αυτά τα άγνωστα ιπτάμενα αντικείμενα να φανούν σαν μία εθνική διχογνωμία. Η πιο πρόσφατη σφυγγομέτρηση της κοινής γνώμης δείχνει ένα 51% του πληθυσμού των ΗΠΑ να πιστεύει στην πραγματική ύποσταση των UFO, ενώ πάνω από 15 εκατομμύρια έτομα είναι πεισμένα πως έχουν δει UFO.

Από το πλήθος των αναφορών που γίνονται κατά τη διάρκεια κάποιου κύματος εμφάνισης τους, πολύ λίγες σχετικά φτάνουν στην προσοχή του κόσμου. Ο όγκος των αναφορών που έχουν ερευνηθεί βρίσκεται στους φακέλους των επίτοπιων ερευνητών UFO και των ερευνητικών οργανώσεων. Εκεί υποβάλλονται σε συγκριτική ανάλυση, χωρίς να επηρεάζονται από τη γνώμη του μέσου όρου των πολιτών.

Το 1973 χαρακτηρίστηκε, ειδικότερα, από πολλές διασπαρμένες αναφορές για όντα με ασχημάτωμα στολές, που είτε έμμεσα είτε άμεσα σχετιζόνταν με αναφερθέντα UFO. Εκείνο που χαρακτήρισα σαν «πλάσματα του Γκόφφσταουν» πεφτει μέσα στην παράξενη αυτή κατηγορία. Κάθε άλλο από απλές περιλήψεις, οι αναφορές που ακολουθούν δεν έχουν ποτέ παρουσιαστεί κατά έναν λεπτομερειακό κι ολοκληρωμένο τρόπο. Τα περισσότερα είναι αλλόκοτα κι επιπλέον μία πλήρης έρευνα που ακολουθήσε, δείχνει πως είναι αληθινά.

Η ημερομηνία ήταν 1 Νοέμβρη 1973. Η κα Φλόρενς Ντόου καθόταν αναπαυτικά στο σπίτι της στο Παρκερ Στέπσον του Γκόφφσταουν, στο Νιού Χαμσάιρ. Στις 8.30 μ.μ. ακούστηκε ένα δυνατό χτύπημα στη μπροστινή βεράντα. Παραξενεμένη άναψε το εξωτερικό φως για να κοιτάξει. Ίσως κάποιος σκύλος ή κανένα ξερόκλαδο είχε προκαλέσει το θόρυβο αυτό. Κοίταξε μέσα απ'το παράθυρο της βεράντας και τότε είδε με τρόμο μία παράξενη ακίνητη φιγούρα, που στεκόταν ακριβώς μπροστά της. Ήταν ντυμένη σαν απ'τόν παλιό καιρό: μ'ένα παλαιοειδές μαύρο παλτό κι ένα πλατύγυρο καπέλο, κατεβασμένο χαμηλά πάνω στο πρόσωπο. Και το πρόσωπο — ένα αίσθημα τρόμου τη διαπέρασε — δεν ήταν «πρόσωπο»! Ήταν κάτι σαν πρόσωπο, δίχως όμως χαρακτηριστικά! Είχε ένα κάλυμα επάνω του, που έμοιαζε με μάσκα, κάτι δηλαδή σαν πρόσωπο μούμιας. Δεν

Ο Ράιμοντ Φόουλερ, υπήρξε σύμβουλος της NICAP καθώς και πρόεδρος της υποεπιτροπής της Μασαχουσέτης. Είναι επιστημονικός συνεργάτης του Κέντρου Μελετών των UFO του Χάυνεκ, και έχει εμφανιστεί επανειλημμένα τόσο στο ραδιόφωνο όσο και στη TV σε συζητήσεις πάνω στο θέμα των UFO, από το 1964.

διακρινόταν ούτε στόμα ούτε μύτη και, αν το πλάσμα είχε μάτια, αυτά κρύβονταν κάτω απ'το κατεβασμένο καπέλο.

Η κ. Ντόου κοιτάξε με φόβο και δυσπιστία. Δεν κούνησε ούτε ένα της δάχτυλο. Σιγά τ'όν ύψωσε ένα ναντοφορεμένο χέρι και της έγνεψε να βγει έξω. Εκείνη τού φώναξε δυνατά να κάνει το γύρο και να έρθει στη μπροστινή πόρτα για να δει ποιός ήταν. Τρέχοντας στην πόρτα της έβαλε άμέσως την αλυσίδα και κοιτάξε έξω. Η μυστηριώδης φιγούρα είχε εξαφανιστεί. Τρέμοντας, τηλεφώνησε στην αστυνομία. Οι ταινίες του αστυνομικού τμήματος δείχνουν ότι το τηλεφώνημα της καταγράφηκε στις 8.33 μ.μ. Οι αξιωματικοί έρευνας έφτασαν στο σπίτι στις 8.37 μ.μ. αλλά δεν βρήκαν ίχνος απ'τόν νυχτερινό παραβάτη.

Όπως έχουν τα πράγματα, μερικοί ίσως πούν ότι η παράξενη ντυμένη φιγούρα ήταν απλώς και μόνο κάποιο παιδί μασκαρεμένο, που σκεπάζει το βλέμμα του προηγουμένου βραδίου, δηλαδή της γιορτής των Αγ. Πάντων. Πιθανόν. Όμως, το αδημοσίεστο αυτό γεγονός ήταν μόλις η αρχή μίας ολόκληρης σειράς ανεξήγητων γεγονότων, που έξωθούν τη φαντασία ως τα τελευταία της όρια.

ΕΞΕΙ ώρες περίπου αργότερα, στις 02.45 μετά τα μεσάνυχτα, η κ. Λύντια Μορέλ, 20 ετών, κάτοικος του Γκόφφσταουν, έφυγε απ'τη δουλειά της στο Μάντσεστερ του Νιού Χαμσάιρ, χωρίς φυσικά να ξέρει ποιά τρομακτική εμπειρία την περίμενε, σταμάτησε για καφέ και μετά για βενζίνη, προτού να κατευθυνθεί προς το Γκόφφσταουν.

Καθώς πλησίαζε το ερημικό κοιμισμένο χωριουδάκι, κατά μήκος ε-

νός δρόμου που γεπόνεψε με μεγάλες ηλεκτρογραμμές, σήκωσε το βλέμμα της προς τόν αστροφώτιστο ούρανό. Ο φωτεινός πλανήτης Άρης έλαμπε ευδιάκριτα στα δυτικά. Όχι πολύ μακριά απ'τόν Άρη, υπήρχε άλλη μία φωτεινή πορτοκαλοχρυσασιά πηγή φωτός, η όποια σκόρπιζε γαλάζιες, κόκκινες και πράσινες ανταύγειες. Κοίταξε το φως αυτό με περιέργεια καθώς πλησίαζε προς την πόλη. Φαινόταν να κινείται παράλληλα με τ'αυτοκίνητό της. Όταν προσπέρασαν μερικά αυτοκίνητα τρεμόσβησε, ώσπου χάθηκε έντελώς. Με τη σκέψη πως αυτό ήταν κάτι το πολύ περίεργο, μπήκε στην πόλη και το έχασε πίσω από τα κτίρια και τα δέντρα. Αφού πέρασε απ'τόν εμπορικό τομέα, άστριψε προς μία διασταύρωση, στο δρόμο Νόρθ Μάστ, ο οποίος οδηγούσε έξω από την πόλη, στην έξοχη.

Όπως πήρε τη στροφή, εμεινε κατάπληκτη και φοβισμένη, καθώς είδε το φωτεινό και λαμπερό αντικείμενο κατευθείαν μπροστά της. Ήταν πολύ μεγαλύτερο τώρα και φαινόταν να πλησιάζει το αυτοκίνητο από πάνω και μπροστά του. Η Λύντια τινάχτηκε πάνω, στη θέα τού επερχόμενου αντικειμένου, και για πρώτη φορά σκέφτηκε: «Εί-ναι ένα UFO!»

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή, έγιναν και μερικά έντυκωσιακά πράγματα. Η Λύντια «άκουσε», αλλά και «αίσθάνθηκε» έναν υψηλής συχνότητας ήχο σαν βόμβο γύρω της, που προξένησε μια αίσθηση τσουχτερού πόνου μέσα κι έξω, σ'όλο της το σώμα. Άς αφήσουμε όμως την ίδια να μάς τα πει με τα δικά της λόγια:

«Πήρα τη στροφή. Εμεινα έκθαμβη μ'αυτό... Με κατέλαθε σ'όλο

μου τό σώμα. Στ' αλήθεια. Ήμουν ατ' αλήθεια τρομαγμένη, γιατί ήμουν ολομόναχη κι ήταν άργά. Έμοιαζε σαν.....Ξέρετε, όταν δεν σας υπακούν τά πόδια σας; Εκείνο τό μούδιασμα! Μά κάτι τέτοιο έμοιαζε... Ήταν σαν ήχος ύψηλής συχνότητας πού μπορούσα νά άσθάνθω. Έκανε σαν μπί-ι-ι-iii, αλά πολύ δυνατά, δυνατά! Καί όλο μου τό σώμα ήταν μούδιασμένο σαν από μαγνητή. Μά τραβούσε! Τό λαιμό μου καί όλόκληρη!»

Καθώς τό λαμπερό άντικείμενο πλησίασε, είδε τό πάνω μέρος τού σώματος μιάς όρθιας φιγούρας, σ' ένα διαφανές τμήμα ενός πορτοκαλόχρωμου καί κυψελωτού σκάφους. Άν καί τό σώμα του ήταν στη σκιά καί φαινόταν θαμπά, τό πρόσωπό του διακρινόταν καθαρά. Ήταν γεμάτο ρυτίδες καί είχε ένα γκριζό χρώμα. Τά μεγάλα στρογγυλά μάτια του έμοιαζαν νά τής λένε: «Μή φοβάσαι». Ή Λύντια σκέπασε γρήγορα μέ τό ένα της χέρι τά μάτια της κι άρπαξε τό τιμόνι μέ τό άλλο.

«Όταν τό είδα, σκέπασα τά μάτια μου καί γάντζωσα τό τιμόνι, γιατί ήμουν πετρωμένη. Δέ μ' ένοιαζε τίποτε άλλο».

Τό επόμενο πράγμα πού ή Μορέλ διαπίστωσε ήταν ότι είχε χάσει πιά τόν έλεγχο τού αυτοκινήτου. Είχε ξεφύγει στην άντίθετη λωρίδα τού δρόμου καί πήγαινε κατευθείαν πρós ένα σπίτι.

Τά κατάφερε τελικά νά τό σταματήσει στον κήπο τού Νορμάν Μπωντουέν. Πηδώντας έξω προσπάθησε νά φτάσει στό σπίτι καί νά βρεί εκεί βοήθεια καί καταφύγιο. Ό βομβώδης ήχος έξακολουθούσε νά δονεί τ' αϋτιά της κι ένοιωθε σαν νά τήν τραβούσαν πρós τά πίσω παρά τή θέληση της. Σάν νά μήν έφταναν όλα αυτά, ένα σκυλί γερμανικής ράτσας πετάχτηκε μπροστά της. Πολεμώντας νά τό αποφύγει έφτασε στην πίσω πόρτα τού σπιτιού, κι άρχισε νά τήν χτυπά καί νά φωνάζει βοήθεια. Τό UFO αιώρουνταν σέ χαμηλό ύψος από μιά κοντινή βουνοπλαγιά.

Οί Μπωντουέν, ευπνημένοι άπ' τίς φωνές τής Λύντιας, έτρεξαν στην πόρτα, τήν τράβηξαν μέσα καί κλειδωσαν. Νόμισαν ότι τής είχε έπιτεθεί κάποιος άντρας. Χρειάστηκε νά περάσουν άρκετά λεπτά, γιά νά μπορέσει νά συνέλθει καί νά τούς πεί τί συνέβει. Κάλεσαν τήν άστυνομία, πού μάλιστα έφτασε σύντομα. Τώρα πιά φαινόταν στον ούρανό μονάχα ένα μακρινό φώς.

Ή έρευνα κατέληξε στό συμπέρασμα ότι ήταν ό πλανήτης Άρης. Τό UFO καί τό πλήρωμά του δέν φαινόταν πούθενά.

Ό κύριος Μορέλ έφτασε γιά νά πάρει τή Λύντια καί νά τή μεταφέρει στό σπίτι, γιατί έξακολουθούσε νά βρίσκεται σέ κατάσταση πανικού. Μιά λεπτομερειακή έρευνα πού άκολούθησε, άποκάλυψε ότι ή ιστορία τής ήταν συνεπής καί άπλή. Δεν υπήρχε κανένα ίχνος άπάτης. Επίσης, ως πρós τόν χαρακτήρα της, ήταν, τόσο από ήθική όσο κι από ψυχολογική άποψη, άψογη καί μάλιστα ξανάχρησε τήν τρομακτική της έμπειρία κατά τή διάρκεια τής ύπνωσης στην όποία ύποβλήθηκε.

Οί υπόλοιπες ώρες τής 2 Νοεμβρη πέρασαν στό Γκόφστάουν δίχως κανένα άλλο περιστατικό, αλά τήν επόμενη ήμέρα συνέβει μιά νέα εμφάνιση UFO σ' εκείνη τήν περιοχή.

Ήταν 3 Νοέμβρη καί ώρα 7.30. Ή οικονένεια Νορμάν Ρενώ, τής Τσίπ Στρήτ τού Γκόφστάουν, είχε έπισκεφθεί τούς γείτονές τους Ρέξ καί Τερέζα Σνόου γιά νά κάνουν παρατηρήσεις μέ τό τηλεσκόπιο τού γιου τους. Τήν ώρα πού ό Ρέξ κοιτάζε τόν πλανήτη Άρη, θεάθηκε ένα άλλο φωτεινό άντικείμενο νά σίωρείται στον ποταμό Πίσκατακόνκ, πάνω άπ' τούς πύργους τού ραδιοσταθμού WKBP. Ό Ρέξ έστρεψε γρήγορα τό τηλεσκόπιο πρós τό άντικείμενο καί είδε μέ έκπληξη ότι δέν ήταν άεροπλάνο ή ελικόπτερο, αλά ένα άσημόχρωμο σκάφος σχήματος δισκου, πού είχε τέσσερα παράθυρα στην περιφέρειά του, άπ' τά όποια έβγαине μιά κοκκινωπή λάμψη. Τά παιδιά ήθελαν νά τό δούν μέ τό τηλεσκόπιο, αλά μέχρι νά γίνει αυτό τό άντικείμενο άπομακρύνθηκε μέ μεγάλη ταχύτητα κι έξαφανίστηκε. Αυτή ήταν ή πρώτη φορά πού οι Ρενώ, αλά καί οι Σνόου, είχαν δει ένα UFO. Μονάχα όμως ό Ρέξ είχε μπορέσει νά τό διακρίνει καθαρά μέ τό τηλεσκόπιο. Άργότερα, εκείνη τή νύχτα, οι Σνόου επρόκειτο νά δοκιμάσουν μιά τρομακτική έμπειρία, πού ίσως νά έχει άμεση σχέση μ' αυτό τό άντικείμενο πού είχαν παρατηρήσει νωρίτερα.

Ή συνάντηση αυτή ίσως νά μήν έρχόταν ποτέ στό φώς, άν ό έρευνητής Τζών Όσβαλντ, πού άσχολείτο μέ τήν ύπόθεση Μορέλ, δέν πρόσεχε μιά περίεργη σημείωση, καθώς έριχνε μιά ματιά στην άναφορά τής άστυνομίας τού Γκόφ-

φστάουν. Ή σημείωση έλεγε: «Τό άτομο τηλεφώνησε στό άρχηγείο καί άνέφερε ότι μικρά άσημόχρωμα όντα έτρεχαν στην αύλή του (είχαν ύψος 4,50-5 πόδια, χωρίς στόμα, μέ μυτερή μύτη, μαύρα μάτια σαν κηλίδες καί άσημένιες φορεσιές).

Ό άστυνομικός Γουάικ δήλωσε ότι ό κ. Σνόου είχε δει πράγματι αυτά, καί ότι δέν ήταν άποκυήματα τής φαντασίας του».

Ή άστυνομία δέν ήταν πρόθυμη νά συζητήσει τήν περίπτωση, γιατί πίστευε ότι αυτός πού έκανε τήν άναφορά προτιμούσε τήν άνωθυμία. Ό Τζών, πάντως, επικοινωνήσε καί συζήτησε μέ τούς Σνόου εκείνο τό βράδυ, καθώς επίσης καί τήν επόμενη βδομάδα. Ή ιστορία τους μ' έκανε νά νοιώσω άνατριχίλες σ' όλο μου τό σώμα.

«ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΧΡΩΜΟ UFO

ΘΕΑΘΗΚΕ ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΗ...»

Έτσι ήταν ό τίτλος τής έφημερίδας Union Leader τού Μάντσεστερ στις 5 τού Νοέμβρη. Τό σχετικό άρθρο έλεγε, μεταξύ άλλων: «...Πέριπου 17 άστυνομικοί από τό Φάρμινγκτον, στά θόρεια τού Έξετερ, είδαν ένα UFO γύρω στις 4 τό άπόγευμα χθές.....Αυτό τό ένα δέν πέταξε στον ούρανό. Ένας κρότος σαν βροντή προηγήθηκε τής εμφάνισης των UFO...»

Τίς ίδιες εκείνες πρωινές ώρες τής 5ης Νοέμβρη, οι Σνόου άκουσαν παράξενους ήχους στό σπίτι τους. Ύστερα ή Μικο, τό σκυλί τους, άρχισε νά κλαψουρίζει καί νά γρυλίζει σαν τρελό. Ή Τερέζα έπεισε τόν Ρέξ νά σηκωθεί άπ' τό κρεβάτι καί νά βγάλει τό σκυλί έξω γιά λίγα λεπτά. Τότε ό Ρέξ δέν είχε ακόμα τήν παραμικρή ιδέα γιά τό τί τόν περιέμενε έξω.

Καθώς βάδιζε νυσταγμένος πρós τήν πόρτα τής κρεβατοκάμαρας, πού ήταν σχεδόν κλειστή, είδε μέ έκπληξη ένα φώς νά φεγγίζει κάτω άπ' τήν πόρτα καί νά'ρχεται έξω άπ' τό διάδρομο. Άνοιγοντάς τη βρήκε τό διάδρομο, πού όδηγούσε στην κουζίνα, φωτισμένο μ' ένα απαλό συγκεχυμένο φωτισμό. Έμοιαζε σά νά ήταν μισαναμένα τά φώτα. Βαδίζοντας πρós τήν κουζίνα είδε νά βγαίνει φώς κάτω άπ' τά παραθυρόφυλλα πού ήταν κλειστά, καί τριγύρω από τίς κουρτίνες. Ή Μικο είχε κουρνιάσει στό πάτωμα κοντά στην πόρτα καί κλαψούριζε σιγανά.

Ό Ρέξ μού είπε πώς ή πρώτη του σκέψη ήταν ότι κάποια φωτιά θά είχε ανάψει εκεί έξω. Περιπάτησε λοιπόν γρήγορα ως τό παράθυρο

της πίσω πόρτας, τράβηξε τις κουρτίνες και κοίταξε έξω. Αυτό που είδε τον έντυπωσίασε τόσο που άποτραβήχτηκε απ'την πόρτα κι έπαψε για μία στιγμή να κοιτάζει. Δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που μόλις είχε δει! Ξανακοίταξε έξω προσεκτικά και διέκρινε ότι το απαλό φως έβγαине από δυο αυτόφωτιζόμενα όντα, που φορούσαν άσημόχρωμες στολές. Είχαν πολύ μεγάλα μυτερά αυτιά, μαύρες ωοειδείς τρύπες για μάτια και μία προεξοχή σαν μύτη, η οποία ήταν σκεπασμένη με το ίδιο άσημόχρωμο υλικό, που έμοιαζε με τις κουκούλες της Κού Κλουξ Κλάν. Δεν μπορούσε να θυμηθεί πόσα δάχτυλα είχαν, αλλά θυμόταν ότι και τα χέρια τους ήταν καλυμένα με το άσημένιο έ; κείνο υλικό, λές και φορούσαν γάντια. Τα πάντα, εκτός από τις μπότες των όντων, έμοιαζαν να συνθέτουν μία ολόσωμη φόρμα. Οι μπότες ήταν άσημόχρωμες, δεν είχαν τακούνι, και τα δάχτυλά τους ήταν στραμένα προς τα πάνω.

Ο Ρέξ, μη μπορώντας ούτε να σκεφτεί, φώναξε τη γυναίκα του να'ρθει να δει αυτό που έβλεπε. Παρόλο που τα δυο μικρόσωμα άνθρωποιδ ή δεν απέιχαν παρά 60 περίπου πόδια και διακρίνονταν καθαρά, ο Ρέξ ήθελε να βεβαιωθεί ότι δεν τα φανταζόταν! Η Τερέζα ήταν πολύ κουρασμένη και νόμιζε πως ο άντρας της άστειόταν, γι' αυτό και δεν έδειξε καμιά διάθεση, στην αρχή, για να σηκωθεί. Αργότερα μου είπε ότι δεν άργησε να καταλάβει ότι δεν άστειούνταν καθόλου, γιατί τον είδε να όρμά μέσα στη κρεβατοκάμαρα, ν'ανάβει τό φως και ν'άρχιζει να γεμίζει τό τριανταοχτάρι του. Τό σκυλί, καταλαβαίνοντας τό φόβο και την έξαψη του, πηδούσε έδώ κι εκεί σαν τρελό και γαύγιζε συνέχεια. Ο Ρέξ άνοιξε τη πίσω πόρτα και είπε στη Μικο να όρμήσει στους είσβολείς, που έμοιαζαν με φαντάσματα. Τό σκυλί, που ήταν εκπαιδευμένο να όρμά μόλις τό πρόσταζε, έτρεξε ήρός τά άλλόκοτα όντα. Όταν έφτασε σέ απόσταση 30 ποδιών, τά πλάσματα σταμάτησαν να θαδίζουν και τό κοιτάζαν καθώς πλησίαζε. Τότε άκριβώς ή Μικο σταμάτησε για λίγο, προχώρησε, μετά σταμάτησε για λίγα δευτερόλεπτα και τελικά γυρισε άργά, υποχωρώντας προς την πόρτα. Σύρθηκε στην κουζίνα, κάθησε κάτω στό πάτωμα κι άρχισε να κλαψουρίζει: οι τριχες στην πλάτη της ήταν όρθιες. Ο Ρέξ Σνόου έκλεισε με όρμη την

πόρτα. Μου είπε ότι εκείνη τη στιγμή τον είχε καταλάβει ξαφνικά πανικός, κι ότι τά χέρια του άρχισαν να τρέμουν τόσο πολύ που δεν μπορούσε καλά-καλά ούτε τό όπλο του να κρατήσει σταθερά. Οι φωνές του προς τη γυναίκα του ήταν μάταιες, γιατί εκείνη ήταν τόσο τρομοκρατημένη που δεν έφευγε απ'την κρεβατοκάμαρα. Ο Ρέξ υποσχέθηκε στον έαυτό του να πυροβολήσει αν πλησίαζαν περισσότερο. Στο μεταξύ, τά πλάσματα είχαν γυρίσει πίσω στη δουλειά τους, που ήταν να μαζεύουν διάφορα πράγματα απ'τό έδαφος, στην άκρη της αύλης, και να τά βάζουν σ'ένα μεγάλο άσημένιο σάκκο. Ένα πλάσμα έφεγγε τό έδαφος με κάτι που έμοιαζε με πολύ μεγάλο φανάρι και κατά διαστήματα σταματούσε. Τότε τό άλλο πλάσμα σταματούσε άργά-άργά, σήκωνε κάτι από τό χώμα και τό έβαζε μέσα στό σάκκο. Οι κινήσεις τους ήταν άργές κι έμοιαζαν σαν άργογυρισμένη σκηνή ταινίας (Slow Motion). Υστερα, μάλλον άπότομα, γύρισαν και βάδισαν προς τό δάσος.

Όταν ο Ρέξ είπε στην Τερέζα ότι τά όντα έφευγαν, αυτή πήγε στην κουζίνα και πρόφτασε να δει τη λάμψη των σωμάτων τους καθώς άπομακρύνονταν, μέχρι που έσθησε έντελώς, αφήνοντας μονάχα τό σκοτάδι.

Στό μεταξύ ο Ρέξ τηλεφώνησε στην άστυνομία. Οι άξιωματικοί Ρόμπερτ Γουάικ και Ντάνιελ Τζούμπινθιλλ, έφτασαν μέσα σέ πέντε λεπτά απ'τό τηλεφώνημα.

Υπήρχε ακόμα μία άμυδρή λάμψη από τά έξωγήινα όντα, καθώς τό περιπολικό ανέβαινε τό λόφο για τό σπίτι των Σνόου. Ο Ρέξ τους συνάντησε και μπήκαν μαζί στό δάσος κρατώντας φανάρια, χωρίς όμως τελικά να μπορέσουν να βρούν τίποτε άπολύτως. Δεν ύπήρχαν ούτε άποτυπώματα ποδιών. Αυτό βέβαια δεν ήταν κάτι τό παράξενο γιατί ή περιοχή ήταν βραχώδης και σκεπασμένη από ένα στρώμα πευκοθέλονα. Οι άστυνομικοί γύρισαν στό περιπολικό κι έκαναν μία βόλτα στό δρόμο που πηγαίνει τριγύρω απ'τό λόφο, χωρίς όμως ν'άνακαλύψουν τίποτε. Τό μονοπάτι που είχαν άκολουθήσει τά άλλόκοτα όντα όδηγούσε σ'ένα άνοιγμα, απ'όπου περνούν σιδηροδρομικές γραμμές.

Όπως και στην περίπτωση της Λύντια Μορέλ, έξαιτίας της αινιγματικής φύσης της άναφοράς, έκανα έναν έλεγχο του χαρακτήρα

τόσο του Ρέξ όσο και της Τερέζας Σνόου, σαν μία προκαταρκτική έργασία. Ένας τέτοιος έλεγχος περιλαμβάνει τις σχετικές πληροφορίες — σέ έμπιστευτικό επίπεδο — εκ μέρους τωρινών, αλλά και πρώην έργοδοτών, γιατρών, φίλων και γειτόνων. Τό πορταίτο των μαρτύρων, που δημιουργήθηκε απ'αυτή την έρευνα, φανέρωνε πως κι οι δυο τους ήταν συναισθηματικά σταθεροί χαρακτήρες, τίμιοι, έργατικοί και ήθικοί. Οι άστυνομικοί με βεβαίωσαν ότι, κατά τη γνώμη τους, ο Ρέξ Σνόου ήταν έντελώς τρομοκρατημένος όταν έφτασαν εκεί ύστερα από τό τηλεφώνημά του. Ήταν πεισμένοι πως πράγματι είχε δει κάτι που τον είχε κατατρομάξει.

Από μία άποψη, είναι σχετικά εύκολο να εκτιμηθεί μία άναφορά τέτοιου είδους. Δεν χρειάζεται να έξετάσει κανείς τις περιπτώσεις ένός παραγνωρισμένου άεροπλάνου ή μετεωρολογικού μπαλονιού κλπ, ή παρερμηνευμένων άστρων, πλανητών και άλλων ούράνιων φαινομένων. Καταλήγει άπλώς και μόνο σέ μία από τις έξης τέσσερις περιπτώσεις-έξηγήσεις: α) μία καλοσχεδιασμένη φάρσα σέ θάρος των μαρτύρων, β) μία καλοσχεδιασμένη άπάτη εκ μέρους των μαρτύρων, γ) παραισθήσεις, δ) μία σειρά από άυθεντικά, άνεξηγήτα γεγονότα.

Κάθε μία απ'αυτές τις πιθανότητες έξετάστηκε με σχολαστικότητα. Οι τρεις υποθέσεις άποκλείστηκαν, πράγμα που σημαίνει ότι μένουμε με την πιθανότητα να είχαν ζήσει οι μάρτυρες ένα πραγματικό έξωγήινο συμβάν. Άν τέτοια περιστατικά ήταν και μοναδικά στό χρονικά της UFOλογίας, τότε θά ήταν ίσως δύσκολο να γίνουν άποδεκτά σαν άυθεντικά. Όμως, άναφορές για παράξενους μαυροντυμένους ανθρώπους και για άνθρωποιδ ή άσημόχρωμες στολές, που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με έμφανίσεις UFO, είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Τά πλάσματα του Γκόφφστάουν, θά'πρεπε ν'άναλυθούν μέσα στό πλαίσια παράμοιων άναφορών. Η περιγραφή τους, που έκανε ο Ρέξ Σνόου, είναι καταπληκτικά όμοια με κείνη που έκαναν οι μάρτυρες ένός περιστατικού που άναφέρθηκε στην Άεροπορία των ΗΠΑ και που συνέβει στις 21 Αυγούστου 1955 στό Κέλλυ-Χόπκινσβιλλ του Κεντάκυ. Μία σύγκριση των σκίτσων των όντων,

συν. στή σελ. 47

ΤΟ ΚΥΜΑ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ UFO ΤΟΥ 1978-79

Από το καλοκαίρι ακόμα του 1978, οι έρευνητές περίμεναν ένα μεγάλο κύμα εμφανίσεων UFO (FLAP όπως λέγεται στην διεθνή ορολογία). Η άναμνη αυτή βασιζόταν κυρίως σε στατιστικές αναλύσεις των υπάρχοντων στοιχείων και αποδείχτηκε ότι δεν ήταν μάταια· αντίθετα, ικανοποιήθηκε, και μάλιστα με τα παραπάνω, το τελευταίο τρίμηνο της χρονιάς.

Παρουσιάζουμε το κύμα αυτό, μέσα από τα διαθέσιμα στοιχεία, που φυσικά δεν είναι πλήρη, ούτε και τα μοναδικά. Το περιοδικό UFO-ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ, στη γραμμή πάντα της επικαιρότητας θέλει με τη παρουσίαση αυτή να δώσει στους αναγνώστες του μία εικόνα της πληθώρας των τελευταίων περιστατικών εμφανίσεων άγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων στον πλανήτη μας. Όσο «δημοσιογραφική» κι αν είναι δεν παύει να είναι ένα συγκλονιστικό ντοκουμέντο.

— Τόν Όκτώβρη του 1978, ο εκπαιδευτής πιλότος Φρέντερικ Βάλεντις εξαφανίζεται μαζί με το σκάφος του, αφού προηγούμενα αναφέρει ότι βλέπει ένα μεγάλο UFO, κατά τη διάρκεια μιάς πτήσης μεταξύ Αυστραλίας και Τασμανίας.

— Τό Νοέμβρη τά UFO αρχίζουν τις συχνές εμφανίσεις στην Ιταλία. Παρατηρούνται εκεί και USO (Άγνωστα Υπόβρυχια Αντικείμενα), που έκτοξεύονται από το βυθό της Αδριατικής, κοντά στο Σάν Μπεντέττο Ντέλ Τρόντο, ενώ εκατοντάδες μάρτυρες τά παρατηρούν με άνειπωτο δέος.

— Από την 1η μέχρι την 20ή Νοέμβρη εμφανίζονται UFO σε περιοχές του Περσικού Κόλπου, ενώ την Παρασκευή 10 Νοέμβρη, ένα εξωγήινο σκάφος προσεδαφίζεται για λίγα λεπτά κοντά στις πετρελαιοπηγές Ούμ-Άλ Άις του Κουβέιτ.

— Τό βράδυ της Τρίτης 21 Νομβρη, εκατοντάδες άτομα βλέπουν, και μερικοί μάλιστα προλαβαίνουν

να φωτογραφήσουν, ένα UFO σχήματος πούρου πάνω από τη Λισαβόνα.

— Τήν Τετάρτη 22 Νοέμβρη ένα UFO στέκεται αιώρομένο για μισή περίπου ώρα πάνω από τις πετρελαιοδεξαμενές της Σάμπρια, του Κουβέιτ, όπως αναφέρει η έφημερίδα Άλ Άνμίσια. Οι υπάλληλοι κατάφεραν να κινηματογραφήσουν τό αντικείμενο και η κυβέρνηση δήλωσε ότι κατά τη διάρκεια της εμφάνισής του «μπλοκαρίστηκε» ή τηλεπικοινωνία του Κουβέιτ με τό έξωτερικό.

— Στίς αρχές του Δεκέμβρη, δύο φοιτητές στο Λατσιάνο της Ιταλίας φωτογραφίζουν ένα δισκοειδές UFO.

— Στο Κουβέιτ, στην περιοχή Ξανά της Σάμπρια, σημειώνεται μία νέα εμφάνιση.

— Στίς αρχές του ίδιου μήνα ένα UFO περνάει με άστραπιαία ταχύτητα πάνω από τό Φρεσκάτι της Σικελίας.

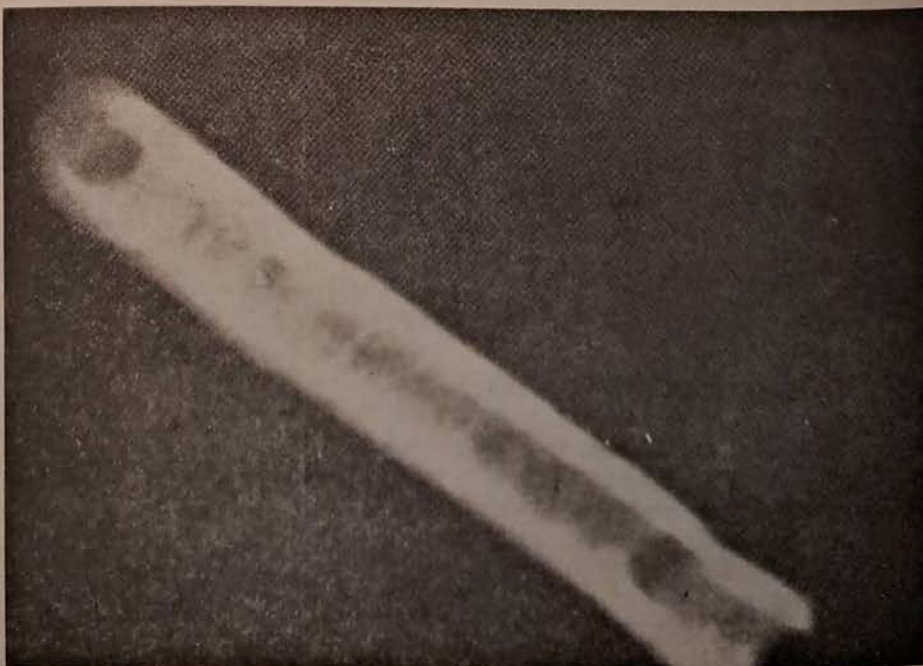
— Ένα κωνικό UFO πετά πάνω από τις περιοχές Άντρι, Τζιοβινάτο και Μπαρλέτα της Ιταλίας.

— Στην ίδια χώρα, μία περίπολος караμπινιέρων βλέπει ένα φωτεινό άγνωστο ιπτάμενο αντικείμενο στη περιοχή Λέτσε.

— Στή Ρώμη, εκατοντάδες πολίτες παρατηρούν ένα φωτεινό UFO. Τό αντικείμενο αυτό είδαν και πολλοί αστυνομικοί από την ταράσσα του κτιρίου της αστυνομίας.

— Τόν ίδιο καιρό, στην πόλη του Μεξικού, ο φωτογράφος της έφημερίδας Ελ Νάσιοναλ φωτογραφίζει ένα σφαιρικό, πολύχρωμο UFO, ενώ στην Κόρντομπα της Αργεντινής συγκλονίζονται οι πάντες από

Φωτογραφία που τράβηξε η Αστυνομία ενός άγνωστου αντικειμένου, τό οποίο έθεάθη στον ουρανό του Παλέρμο. Οι άντρες της αστυνομικής περιπόλου ισχυρίζονται ότι τό ιπτάμενο αντικείμενο, ένα από τά πολλά που έχουν έντοπιστεί στην Ιταλία τούς τελευταίους μήνες, εξέπεμπε χρυσή ανταύγεια.

Χάρτης παγκόσμιας κατανομής των εμφανίσεων UFO στη μέχρι 15/1/78 χρονική περίοδο του κύματος 1978-1979. Η συχνότητα είναι μεγαλύτερη στην Ν.Α. Ευρώπη - Μέση Ανατολή και Αυστραλία - Νέα Ζηλανδία.

τήν ειδήση ότι ένας ιπτάμενος δίσκος ανύψωσε στον αέρα ένα αυτοκίνητο με τους επιβάτες και το άφησε ύστερα από λίγο 15 χιλιόμετρα πιο μακριά.

— Την Κυριακή 10 Δεκέμβρη, στη Μπαρλέτα της Ιταλίας αστυνομικοί ανέφεραν ένα φωτεινό ιπτάμενο δίσκο.

— Στην Ιταλία, στην περιοχή Αμπρούτσα, δεκάδες μαρτυρες είδαν δυο UFO να κινούνται το ένα προς τη θάλασσα και το άλλο προς την κατεύθυνση της πόλης Μαγιέλα.

— Την ίδια μέρα, μία αστυνομική περιπόλος φωτογραφίζει ένα UFO σχήματος πούρου στο Παλέρμο, ενώ στο Κάλιαρι της Σαρδηνίας μία

άλλη ομάδα αστυνομικών βλέπει ένα φωτεινό άγνωστο ιπτάμενο αντικείμενο από τα παράθυρα του αστυνομικού κτιρίου.

— Την ίδια πάντα μέρα στο Πρίντεζι, δύο στρατιώτες φρουροί του εκεί αεροδρομίου φωτογραφίζουν ένα ακόμα φωτεινό UFO.

— Το Σάββατο 16 Δεκέμβρη ένα κόκκινο, λαμπερό UFO «καίει» δυο πρόβατα στην Κύπρο.

— Την Τετάρτη 20 Δεκέμβρη, στο Μπιλμπάο της Ισπανίας εκατοντάδες άτομα βλέπουν ένα φωτεινό, κιτρινόχρωμο και σχήματος πούρου UFO να διασχίζει τον ουρανό.

— Την Πέμπτη 21 Δεκέμβρη το πλήρωμα του μότοροπ «Μεγαλό-

χαρη» βλέπει μία τεράστια «νάρκη» 16 μίλια από το λιμάνι του Ήρακλειού. Κινητοποιείται άμέσως το ναυτικό αλλά η «νάρκη» έχει πιά χαθεί.

— Την Τετάρτη 27 Δεκέμβρη, στην περιοχή Μανάμα του Εμιράτου του Μπαχρέιν, δύο γυναίκες βλέπουν ένα ακόμα UFO.

— Την ίδια μέρα στο Γιοχάνεσμπουργκ της Ν. Αφρικής, μία γυναίκα με το γιό της συναντούν ένα έξωγήνιο σκάφος και το πλήρωμά του που αποτελούσαν 5-6 άλλοκοτα πλάσματα.

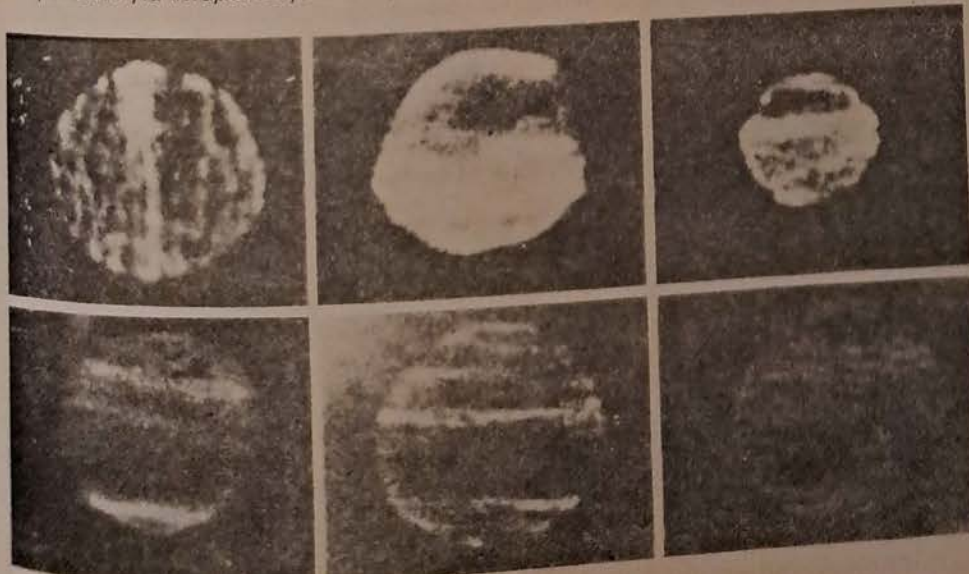
— Την Παρασκευή 29 Δεκέμβρη ένα κόκκινο UFO περνάει πάνω από την Πράγα, ενώ την ίδια μέρα, στην περιοχή Σάσσο της Ιταλίας ένα σφαιρικό UFO θέτει εκτός λειτουργίας τον ηλεκτρικό σταθμό της περιοχής.

— Το Σάββατο 30 Δεκέμβρη ένα συνεργείο της Αυστραλιανής Τηλεόρασης κινηματογραφίζει ένα άγνωστο ιπτάμενο αντικείμενο που πετάει κοντά στη Μελβούρνη και την επομένη μέρα — Κυριακή 31 Δεκέμβρη — οι κάτοικοι του Ουέλλιγκτον βλέπουν ένα UFO να περνά πάνω από τη πόλη τους.

— Τις πρώτες μέρες του καινούργιου χρόνου, και συγκεκριμένα την πρώτη εβδομάδα του Γενάρη 1979, εμφανίζονται έξωγήνινα σκάφη στο Τέλ Αβιβ του Ισραήλ, καθώς επίσης και στην Ιερουσαλήμ, όπου και παρατηρούνται από δεκάδες αστυνομικούς και πολίτες.

— Τη Δευτέρα 1 του Γενάρη, στις

Αυτά είναι μερικά από τα «ιπτάμενα αντικείμενα» που φωτογραφήθηκαν από αεροπλάνο πάνω από την περιοχή Καϊκούρα της Νέας Ζηλανδίας. Οι επιστήμονες, είπαν ότι πρόκειται για την αντανάκλαση του πλανήτη άφροδιτη, άλλοι πάλι ότι πρόκειται για ιπτάμενους δίσκους που εκπέμπουν πολύ ισχυρό άσπρο φως.

Ίπτάμενοι δίσκοι πάνω από την Πάφο

Δημοσιεύουμε τη συνέχεια από το επεισόδιο της Πάφου, όπως το παρουσιάζει το περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ.

Μπροστά στα πόδια του, στο κέντρο της υπαίθριας μάντρας, και σε απόσταση τριών μέτρων το ένα από το άλλο ήταν ξαπλωμένα με το αριστερό πλευρό στο έδαφος, μία αιγα και μία προβατίνα. Κοίταξε καλά τα δύο ζωντανά του φωτίζοντάς τα με το κλεφτοφάναρο και τὰ σκούνησε με τὸ πόδι του. Ἡ αιγα δὲν κουνήθηκε καθόλου — ἦταν φοβισμένη — ἀλλὰ ἡ προβατίνα ἀνασηκώθηκε ἀργά-ἀργά. Ἐρριξε τὸ φῶς τοῦ φαναριοῦ πάνω της γιὰ νὰ δει μήπως εἶχε πάθει τίποτε· καὶ τότε με δέος διαπίστωσε ὅτι ἓνα μεγάλο μέρος τῆς δεξιᾶς πλευράς της σὰν νὰ εἶχε ξυρισθῇ καὶ μάλιστα πολὺ προσεκτικά. Τὸσο βαθειὰ καὶ τόσο καλά, πού ὄχι μόνο δὲν εἶχε ἀπομείνει οὔτε μιά τρίχα ἀλλὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα φαίνονταν οἱ φλέβες. Τῆς αιγας τὸ «ἔγρισμα» ἀρχίζε ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ — πού ἦταν «καμένος» καὶ μαῦρος σὰν κάρβουνο — καὶ κατέληγε στὸ δεξιὸ πλευρὸ καὶ τὴν κοιλιά πού εἶχαν «σχι-

Ὁ Σολογιάννης ταιΐζει στὴ μάντρα τὴ «κτυπημένη» προβατίνα. Στὸ σημάδι ἔχει δάλει ἀλοιφή. «Κόπηκε τὸ γάλα της καὶ χάνει βάρος» λέει ὁ Σολογιάννης πού τίς πρώτες μέρες τὴν εἶχε ἀπομονώσει.

Ἡ φοβισμένη αιγα. Μία μεγάλη πληγὴ χάσκει στὸ δεξιὸ πλευρὸ πού δὲν εἶχε τρίχες. «Ἀπὸ τὸ ζῶο λείπει τὸ σηκῶτι», λέει ὁ Σολογιάννης. Τὴν εἶδαμε ἕξ μέρες μετὰ καὶ δὲν θρωμούσε.

ση» κάτω και κατά μήκος της τελευταίας πλευράς. Φαίνονταν από μέσα τα έντερα, αλλά όχι το σπρώκι, που πρέπει να έλειπε από τη θέση του. Και εν τούτοις: «Ούτε μία τρίχα, ούτε μία σταγόνα αίματος υπήρχε στο έδαφος, εκεί όπου ήταν ξαπλωμένα τα ζώα ή όπουδήποτε άλλοι στη μάντρα. Αλλά ούτε αναδυόταν μυρωδιά καμένου ή αχνη από τα σημάδια των δυο ζώων».

Ληφγείται στις «Εικόνες» ο Έπαμεινώνδας Σολογιάννης, 29 χρόνων από τα Κούκλια της Πάφου και τώρα κάτοικος του χωριού Τιμη, της ίδιας επαρχίας. Ο Σολογιάννης είναι πάντρεμένος στην Τιμη, έχει δυο παιδιά — μία κορούλα 3 χρόνων κι ένα γιό 8 μηνών — και άσκει το επάγγελμα του γεωργοκτηνοτρόφου. Κι είναι ο πρώτος και, μέχρι της στιγμής που γράφεται αυτό το ρεπορτάζ, ο μοναδικός Κύπριος αυτόπτης μάρτυρας στενής επαφής UFO δεύτερου τύπου.

Την επαφή αυτή, που έγινε στην ιδιόκτητη μάντρα του στην τοποθεσία «Σολωμνή», 500 μέτρα από τη θάλασσα και τρία τέταρτα του μιλίου νοτιοδυτικά της Τιμης, είδε ο Σολογιάννης μεταξύ 12 και 0.30 της νυχτας της 16ης προς τη 17 Δεκεμβρίου 1978. Πήγαινε εκείνη την ώρα στη μάντρα του με το αυτοκίνητό του, ένα θάν με τα στοιχεία BL 863, για να ξεγεννήσει μία αίγα. Η περιοχή σε μια μεγάλη έκταση είναι «καθαρή» δεν υπάρχουν δέντρα και τα χωράφια είναι σχεδόν επίπεδα. Προεξέχει μόνο ένας βράχος — «καγκάλλα» — που κατεβαίνει ομαλά, σαν μέρος λοφίσκου, προς τα νοτιοδυτικά όπου βρίσκεται η θάλασσα. Άλλά προς τα βορειοανατολικά κόβεται απότομα σχεδόν, έχει ύψος 2-2.30 μέτρα και σχηματίζει μικρές κοιλότητες σαν σπηλιές. Τό μήκος του δεν ξεπερνά τα 30 μέτρα. Στη μια άκρη και καθετα προς τό βράχο υπάρχει ένα πρόχειρο υπόστεγο και από την άκρη του υποστέγου μέχρι την άλ-

λη ακρη του βράχου δαχτυλάτο σύρμα (τέλλι). Θαρύλια και «ρασιά» κλείνουν ένα χώρο μικρής έκτασης που αποτελεί τη μάντρα του Σολογιάννη.

Όταν ο Σολογιάννης έφτασε με το αυτοκίνητό του σε μια απόσταση 40 περίπου μέτρων από τη μάντρα πάγωσε από την έπληξη του. Απέναντί του μία μάζα φωτός χρώματος πορτοκαλί, σε σχήμα μεγάλου Ευλινου θαρελίου του κρασιού, υψούς περίπου 1.5 μέτρου και διάμετρου περίπου 3 μέτρων, ανεδοκατέβαινε μπροστά από το βράχο στο κέντρο σχεδόν της μάντρας. Μια έκταση 4 περίπου τετραγωνικών μέτρων φωτιζόταν μέσα στη μάντρα.

Όταν τό αντικείμενο «ανεβαίνει» τό φως του αδύνάτιζε ενώ όταν «κατεβαίνει» γινόταν πιο έντονο. «Ανεδοκατέθηκε» περίπου 5-6 φορές, πάντα σε κατακόρυφη θέση, ενώ ακούστηκε κατά την άνοδο πριν την απομάκρυνσή του δυο φορές μία παράξενη βοή που έμοιαζε με τον τελευταίο αντίλαλο σε χαράδρα ή με πολύ μακρινό θόρυβο αεροπλάνου εν πτήση. Η βοή αυτή κατά την «κάθοδο» του αντικειμένου δεν ακουγόταν.

Ούτε στη γύρω περιοχή αλλά ούτε και μέσα από τη μάντρα ακουγόταν άλλος θόρυβος. Μόνο τό κλαψουρισμα μικρών κατοικιών κατά διαστήματα. Ο Σολογιάννης έβλεπε αυτό τό θέαμα για 7 λεπτά περίπου. Στο διάστημα αυτό έμεινε ακίνητος στο αυτοκίνητό του. Είχε σβήσει τη μηχανή αλλά άφησε αναμμένα τα φώτα.

Αρχικά νόμισε όπως λέει, ότι ήταν ή Παναγία ή ή Αγία Βρυκίνα της οποίας η εκκλησία βρίσκεται λίγα μέτρα πιο πάνω. Είχε ακούσει παλαιότερα από άλλους ότι ένας Τούρκος είχε χαλάσει την εκκλησία της Αγίας Βρυκίνας για να τη μετατρέψει σε μάντρα κι υπέθεσε ότι ή Αγία εμφανίστηκε εκεί για να δείξει ότι ήθελε να απομακρυνθούν οι μάντρες από την περιοχή. Γι'αυτό και ο Σολογιάννης στραυρακοπήθηκε πιστεύοντας ότι έτσι θα έφραφνίζονταν τό μυστηριώδες φως. Άλλά όταν είδε ότι συνέχισε ν'ανεδοκατεβαίνει από την υπερένταση ενοίκωσε ότι θα λιποθυμούσε. «Και για να μην τό μείνω», λέει «άναψα τσιγάρο».

Τό φωτεινό αντικείμενο έφραφνίστηκε

«Αυτά τα θαρέλια, λέει ο Σολογιάννης, ένα πρωινό πολλές μέρες πριν τό έπείσάδιο, τό θρήκα πεσμένο προς τό έξω». Πιστεύει ότι έφραφνίστηκε τό UFO στη Μάντρα του και από άλλες ένδειξεις.

Ο Άχιλλίδης με τό φορητό μετρητή ραδιενέργειας geiger έξετάζει τά χέρια του Σολογιάννη που άγγιξαν άμέσως μετά τό έπείσάδιο την προβατίνα. Ο μετρητής δεν έδειξε αύξημένη ραδιενέργεια.

μετά που ο Σολογιάννης ήπια το τσιγάρο του. Άλλα δεν εξαφανίστηκε απότομα.

Ανυψώθηκε σιγά-σιγά κατακόρυφα σέ ύψος 5 μέτρων περίπου, όριζοντιώθηκε και κατευθύνθηκε προς τη θάλασσα. Κατά την άνοδό του ή λάμψη του λιγότευε.

Ο Σολογιάννης περίμενε για λίγα λεπτά ακόμα κι όταν βεβαιώθηκε ότι τό αντικείμενο είχε πράγματι χαθεί από τά ματία του κατέθηκε από τό αυτοκίνητο και ξεκίνησε για τη μάντρα. Στην είσοδο της όμως στάθηκε για λίγο άναποφάσιτος. Τελικά άνοιξε τη χαμηλή ξύλινη πόρτα και μπήκε μέσα. Στο κέντρο της μάντρας ήταν ξαπλωμένη μιά αίγα ή όποια σέ 40 μέρες θά γεννούσε. Ή δεξιά πλευρά τού λαιμού της ήταν μαυρισμένη. Ήταν όμως θράδυ και ή αίγα είχε μαύρο χρώμα. Θυμήθηκε τότε ότι είχε φέρει μαζί του κλεφτοφάναρο αλλά από τη σύγχυσή του τό είχε ξεχάσει στο αυτοκίνητο. Έπέστρεψε άμέσως και τό πήρε. Και τότε εξέτάζοντας καλά την αίγα και την προβατίνα που βρίσκóταν κι αυτή ξαπλωμένη πιό πέρα διαπίστωσε όσα ήδη περιγράψαμε στην αρχή τού ρεπορτάζ.

Ή σκύλος φοβάται τώρα νά διανυκτερεύει στή μάντρα

Ο Σολογιάννης έχει περίπου 95 ζωντανά και 50 μικρά — άρνάκια και κατσακία. Όλα τά ζώα, έκτός από 3 κατσακία, ήταν στριμωγμένα στο ύποστεγο σάν μουδιασμένα. Και δεν άνοιγαν τό στόμα τους. Είχαν φαίνεται τρομοκρατηθεί από την εμφάνιση τού άγνωστου αντικειμένου κι έτρεξαν όλα προς τά εκεί. Τά 3 μικρά είχαν ξεκόψει από τά άλλα είτε έπειδή δεν πρόφτασαν νά τά ακολουθήσουν είτε έπειδή δεν «καταλάβαιναν» τί συνέβαινε. Έτσι χώθηκαν σέ μιά κοιλότητα τού θράχου. Και νά ήθελαν δεν μπορούσαν μετά την εμφάνιση τού UFO νά συνενωθούν με τά άλλα ζώα γιατί τά χώριζε άπ'αυτά τό άγνωστο αντικείμενο. Αυτά άκουγε νά κλαψουρίζουν ό Σολογιάννης κατά τη διάρκεια της παραμονής τού UFO στή μάντρα.

Ήταν πράγματι άσυνήθιστη συμπεριφορά για τά ζωντανά τού Σολογιάννη τό στριμωγμά τους στο ύπόστεγο. Πάντοτε τά θράδια ήταν σκορπισμένα σ'όλη την έκταση της μάντρας. Άλλά και ή σκύλος του, ή «Ρόζα», ήλικίας 9 μηνών, ούδέποτε έλειπε τά θράδια από τη μάντρα. Κι όμως εκείνο τό θράδυ ή Σολογιάννης διαπίστωσε ότι δεν ήταν εκεί. Είχε εξαφανιστεί.

Όταν επέστρεψε στο σπίτι του, στην Τιμη, ή Σολογιάννης ήταν άνήσυχος. Δεν μπορούσε νά κοιμηθεί. Κι όταν ή γυναίκα του κατάλαβε ότι κάτι συνέβαι-

νε και τόν ρώτησε τι είχε, δεν της είπε τίποτε. Όμως την άλλη μέρα δεν άντεξε και περιέγραψε σέ γνωστούς του στο χωριό την έμπειρία του. Κι άπ'έκει έμαθε ή Αστυνομία τό συμβάν.

Τό μεσημέρι της Δευτέρας, 18ης Δεκεμβρίου, με έντολή τού κ. Τσαδιώτη, άξιωματικού υπεύθυνου τού Τμήματος Άνιχνεύσεως Έγκλημάτων Πάφου, άνδρες τού Τμήματος επισκέφθηκαν τόν Σολογιάννη για νά έρευνήσουν τό θέμα και νά πάρουν καταθέσεις. Τους συνόδευσαν φωτογράφοι της Αστυνομίας και άνεπίσημα — για νά βοηθήσει στο έργο της Αστυνομίας — ή Έπαρχιακός Κτηνιατρικός Λειτουργός κ. Άντρέας Ίωαννίδης. Έγιναν έρευνες επί τóπου, λήφθηκαν φωτογραφίες τόσο τού ζωντανού όσο και τού ψοφισμένου ζώου και ή Σολογιάννης σέ κατάθεσή του περιέγραψε με λεπτομέρειες τί είδε, άκουσε και έκανε. (Γιά τό μεγάλο σημάδι της ζωντανής προβατίνας ή κ. Ίωαννίδης έδωσε στο Σολογιάννη ειδική κρέμα για νά τό άλείφει δυό φορές τη μέρα).

Λίγα μέτρα πιό πέρα από τη μάντρα ήταν, πεταγμένη σέ μιά ξέβαθη φυσική λακκούβα, ή ψοφησμένη αίγα. Την είχε μεταφέρει ή Σολογιάννης εκεί τό πρωί της έπομένης, δηλαδή στις 17 Δεκεμβρίου.

Έξη μέρες είχαν περάσει από τότε. Κι όμως: Ένώ σταθήκαμε σέ απόσταση ενός μέτρου από τό ψόφιο δεν θρωμούσε. Τά όρνεα (γύπες κλπ.) δεν τό είχαν πλησιάσει καθόλου. Τό κρέας του δεν είχε μαυρίσει. Δεν είχε λιώσει και δεν είχε σκουλήκια ενώ ήταν γεμάτο μύγες. Τό δεξί μέρος τού λαιμού — μαύρο σάν κάρθουνο — μέχρι τό δεξί πλευρό και την κοιλιά φαίνóταν σάν νά είχε ξυρισθεί. Κάτω από τίς πλευρές έχασκε ένα μεγάλο άνοιγμα σάν νά είχαν άνασηκωθεί προς τά έξω όλες οι πλευρές. Μέσα φαίνóταν τά έντερα άλλ'όχι τό σηκώτι. Κανονικά, λέει ή Σολογιάννης, έπρεπε νά φαίνóταν και τό σηκώτι. Υποψιάζεται λοιπόν ότι άφαιρέθηκε από τό ζώο.

Άλλά είναι πολλά τά μυστήρια. Κανονικά έπρεπε νά είχαν όρμήσει τά όρνεα από την πρώτη μέρα πάνω στο ψόφιο και νά τό είχαν καταφάγει. Μόνο τά κόκκαλα του έπρεπε νά είχαν άπομεινεί εκεί. Και τά ίχνη τού κρέατος πάνω στα κόκκαλα έπρεπε νά ήταν κατάμαυρα. Άντίθετα: Τη μέρα της επίσκεψής μας είδαμε ότι ακόμα τό κρέας ήταν κοκκινωπό. Αυτό τό παρατηρήσαμε πιό καθαρά πάνω σ'ένα από τά πόδια της αίγας που ήταν πεταγμένο έξω από τη μάντρα. Ή θέα του έδινε την έντύπωση ότι μόλις την προηγούμενη μέρα είχε ψοφήσει τό ζώο. Ήταν ακόμα έντονα κόκκινο τό χρώμα τού κρέατος. Γιά όλα αυτά τά

παράξενα δεν έκαψε τό ψόφιο ή Σολογιάννης, ενώ είχε μεταφέρει εκεί δευμάτια γι'αυτό τό σκοπό λέει: «Περιμένω νά δώ για πόσο χρόνο θά διαρκέσουν ακόμα αυτά τά παράξενα».

Ή προβατίνα χάνει βάρος και δεν κατεβάζει γάλα

Όστόσο παρατήρησε κι άλλα παράξενα:

Ο σκύλος του, ή «Ρόζα», που ποτέ στο παρελθόν δεν είχε άπομακρυνθεί από τό κοπάδι — και που έλειπε από τη μάντρα τό θράδυ που ή Σολογιάννης είδε τό UFO — επέστρεψε στή μάντρα τό μεσημέρι της άλλης μέρας. Δηλαδή ύστερα από εξαφάνιση 12 ωρών. «Και δεν είναι σκύλος που φοβάται. Έκτός από μένα και τόν Τουρκοκύπριο βοσκό μου κανένα δεν άφηγε νά πλησιάσει στή μάντρα. Μπορούσε νά ξεσκίσει άνθρωπο. Άλλά από την ώρα που επέστρεψε δεν ξαναμπήκε στή μάντρα. Τά θράδια κάθεται πάνω στο θράχο, έξω από τη μάντρα. Και μάλιστα σέ απόσταση από τό σημείο τού θράχου, πάνω από τό όποιο πέρασε τό UFO τη στιγμή που τό είδα νά εξαφανίζεται. Μόνο μιά φορά μπήκε ξανά στή μάντρα ή Ρόζα, όταν της φώναξα και της έδωσα γάλα».

Ή προβατίνα του, που επέζησε ενώ είχε γεννήσει δυό άρνάκια 40 μέρες προηγουμένων και έπρεπε νά κατεβάζει γάλα μέχρι τό έρχόμενο καλοκαίρι, από τη μέρα εκείνη δεν έχει καθόλου γάλα. Και επιπλέον άρχισε νά χάνει βάρος. Ένώ τρέφεται κανονικά όπως πρώτα. Πρίν από τό έπεισόδιο ή Σολογιάννης έπαιρνε άπ'αυτήν μισή όκά γάλα κάθε μέρα. Όταν επισκεφθήκαμε τη μάντρα ή προβατίνα ήταν άπομονωμένη σ'ένα δικό της κλειστό χώρο, μακριά από άλλα ζώα. Μάς πλησίασε άμέσως, πράγμα άσυνήθιστο τόσο γι'αυτήν όσο και για τίς άλλες προβατίνες. Όπως λέει ή Σολογιάννης οι προβατίνες του άπομακρύνονται όταν δούν ξένους ανθρώπους. Άλλ'ίσως αυτή ή συμπεριφορά της νά όφειλόταν στο γεγονός ότι για μέρες ήταν άπομονωμένη στον ίδιο μικρό χώρο κι ήθελε νά τη θγάλουν έξω.

Τό ζώο αυτό, όταν συνήλθε και σηκώθηκε μετά που τό σκούνησε με τό πόδι του ή Σολογιάννης (τό θράδυ τού έπεισοδίου) έτρεξε άμέσως προς τό ύπόστεγο και συνενώθηκε με τά άλλα.

Δυό από τά κατσίκια τού κοπαδιού δεν μπορούν νά περπατήσουν κανονικά. Τό ένα έχει θγαλμένο πόδι και τό άλλο δεν μπορεί νά πατήσει κανονικά στο έδαφος τά δυό μπροστινά ποδιά του.

Μπορεί νά δοθεί σέ μερικά άπ'αυτά τά φαινόμενα επιστημονική έξήγηση. Κύπριος κτηνίατρος τόν όποιο πλησιά-

σαμε λέει: «Τά σημάδια τόσο στη ζωντανή προβατίνα όσο και στη ψοφισμένη αίγα δεν προέρχονται ούτε από εγκαύματα, ούτε από κούρεμα ούτε από ζεστό νερό. 'Αλλ' ούτε και από δερματοπάθεια» διότι αν συνέβαινε κάτι τέτοιο οι τρίχες θά έπεφταν σιγά-σιγά. Δεν θά έπεφταν σέ μία νύχτα κι όπωσδήποτε, δεν θά έξαφανιζόνταν.

Τό ζώο μπορεί νά σταματήσει νά κατεβάζει γάλα λόγω "στρές" αλλ' λόγω "στρές" δεν μπορεί νά χάνει θάρος. Στήν προκειμένη περίπτωση ή προβατίνα του Σολογιάννη έπαθε και τά δυό.

Είναι δυνατό νά παρατηρηθούν μαζί τά δυό πιο πάνω φαινόμενα αλλ' προηγείται τό αδυνάτισμα και μετά, σιγά σιγά, σταματά τό γάλα.

Έξη μέρες μετά πού ψόφησε ή αίγα όπωσδήποτε έπρεπε νά είχε φαγωθεί από όρνεα κλπ. Καί προηγουμένως έπρεπε νά είχε γεμίσει σκουλήκια από τίς μύγες»

Πιστεύει ότι ξαναεμφανίστηκε τό UFO στή μάντρα του

«Αλλ' είτε εξηγηθούν είτε όχι αυτά — και άλλα — μυστήρια μέ τήν πρώτη γνωστή στήν Κύπρο στενή έπαφή δευτέρου τύπου ή ζωή τού γεωργικοτηνοτρόφου Σολογιάννη δεν πρόκειται, γιά ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, νά επανεύρει τόν παλιό της ρυθμό. Ήδη ό Σολογιάννης σταμάτησε νά πηγαίνει νύχτα στή μάντρα του. «'Ας γεννούν μόνες τους οι

Τό σημείο τής μάντρας όπου ό Σολογιάννης είδε τό UFO. Ό 'Αχιλλίδης τό εξετάζει μέ τό φορητό μετρητή ραδιενέργειας geiger. Αύξημένη ραδιενέργεια δεν διαπίστωσε. Ούδέποτε όμως παρατηρήθηκε σέ παρόμοιες περιπτώσεις στενής επαφής δευτέρου τύπου σέ άλλες χώρες αύξημένη ραδιενέργεια, λέει ό Κύπριος επιστήμονας.

προβατίνες και οι αίγες μου. Έξ'αλλου ξανασυνέθηκαν παράξενα πράγματα στή μάντρα μου». Τί είχε ξανασυμβεί:

«Ένα πρωινό στό τέλος τού Νοεμβρίου ή αρχές Δεκεμβρίου, βρήκα τήν πόρτα τής μάντρας μου άνοιχτή και τά 7 άδεια θαρέλια, πού βλέπετε σ' άριστερά της, πεσμένα στό έδαφος πρός τά έξω. Τό κοπάδι μου, πού όπως σάς είπα διανυκτερεύει πάντα σκουπισμένο σ' όλη τή μάντρα ήταν μαζεμένο όλο στό υπόστεγο. Καί ό σκύλος, πού πάντα περνούσε τά θράδια μέσα στη μάντρα, βρισκόταν έξω. Αύτά όλα μου κίνησαν τήν περιέργεια βέβαια αλλ' δεν έδωσα και πολλή σημασία. Μετά πού είδα τό παράξενο φώς θυμήθηκα όσα παράξενα πρόσεξα τότε. Καί πιστεύω ότι και τότε είχε έμφανιστεί στή μάντρα μου τό UFO...»

Δικαιολογημένη λοιπόν ή άποψη τού Σολογιάννη νά μή ξαναπάει θράδυ στή μάντρα του. Ό ίδιος δεν είναι από τούς ανθρώπους πού φοβούνται εύκολα — «είμαι συνηθισμένος από μικρός, λέει,

Σέ κανονική «ανάκριση» υπέβαλε ό 'Αχιλλίδης τό Σολογιάννη, όχι μόνο γιά νά τού αποσπάσει όσο τό δυνατό περισσότερες πληροφορίες αλλ' και γιά νά ελέγξει τήν αξιοπιστία του. Μεταξύ άλλων τού έδειξε φωτογραφίες και σκίτσα UFO σέ επιστημονικά έντυπα και τού ζήτησε νά τού πει μέ ποιό άπ' όλα έμοιαζε τό UFO πού είδε.

νά τριγυρίζω μόνος, μέρα και νύχτα στίς έρημιές» — και δεν άμφιβάλλει γιά αυτά πού είδε. Είναι προσγεωμένος και άλλωστε δεν τού άρέσει νά τόν είρωνεύονται. Άν δεν ήταν πεπεισμένος ότι είδε όσα άφηγείται, όσο παράξενα κι αν θεωρούνται, δεν θ' άνοιγε τό στόμα του. Τό θέτει εξάλλου σάν προϋπόθεση προτού άφηγηθεί τήν έμπειρία του: «Θά σάς τά πώ όλα αλλ' θέλω νά μέ πιστέψετε...»

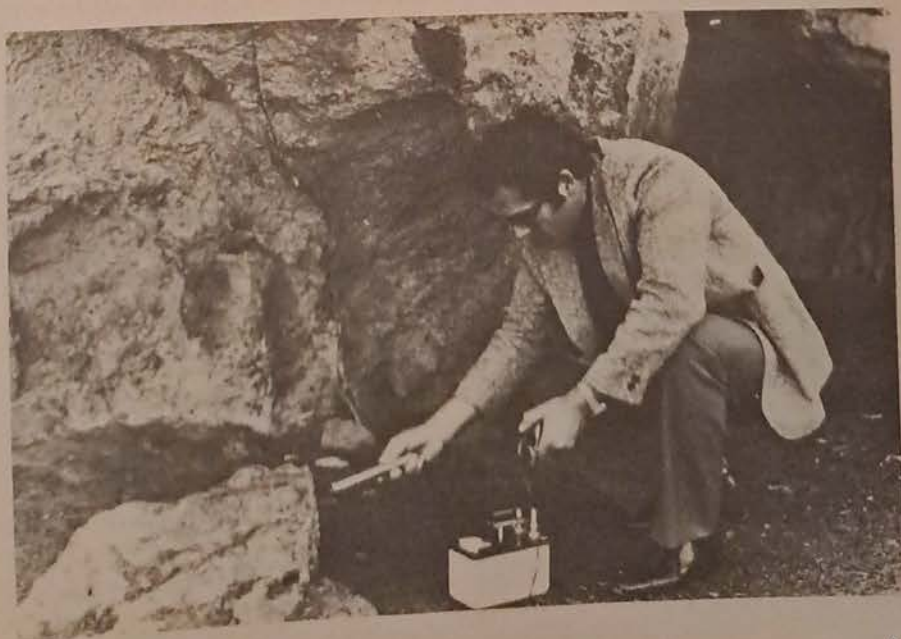
Αλλ' δεν μπορεί κανείς άθασάνιστα — ή και ύστερα από προβληματισμό — νά χαρακτηρίσει σάν φαντασίωση τούς ισχυρισμούς τού Σολογιάννη. Αλλωστε, και κάποιος άλλος κάτοικος Πάφου είδε, όχι σέ μεγάλη άπόσταση από τή μάντρα τού Σολογιάννη, κάτι παρόμοιο: Μιά φωτεινή μάζα νά «άνεβοκατεβαίνει».

Αύτός ό άλλος αύτόπτης μάρτυρας είναι ό Γιαννάκης 'Αλλαγιώτης, 30 χρόνων, άπόφοιτος τού Γεωργικού Γυμνασίου Μόρφου, νυμφευμένος στήν Κυπερούντα και πατέρας δυό παιδιών, 4,1/2 και 3,1/2 χρόνων.

Μιά χρυσή κάθετη γραμμή «άνεβοκατεβαίνει» στό έδαφος

Ό 'Αλλαγιώτης είναι γιά 7 χρόνια υπάλληλος στήν Κυβερνητική Άγρε-παυλη Κουκλιών, όπου και διανυκτερεύει (τήν οικογένειά του στήν Κυπερούντα έπισκέπτεται τά Σαββατοκύριακα και τίς γιορτές).

Άφηγείται:

«Μιά Πέμπτη θράδυ στις 23 ή 30 Νοεμβρίου 1978, γύρω στις 9.45 επέστρεφα από το καφενείο του Χαλαλάμπους — στα Κούκλια — στην Αγρέπαυλη, με το αυτοκίνητο. Καθώς έπαιρνα τη στροφή, δίπλα από το άμπελι του ύπαστυνόμου Αντρέα Παλέουσα, απέναντί μου στ'αριστερά των Μανδριών (πρώην Τουρκοκυπριακό χωριό) είδα μία φωτεινή λωρίδα ύψους 1 μέτρου και πλάτους μισού μέτρου, περίπου, ν'άνεβοκατεβαίνει.

Τό φώς της ήταν χρυσό. Ήταν κάθετη προς τό έδαφος και θρσκόταν λίγο πιό άριστερά από τα φωτα των στύλων τού από σχετικά μεγάλη απόσταση. Τα Μανδριά, έξαλλου, από τη μάντρα τού Σοτέβαινε σαν να χανόταν λίγο, δηλαδή λιγότευε τό ύψος της.

Σταμάτησα τό αυτοκίνητο και κατέβηκα γιατί εκείνο τό φώς μου κίνησε την περιέργεια. Άνεβοκατέθηκε τρεις φορές σέ διάστημα τριών λεπτών περίπου. Την τελευταία φορά πού άνέθηκε πήρε όριζόντια θέση κι έσθησε άμέσως».

Ο Άλλαγιώτης είδε τό παράξενο φώς από σχετικά μεγάλη απόσταση. Τα Μανδριά, έξαλλου, από τη μάντρα τού Σολογιάννη απέχουν περίπου 1/2—3/4 τού μιλιού. Όμως — όπως κι ο Σολογιάννης — είδε μία φωτεινή μάζα ν'άνεβοκατεβαίνει πάνω από τό έδαφος σχεδόν με τόν ίδιο χρονικό ρυθμό και να έξαφανίζεται μετά από όριζοντίωση.

Έδωσε και ο Άλλαγιώτης σχετική κατάθεση στην Άστυνομία, ή οποία τόν συνάντησε όταν πληροφορήθηκε την έμπειρία του από άλλους. Ο ίδιος άνεφερε τί είδε στους συναδέλφους του τό πρωί της έπομένης μέρας. Σε άλλους τό άφηγήθηκε όταν πληροφορήθηκε την έμπειρία τού Σολογιάννη. Για ένα μήνα περίπου απέφευγε να μιλά γι'αυτό διότι όπως λέει «μπορεί να μέ θκάλλαν πελόν».

Όπως και ο Σολογιάννης έτσι και ο Άλλαγιώτης δεν έτυχε προηγουμένως να διαβάσει γιά τα UFO ή συμπεριφορά και τίς δραστηριότητές τους. Μόνο όσα γράφουν υπό μορφή ειδήσεων, οι έφημερίδες γιά εμφάνιση UFO στο έξωτερικό θλέπει. Και έφημερίδες δεν διαβάζει τακτικά.

Χωρίς πολλούς δισταγμούς μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι μετά τίς πολλές στενές έπαφές πρώτου τύπου (άπλη εμφάνιση UFO) στο διάστημα των δυό τελευταίων μηνών στην Πάφο άρχισαν τώρα και οι δευτέρου τύπου έπαφές. Κι όλες αυτές έντοπίζονται σέ μία όρισμένη έκταση της έπαρχίας: Στην παραλιακή περιοχή από την Κάτω Πάφο μέχρι τα Μανδριά. Φαίνεται ότι τα UFO μάς έπιφυλάσσουν σύντομα και άλλες, μεγαλύτερες, έκπληξεις...

Οι δείκτες τού φορητού μετρητή δεν έδωσαν ένδειξεις αύξημένης ραδιενέργειας». Η διαβεβαίωση αυτή προέρχεται από τόν λέκτορα τού Άνωτέρου Τεχνολογικού Ίνστιτούτου κ. Άνδρέα Άχιλλίδη ο οποίος στις 10 τό πρωί της 24ης Δεκεμβρίου 1978 με ένα φορητό μετρητή ραδιενέργειας GEIGER άνίχνευσε:

— Τη μάντρα τού γεωργοκτηνοτρόφου Έπαμεινώνδα Σολογιάννη.

— Την γύρω από τη μάντρα θραχώδη περιοχή.

— Την προβατίνα πού επέζησε.

— Τα χέρια τού Σολογιάννη πού άγγιξαν την προβατίνα και την αίγα άμέσως μετά πού έξαφανίστηκε τό UFO από τη μάντρα.

ΑΛΛΑ: Τίποτε τό μή φυσιολογικό δεν υπάρχει στο αποτέλεσμα της άνίχνευσης. Τονίζει χαρακτηριστικά ο κ. Άχιλλίδης: «Αυτό ήταν φυσικό. Διότι όπως συνέθηκε σέ άλλες παρόμοιες περιπτώσεις στενών έπαφών δευτέρου τύπου (περιπτώσεις άγρότη της Φλώριδας, στρατιωτικής θάσης της Βραζιλίας και άστυνομικού τού Σοκόρο) ούδέποτε παρετηρήθη αύξημένη ραδιενέργεια στην περιοχή των έπεισοδίων. Μάλιστα σ'αυτές τίς περιπτώσεις ή εξέταση έγινε με τελειότατα και άκριβέστατα μηχανήματα μέτρησης και σέ έλάχιστο χρονικό διάστημα άμέσως μετά την έπαφή.

Τίς έρευνες και εξέτάσεις τού κ. Άχιλλίδη παρακολούθησαν από κοντά οι «Εικόνες». Συνεργάτης τού περιοδικού τόν άκολούθησε στην έπίσκεψή του στη μάντρα τού Σολογιάννη και παρευρέθηκε σέ μερικές από τίς έπαφές του. Κι όταν ο Κύπριος έπιστήμονας διαμόρφωσε προσωπική γνώμη μετά την έννημέρωση και τίς άνιχνεύσεις με τόν μετρητή GEIGER έδωσε άποκλειστική συνέντευξη στις «Εικόνες» στην όποια άποκαλύπτει όσα άναφέρουμε πιό πάνω. Στη συνέντευξή του ο κ. Άχιλλίδης, άπαντώντας σέ έρωτήσεις μας, είπε ακόμα:

«Η εξέταση της προβατίνας έπίσης δεν έδειξε αύξημένη ραδιενέργεια.

«Τά συμπτώματα όμως πού παρουσιάζει — κατά τούς ίσχυρισμούς τού Σολογιάννη — δηλαδή μειωμένη παραγωγή γάλακτος και άδυνάτισμα, έχουν παρατηρηθεί και σέ άλλες περιπτώσεις.

«Τό ότι έπίσης ο σκύλος του τη νύκτα τού έπεισοδίου έγκατέλειψε τό κοπάδι και άπομακρύνθηκε από την περιοχή χωρίς να θέλει να έπιστρέψει δεν είναι πρωτοφανές. Τό ίδιο συνέβει σέ παρόμοιο έπεισόδιο στην Άμερική με τό σκύλο τού άγρότη της Φλώριδας.

«Γιά τα έγκαύματα ή έντύπωση πού μου δόθηκε είναι ότι έχουν προκληθεί από μία συγκεντρωμένη θερμική δέσμη ή όποία «κτύπησε» τα δυό ζώα πού θρσκόταν στη διάμετρό της. Σε περίπτω-

ση πού τό θύμα — και στην προκειμένη περίπτωση ή αίγα — είναι πολύ κοντά ή υπερθέρμανση τού θύματος μπορεί να προκαλέσει άσφυξία και έγκαύματα έλαφράς μορφής. Παρόμοιο έπεισόδιο συνέβει στη στρατιωτική θάση της Βραζιλίας όπου οι δυό στρατιώτες — φρουροι έπαθαν έγκαύματα και ο ένας λιποθύμησε.

«Πιστεύω ότι άν γινόταν νεκροψία στο ψόφιο ζώο πολύ πιθανόν να είχαμε περισσότερες και πιό συγκεκριμένες πληροφορίες.

«Η προσωπική μου έντύπωση γιά τόν αυτόπτη μάρτυρα, τό Σολογιάννη, είναι ότι πρόκειται γιά ένα μη μορφωμένο πρόσωπο πού περιέγραψε τά γεγονότα όπως τά είδε. Η ύπαρξη κινήτρου γιά τη σκηνοθέτηση τού έπεισοδίου αυτού πρέπει μάλλον να έποκλεισθεί παρόλο πού μία τέτοια πιθανότητα δεν άποκλείεται. Σε περιπτώσεις παρόμοιες με τό έπεισόδιο Σολογιάννη πού είναι έντυπωσιακές αλλά στηρίζονται μόνο σ'ένα αυτόπτη μάρτυρα διάφοροι άμφισβητίες προσπαθούν να μειώσουν την αξιοπιστία τού μάρτυρα διαστρεβλώνοντας όρισμένα γεγονότα».

Οι έπαφές και οι έρευνες τού κ. Άχιλλίδη στην Πάφο κράτησαν ώρες. Για 45 λεπτά άνίχνευε με τό φορητό μετρητή ραδιενέργειας GEIGER σπιθαμή προς σπιθαμή: Τη μάντρα και ιδιαίτερα τά σημεία όπου βρέθηκαν ή ψοφισμένη αίγα και ή «τραυματισμένη» προβατίνα. τό μεγάλο θράχο της μάντρας αλλά και σημεία λίγο πιό πέρα απ'αυτήν γιά σκοπούς σύγκρισης. Ύστερα εξέτασε την προβατίνα και τά χέρια τού Σολογιάννη πού την άγγιξαν άμέσως μετά την έξαφάνιση τού UFO. Η προβατίνα έβασκε εκείνη την ώρα με τό κοπάδι σέ απόσταση 500 μέτρων από τη μάντρα. Και άκολούθησε ή «άνακριτική» εξέταση τού Σολογιάννη, ο οποίος άφηγήθηκε λεπτό προς λεπτό όσο μπορούσε με μεγαλύτερη άκρίβεια και λεπτομερειακά ό,τι είδε και άκουσε έκείνο τό θράδυ της 16ης προς τη 17η Δεκεμβρίου στη μάντρα του. Ο Σολογιάννης άπάντησε σέ δεκάδες έρωτήσεις τού Άχιλλίδη. Ο σκοπός δεν ήταν μόνο ή συλλογή όσo τό δυνατόν περισσότερων πληροφοριών, αλλά και ο έλεγχος της αξιοπιστίας τού αυτόπτη μάρτυρα.

Στην προσπάθειά του να σχηματίσει όρθή γνώμη τόν κ. Άχιλλίδη βοήθησε και ή Άστυνομία Πάφου και ειδικότερα τό Τμήμα Άνίχνευσης Έγκλημάτων. Άστυνομικός τού Τμήματος αυτού συνεργάστηκε μαζί του κατά την εξέταση διαφόρων πτυχών τού θέματος. Ο Κύπριος έπιστήμονας ένημερώθηκε ακόμα και γιά τό περιεχόμενο των καταθέσεων τίς όποιες έδωσαν στην Άστυνομία όλοι όσοι είδαν UFO στην έπαρχία.

UFO στην ελλαδα

ΟΜΑΔΑ 'ΦΑΕΘΩΝ.

UFO ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το περιστατικό αυτό που συνέβη πριν από λίγους μήνες, έχει ιδιαίτερη σημασία τόσο από την πλευρά του μάρτυρα όσο κι από την πλευρά των «έπικουρικών ενδείξεων αὐθεντικότητας». Ο μάρτυρας είναι αξιόλογος έρευνητής των UFO, συνεργάτης της ομάδας «ΦΑΕΘΩΝ», με σημαντική δραστηριότητα στη μελέτη και στην ανάλυση της έξωγήνης δραστηριότητας στην περιοχή της Μακεδονίας. Με τον όρο «έπικουρικές ενδείξεις αὐθεντικότητας» (ΕΕΑ) εννοούμε τα στοιχεία εκείνα που προέρχονται από δευτερεύουσες και διάφορες του βασικού μάρτυρα πηγές, που ενισχύουν την αὐθεντικότητα του περιστατικού. Πολλές φορές συμβαίνει τα στοιχεία αυτά, παρά την έπικουρική τους φύση, ν' αποτελούν πρωτεύοντα παράγοντα στην τεκμηρίωση των συμβάντων.

Ο μάρτυρας, λοιπόν, Ο.Κ., βρισκόταν το βράδυ της 16/9/78 στην

ταράτσα του σπιτιού του, που είναι στην περιοχή του κέντρου της Θεσ/νίκης. Η ώρα ήταν 10.25 και η νύχτα εκείνη παρουσίαζε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί επρόκειτο να γίνει έκλειψη σελήνης ορατή στην Ελλάδα. Γι' αυτό το λόγο ο μάρτυρας ήταν εφοδιασμένος με κυάλια.

Σε μία στιγμή φάνηκε στον ούρανό ένα αεροπλάνο, που έχοντας όλα τα φώτα του αναμένα κατευθυνόταν για προσγείωση στο πολιτικό αεροδρόμιο. Ξαφνικά, τα έμπειρα μάτια του μάρτυρα έρευνητή «έπιασαν» κάτι άλλο, κάτι που κίνησε αμέσως την περιέργειά του και συγχρόνως επιστράτευσε όλη την «έξειδικευμένη» προσοχή του. Αυτό το κάτι ήταν ένα UFO! Το σχήμα του — παρόλο που δεν είχε το παραμικρό φώς επάνω του — έδινε μία σαφή έντυπωση τριγώνου και, σύμφωνα με τα λόγια του παρατηρητή, «ήταν πιο σκοτεινό κι απ' τον ούρανό».

Η σιλουέτα του, καθώς διαγρα-

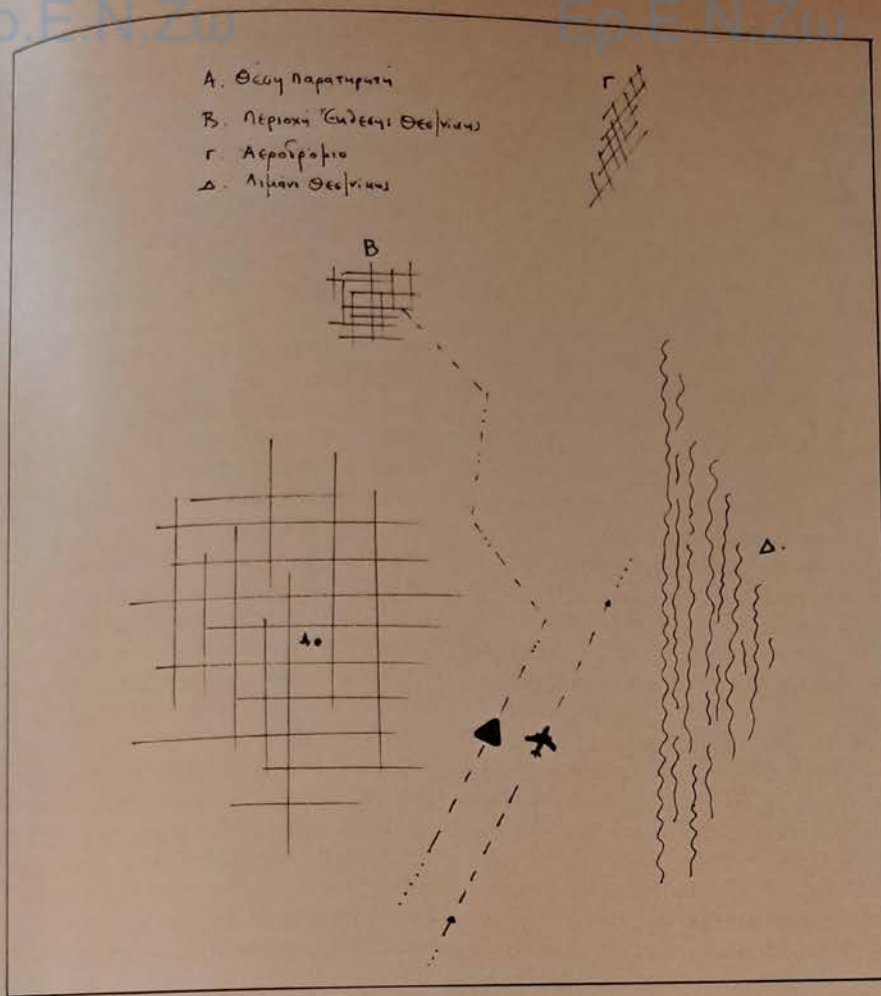
φόταν στο φόντο του νυχτερινού ούρανού, φάνηκε να κατευθύνεται προς το αεροπλάνο με μία ταχύτητα πενταπλάσια από τη δική του και για ελάχιστα δευτερόλεπτα να μένει «πλευρισμένο», ακολουθώντας την ίδια ακριβώς πορεία πτήσης. Μετά απομακρύνθηκε κάνοντας γωνιώδεις κινήσεις κι απότομα σταματήματα και φάνηκε να κατευθύνεται προς την περιοχή της Διεθνούς Έκθεσης.

Όλο το θέαμα δὲν κράτησε περισσότερο από 10-15 δευτερόλεπτα και ίσως νά περναγε απαρατήρητο από τα βλέμματα άλλων παρατηρητών. Τα «χαρακτηριστικά» του γνωρίσματα όμως ήταν σαφέστατα και αρκετά για τα συμπεράσματα του Ο.Κ. Περίεργο σχήμα, «κλασικές» κινήσεις ζιγκ-ζάγκ, απότομα σταματήματα, εκπληκτική ταχύτητα και — μαζί μ' αυτά — και το προηγούμενο-δεδομένο της εμφάνισης τριγωνικών UFO σε πολλές περιοχές της γειτονικής Ιταλίας, πριν από λίγες μονάχα ώρες.

Το περιστατικό όμως δὲν τελειώνει εδώ. Ο μάρτυρας ήταν ακόμα δέσμιος των εκπληκτικών του εντυπώσεων όταν — ύστερα από λίγη ώρα — πήρε ένα τηλεφώνημα από φίλους του, που βρίσκονταν στο χώρο της Διεθνούς Έκθεσης και συγκεκριμένα στο κέντρο του Φλόκα. Απ' το τηλεφώνημα αυτό προέρχονται οι ΕΕΑ που αναφέραμε στην αρχή: τα άτομα αυτά ανέφεραν στον Ο.Κ. ότι γύρω στις 10.30 είδαν ένα «αλλόκοτο» φώς νά περνά αθόρυβα πάνω σχεδόν από την Έκθεση, κάνοντας κινήσεις ζιγκ-ζάγκ, και νά χάνεται στον ούρανό.

Δὲν μπορούμε βέβαια νά πούμε με σιγουριά αν το τριγωνικό σκοτεινό UFO μπορεί νά ταυτιστεί με το «φώς» που θεάθηκε πάνω από την Έκθεση. Στο θέμα των αγνωστων ιπτάμενων αντικειμένων πρέπει κανείς νά είναι επιφυλακτικά προσεκτικός αν θέλει νά μὴν παρασύρεται σε προχειρότητες που εἶ-

UFO στον ούρανό της Ιταλίας το Σεπτέμβρη του '78. Παρόμοιο «φώς» θεάθηκε τις ώρες εκείνες απ' τους μάρτυρες που βρίσκονταν στην Έκθεση Θεσσαλονίκης.

ναι σε βάρος της έρευνας. Γεγονός πάντως είναι ότι τη βραδιά εκείνη θεάθηκαν πάνω από τη Θεσ/νίκη UFO και αυτό δεν μπορεί να μη συνδέεται με παρόμοιες εμφανίσεις που προηγήθηκαν στην Ιταλία αλλά και σε αρκετές ακόμα χώρες μέσα στους δυο επόμενους μήνες

(Νοέμβρη-Δεκέμβρη 1978). Αναμφισβήτητα το περιστατικό μπορεί να «ένταχθει» στο πλαίσιο του κύματος εμφανίσεων UFO των τελευταίων μηνών του 1978, για το οποίο συνεχίζονται οι έρευνες της ομάδας ΦΑΕΘΩΝ — όσον αφορά τον ελληνικό χώρο.

4.45 τα ξημερώματα, έχουμε την πρώτη εμφάνιση UFO του καινούργιου χρόνου στην Ελλάδα, στην Κρήτη, και συγκεκριμένα στην τοποθεσία Νέο Χωριό Αποκωρώνου, όπου ο Κυριάκος Χαριτάκης κι ο γιός του βλέπουν ένα UFO.

— Στην Αυστραλία, το βράδυ της Τρίτης 2 Γενάρη, στην περιοχή Χρυσή Ακτή του Κουήνσλαντ, δεκαπέντε αστυνομικοί και πολλοί κάτοικοι της πόλης βλέπουν ένα περίεργο φως πάνω από τη θάλασσα. Τα ραντάρ της περιοχής το «έπιαναν» στις όθονες τους σαν ένα Άγνωστο Αντικείμενο.

— Στη Θεσσαλονίκη, την Πέμπτη 4 του Γενάρη πολλοί κάτοικοι είδαν πολύχρωμα UFO να πετούν από τις 8.40 μέχρι τις 9.40 το βράδυ.

— Τέλος, στις 10 του Γενάρη, ημέρα Τετάρτη, ο Ιταλός νυχτοφύλακας Φορτουνάτο Ζανφέττα, απήχθηκε για λίγες ώρες από το πλήρωμα ενός εξωγήινου σκάφους στη Γένοβα. Ο Ζανφέττα υποβλήθηκε σε ύπνωση και περιέγραψε τα όντα αυτά ότι είχαν πρασινωπό δέρμα, κίτρινα τριγωνικά μάτια και μιλούσαν μια ακατάληπτη γλώσσα.

Αυτά είναι τα μέχρι της εκτύπωσης του παρόντος τεύχους διαθέσιμα στοιχεία. Αναμφίβολα, το κύμα που άρχισε περίπου τον Οκτώβρη του 1978, είναι από τα σημαντικότερα στην ιστορία της UFOλογίας. Και είναι βέβαιο ότι θα προκύψουν σιγά-σιγά πολλές ακόμα λεπτομέρειες, άγνωστες για την ώρα, που εκτός απ'ότι θα συγκλονίσουν, θα αποτελέσουν και τεκμήρια για την αληθινή υπόσταση των UFO και τις επισκέψεις εξωγήινων όντων τον πλανήτη μας. Το περιοδικό μας θα φροντίσει με όλα τα μέσα που διαθέτει, να ενημερώσει το Έλληνικό αναγνωστικό κοινό με ακρίβεια και αντικειμενικότητα για τις μεγάλες εξελίξεις που ασφαλώς θα ακολουθήσουν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για τη σύνταξη του παρόντος άρθρου σημαντική υπήρξε η βοήθεια του Παναγιώτη Σκάγιαννη.

ΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΦΣΤΑΟΥΝ

συν. από τη σελ. 37

πού έγινε από έμπειρους καλλιτέχνες, αποκαλύπτει την τρομερή ομοιότητα.

Δέν πρέπει να αποφεύγουμε την παραδοχή ότι, τόσο σ'αυτές όσο και σ'άλλες περιπτώσεις, τα πλάσματα φαίνεται να έχουν σχεδόν πλήρως τον έλεγχο της κατάστασης. Η ικανότητα να επηρεάζουν το νευρικό σύστημα της Λύντια δίχως να της προξενούν κάποιο τραύμα, ή ικανότητα να σταματούν ένα εξοργισμένο σκυλί, εκπαιδευμένο να επιτίθεται, δίχως να το κάνουν κακό, όλα αυτά, σύν τόσες άλλες επιδράσεις που έχουν παρατηρηθεί σε παρόμοιες αναφορές, φανερώ/ουν μια πλήρη γνώση της

φυσιολογίας του ανθρώπου, της ηλεκτρομηχανολογίας του αυτοκινήτου, των αεροπλάνων κλπ. Κάτι τέτοιο, θά έλεγε κανείς ότι προέρχεται ασφαλώς από μία προοδευμένη κοινωνία, που μελετά τη φυσική δομή των μορφών ζωής του πλανήτη μας.

Ίσως πράγματι αυτός να είναι ο λόγος που μάς έχει εμποδίσει να ανακαλύψουμε ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ UFO, ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ και ΓΙΑΤΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ.

Οι απαντήσεις σ'αυτά τα βασικά ερωτήματα θά παραμείνουν πιθανότατα άγνωστες, μέχρις ότου πλάσματά τέτοια όπως του Γκόφφσταουν αποφασίσουν να φανερωθούν στην ανθρωπότητα. Ενδιαφέρονται άραγε για κάτι τέτοιο; Και, είμαστε εμείς ικανοί να τα κατανοήσουμε;

νά κατανοήσετε αν πρόκειται για ένα γεγονός πραγματικό ή φανταστικό, ή αν πρόκειται για φάρσα. Πρέπει ακόμα να έχετε υπόψη σας ότι άτομα μπορεί να ισχυρίζονται ότι είδαν ιπτάμενους δίσκους για διάφορους λόγους. Είναι δυνατό να το κάνουν για λόγους δημοσιότητας, δημιουργίας υστερίας, ή για να σκαρώσουν κάποια φάρσα».

«Το γραφείο πρέπει να ειδοποιείται άμέσως μέσω του τηλέτυπου για όλες τις αναφερόμενες έμφανισεις και τα αποτελέσματα των έρευνών σας. Σε περιπτώσεις όπου η αναφορά φαίνεται να αξίζει, το σήμα πρέπει να συνοδεύεται κι από ένα γράμμα προς το Γραφείο, που να περιγράφει με λεπτομέρεια τα αποτελέσματα των ερευνών σας. Η Αεροπορία έχει υποσχεθεί στο Γραφείο πλήρη συνεργασία σ'αυτά τα θέματα και αν σε κάποια περίπτωση αμελήσουν να σας δώσουν πληροφορίες ή να σας παραχωρήσουν τους δίσκους που περιουλήχτηκαν για να τους εξετάσετε πρέπει να το αναφέρετε στο Γραφείο».

«Κάθε πληροφορία που συλλέγετε, σε σχέση μ'αυτούς τους δίσκους, πρέπει να τη στέλνετε άμέσως στις υπηρεσίες του Στρατού μέσω των συνηθισμένων μέσων έπαφής».

Έτσι λοιπόν, στο τέλος του Ιουλίου του 1947, το FBI είχε μία συνάντηση με την Αεροπορία Στρατού για την έρευνα των αναφορών UFO. Στην αρχή η συνάντηση φαινόταν πολύ φιλική, και πολύ πιθανό να συνεχίζονταν έτσι για χρόνια. Κατά γενική ομολογία, ο αρχικός φόβος της υπονόμησης έσθηνε με το χρόνο, όμως το FBI θα μπορούσε να συνεχίσει τις έρευνες και στη δεκαετία του '50, αν πράγματι είχαν την παραμικρή υποψία ότι οι αναφορές UFO ήταν το αποτέλεσμα προσπαθειών σαμποτάζ των Ρώσων. Κάποια μέρα το FBI διέκοψε τον υπηρεσιακό, ερευνητικό του ρόλο, μόλις δυο μήνες μετά την ανάληψή του. Πάντως ο προσεκτικός αναγνώστης μπορεί ήδη να δει μιάν άρχικη διαφωνία πάνω στο θέμα του τι αναφορές ζητούσε η Αεροπορία να ερευνήσει το FBI. Σύμφωνα με την άποψη του στρα-

τηγού Σούλγκεν, το FBI θα έπρεπε βασικά να ερευνήσει περιπτώσεις που ήταν φανερό ότι επρόκειτο για φάρσες και μηχανικά τεχνουργήματα, που άλλα απ'αυτά ήταν πολύ επιδέξια κατασκευασμένα, κι άλλα πολύ απλά. Έτσι, σύμφωνα με τον στρατηγό, το FBI έπρεπε να ερευνά μόνο «άπατες». Πάντως γίνεται φανερό από την επίσημη διαταγή του FBI ότι ο Χούμπερ θα 'θελε οι πράκτορές του να μπορούν να ερευνούν όλες τις αναφορές. Όπως θα φανεί στη συνέχεια, η προσπάθεια της Αεροπορίας να περιορίσει σε όρισμένες μόνο περιπτώσεις τις έρευνες UFO του FBI, οδήγησε τις μυστικές υπηρεσίες σ'ένα μικρό «σκάνδαλο», που είχε σαν αποτέλεσμα τον τερματισμό των έπιστημων ερευνών από το FBI.

Η συνέντευξη του στρατηγού Σούλγκεν απέδειξε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Αεροπορίας για τις αναφορές UFO. Ακόμα πιο φανερό είναι ότι η Αεροπορία υποπτευόταν πως κάτι πραγματικό έκρυβε αυτή ή υπόθεση. Η Αεροπορία εξέταζε ακόμα την περίπτωση ότι μερικά «ιπτάμενα αντικείμενα μπορεί να ήταν κάποιο ούράνιο φαινόμενο», αν και δεν αναφερόταν πουνά η σκέψη ότι κάποια εξωγήινη διάνοια μπορεί να είχε αναμιχτεί στην υπόθεση. Είναι πολύ σπουδαίο το ότι ο ίδιος ο Σούλγκεν ανέκρινε έναν πιλότο της Αεροπορίας (το όνομά του δεν αναφέρεται στον φάκελο του FBI), που υποστήριζε, ακόμα και μετά από εξαντλητική ανάκριση, ότι είχε δει έναν ιπτάμενο δίσκο. Το εξωπαρασκηνιακό ενδιαφέρον της Αεροπορίας έρχονταν σε αντίθεση με τις απόψεις που εξέφραζαν δημόσια στις αρχές του Ιουλίου του 1947, στις οποίες υποστήριζαν ότι δεν υπήρχαν αρκετές ενδείξεις που να δικαιολογούν περαιτέρω έρευνες, ακόμα κι όταν η Διοίκηση Ύλικού Αέρος (AMC) είχε την πρόθεση να ερευνήσει πιο διεξοδικά το θέμα. Η δημόσια υποτίμηση της αναφοράς Κέννεθ Άρνολντ κι άλλων μαρτύρων UFO εκείνης της εποχής, έρχονταν σε πλήρη αντίθεση με την ξεκάθαρη πιά άποψη του στρατηγού Σούλγκεν ότι επρόκειτο για ένα πραγματικό φαινόμενο, ιδιαίτερα μετά την αναφορά του πιλότου της Αεροπορίας. Έτσι φαίνεται ότι από την αρχή οι έρευνες της Αεροπορίας έγιναν σε δυό επίπεδα. Δημόσια η Αεροπορία προσπάθησε να

μειώσει τη σημασία του φαινομένου, ενώ προσπαθούσε μυστικά, με τη βοήθεια άλλων υπηρεσιών πληροφοριών, να προσδιορίσει τη φύση του φαινομένου. Όπως φαίνεται από το φάκελο του FBI, η Αεροπορία συνέχισε τις έρευνες, ακόμα και σε περιόδους που υποστήριζε δημόσια όπως στα 1950, ότι το θέμα δεν είχε κανένα ενδιαφέρον και πως δεν χρειαζόταν καν να το ερευνηθούν. Αφού λοιπόν χειρίζονταν τις έρευνες των UFO σαν θέμα ασφάλειας και όλα τα εσωτερικά στοιχεία φυλάγονταν σε αρχεία, δεν είναι διόλου περιεργό που ιδιώτες ερευνητές, στη δεκαετία του '50, συμπέραναν ότι η Αεροπορία έκρυβε τις αποδείξεις και υποστήριζαν — αναφερόμενοι στις δημόσιες θέσεις της Αεροπορίας (και αργότερα στο σχέδιο Γαλάζιο Βιβλίο) — ότι η πληροφόρηση για τα UFO «κουκουλωνόταν». Είναι φανερό ότι, αν και δεν υπήρχαν στοιχεία στον φάκελο του FBI (τουλάχιστον στο τμήμα που έχω εγώ στα χέρια μου) πως η Αεροπορία είχε σπουδαία στοιχεία (όπως κάποιον καταστραμένο δίσκο), υπήρχαν αναφορές στρατιωτικών που ήταν τόσο λεπτομερείς, ώστε απέμεναν μόνο δυο πράγματα να σκεφτεί κανείς: ή πράγματι η αναφορά είχε σχέση με κάποιο άγνωστο φαινόμενο, πιθανόν κάποια «μηχανή», ή οφειλόταν σε κάποια στιγμιαία πνευματική διαταραχή ενός ή και πιο πολλών στρατιωτικών ενόσω βρίσκονταν σε υπηρεσία. Κατά τη γνώμη μου, αυτό, που χαρακτήριζε τις έρευνες της Αεροπορίας για τα UFO ήταν ο δισταγμός στην αποδοχή της δεύτερης εξήγησης του φαινομένου.

Συνεχίζεται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι από τους αναγνώστες έχουν παρατηρήσει ή ακούσει για οποιοδήποτε περίεργο φαινόμενο ή θέλουν πληροφορίες γύρω από θέματα UFOλογίας, παραψυχολογίας κλπ, ας επικοινωνήσουν με τον,

Παναγιώτη Σκάγιαννη
Fortean Researches and Informations
Λεωφόρος Αλεξάνδρας 124
Αθήνα 705 Τηλ. 64.64.593